

Caja
B-65

Por Ramano y fa

Por la

Por ramano y ~~otra vez~~

Por

~~8-1 2-6 ut 25~~

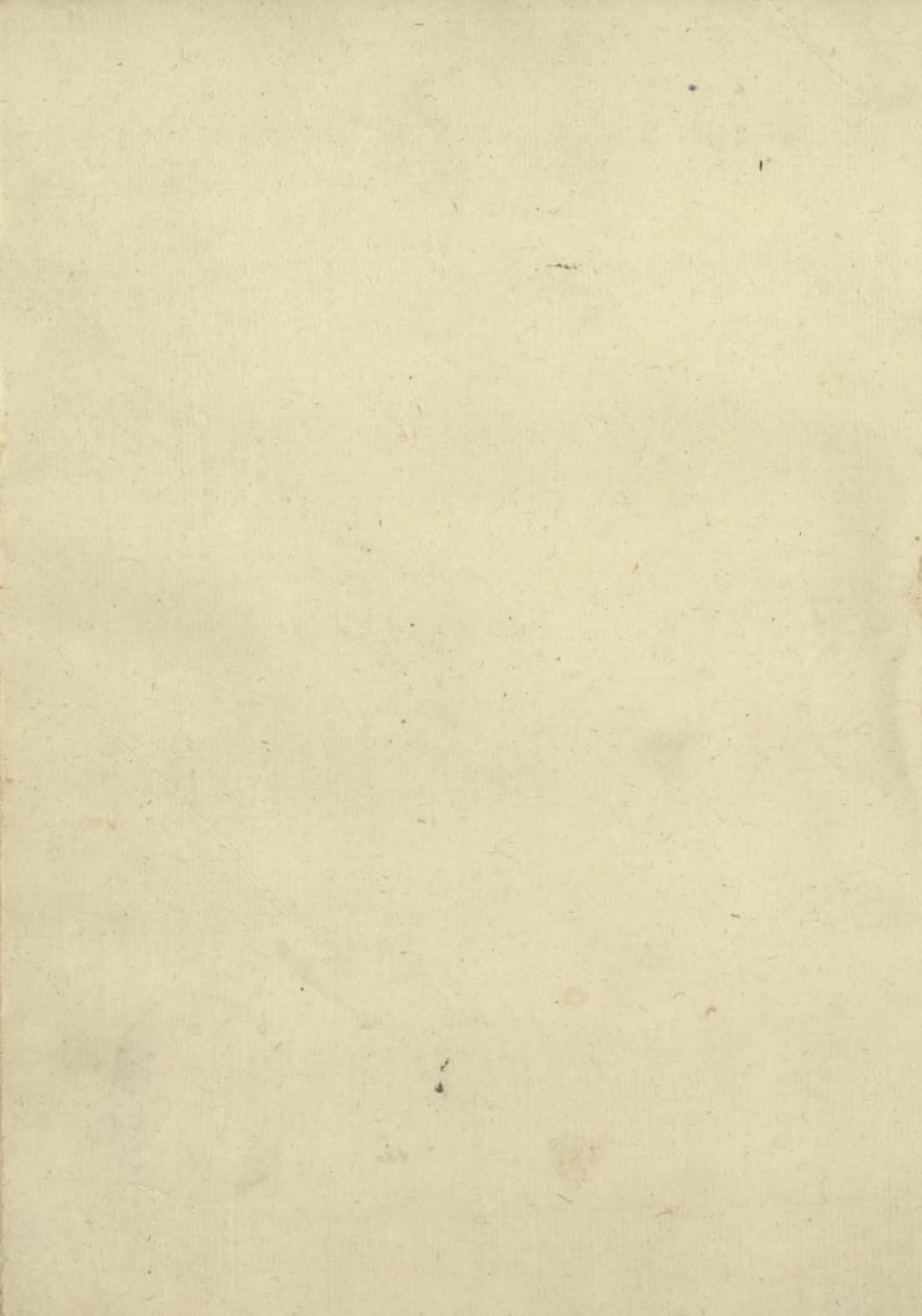
Caja
B-

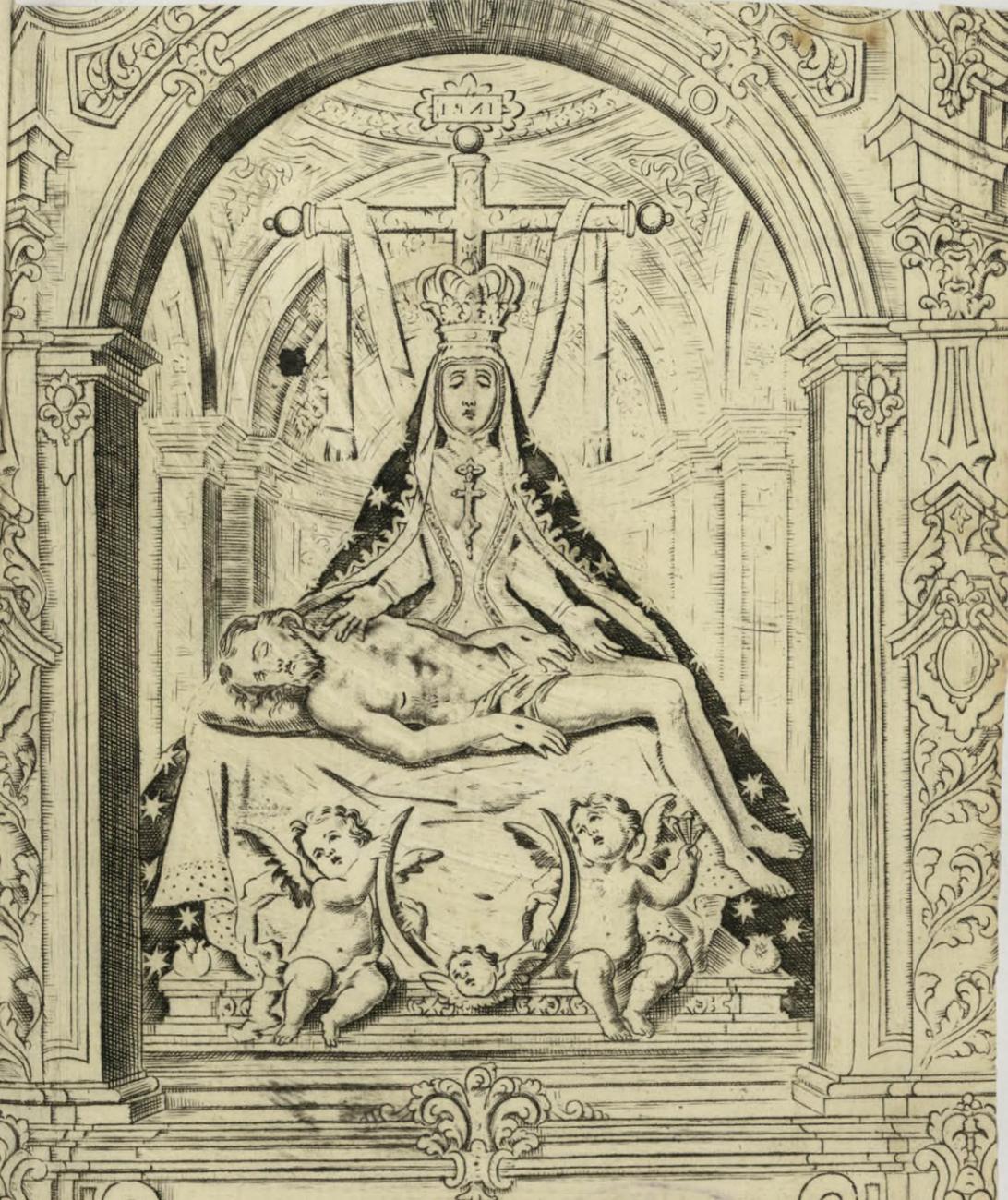

1h. + 1/4 fol. + fol. 46bis + 2 grab. + 2 top. en 6.
fol. 45^{en} en 61.

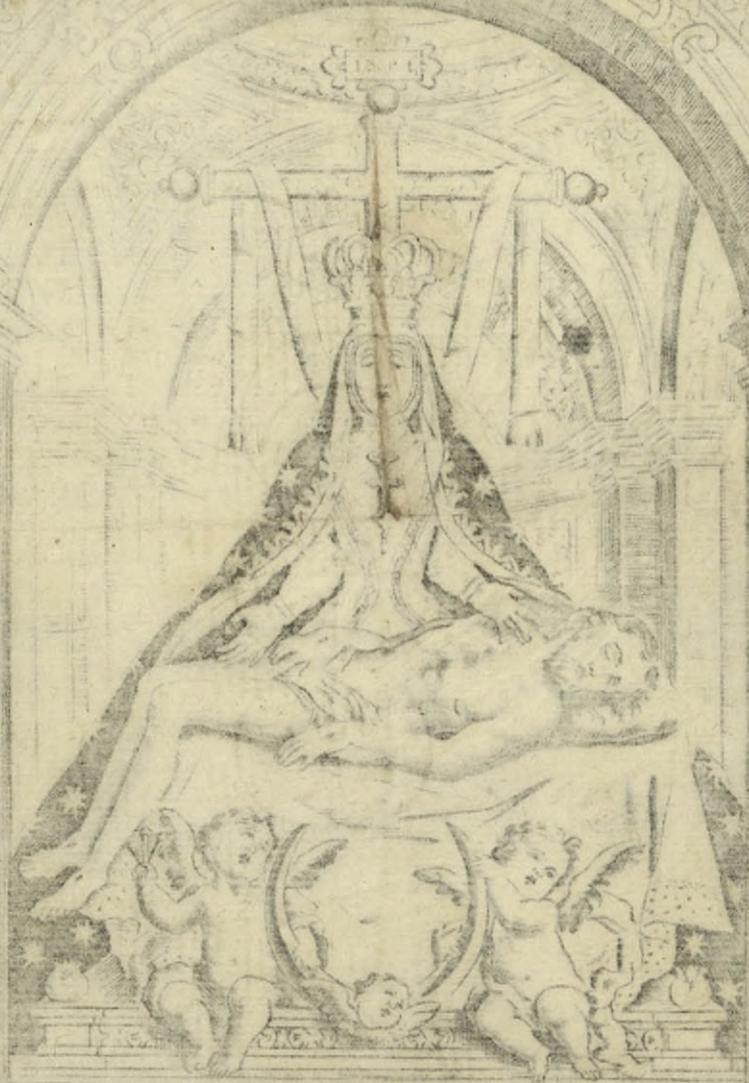
20 - Mayo - 1912

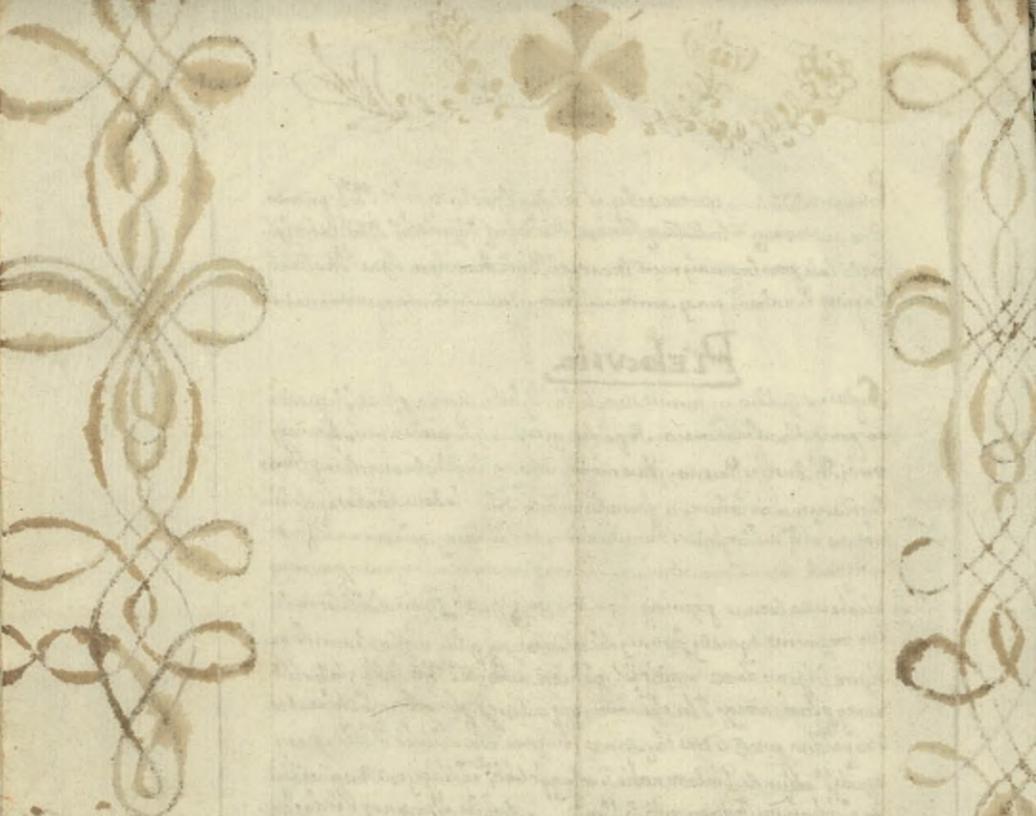

LA MILAGROSA YMLAGEN DE
N.º S.º DE LAS ANGVSTIAS DE GRANADA
Hizose ésta lamina éste año de 1731.

IN MINGROS AMEN DE
N. S. DE LIS ANGELIS DE GRANDI
Hicq' q'ia hunc est ad d'esi

Præface

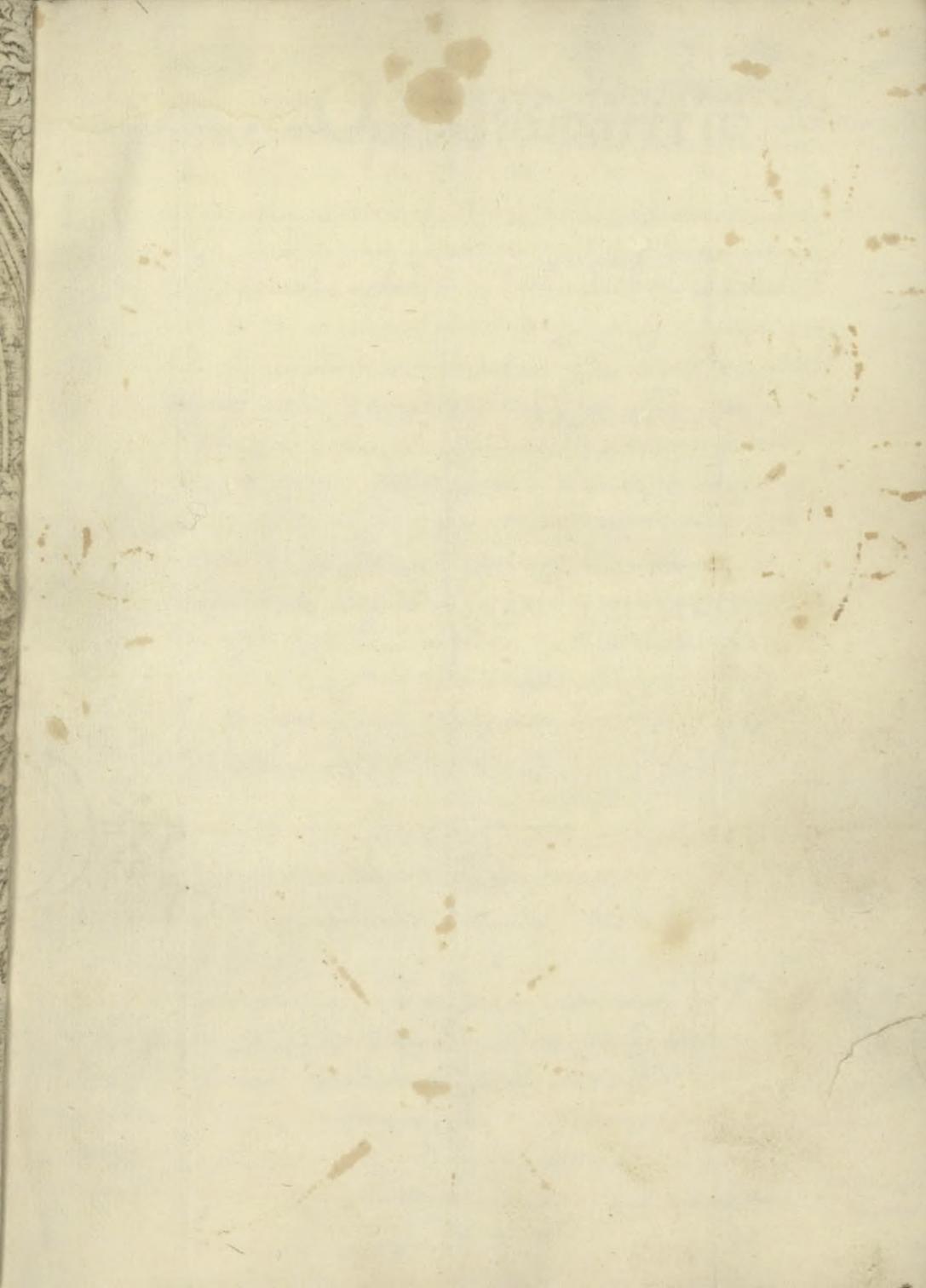
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

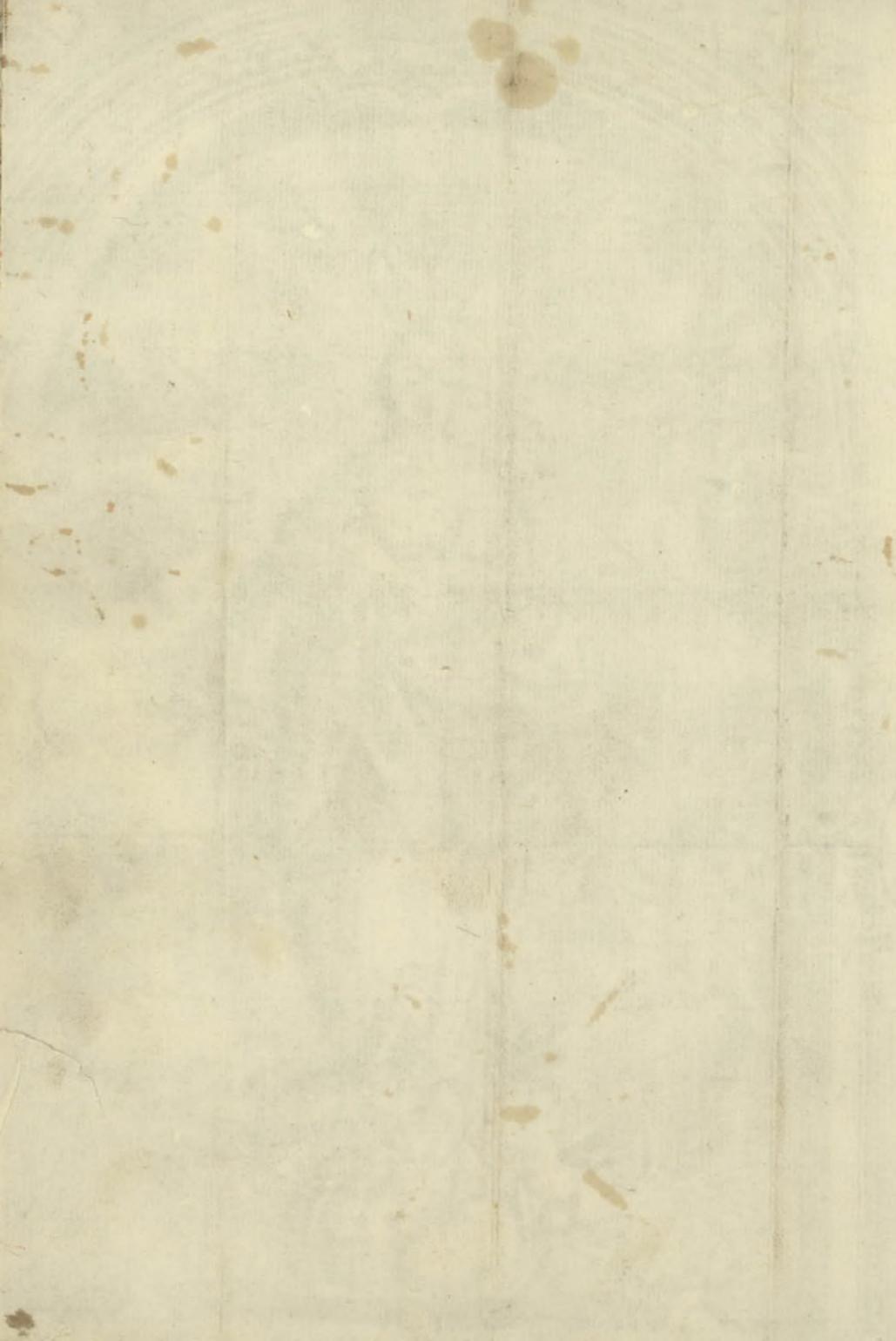

BIBLIOTECA
UNIVERSITARIA
S. MARIA DA

OLIVIERO

Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Operis dispositio.

Dialecticę, quę rationale, Philoſophiã, æconomadictio
 appellant. Dialecticę finis eſt dirigere, inde operationes hanc
 complex eſt diſſerentiã, apprehenſio ſcilicet, iudicium, et diſcurſus.
 Apprehenſio eſt cogitio obiecti ſive illius affirmatiõis, vel negatiõis,
 hæc v.g. hęc, quę cum unio termino conſtat dicitur apprehenſio ſimplex
 per unum duplici termino comparatur, ut hæc, hęc alius apprehenſio
 composita nominatur, cuius eſt cogitio affirmans, vel negans
 aliquid de obiecto, v.g. Petrus eſt hęc. Diſcurſus de nuntio
 cuiuslibet ætatis, eſt cogitio, quę intellectus ex una alia, veri
 tate, deducit. v.g. Petrus eſt hęc; ergo talis. Diſcurſus ſi
 duplici propoſitione conſtat, ut in apoſtolo exemplo, ceterum
 ma dicitur, in quoſdam appoſito antecedens, et conſequens dicitur, hu
 iusmodi autem, eſt tribus propoſitiõibus composita, ſillogiſmus videlicet
 Hypothetiſis eſt minor, ſ. denique conſequens. v.g. cum nix hęc ex arde,
 Petrus eſt hęc, q. Petrus eſt animal.

Sed quoniam vocabulis uti
 mur, ut mentis noſtrę operationes alijs ignoteſcant, breves
 de vocabulis prout actibus intellectus reſponſibus diſputati
 ones, quas ſummas appellamus ſ. miteret ne caſus
 eſt ad logicę rotatum, et hæc eſt huius operis materia,
 quę quatuor controverſijs exſolata dabimus, in 1. de vo
 cabulis prout ſignificatiõibus, in 2. de iſde, prout appen
 ſionibus, in 3. prout ſubiectis, in 4. prout diſcurſibus conſ. reſpon
 ſionibus hæc ite, controverſias in diſtinctiones, et in ſec
 tionibus dividimus. Ccontroverſia 1. de
 vocabulis prout ſignificatiõibus, cuius eorum, ubi methodus am

plexurū simus, ut a facillioribus, quoad fieri potest, incipiamus, a singulari v. partiu, tractatione, quibus qua, ad integritatem, rei structura, perveniamus, in eo admodum, est quidditas autem, ternon, ex quibus partibus tamquam, partibus coalexit, explicat. ^{reale poterunt nisi, p. significationis}
a signis q. exordimur.

Disputatio V.

De signo in communi

Series V. sive signi definitio.

Primum qua, nostra, pro signo definitionis tradamus nonnulla, circa naturam, ~~essentiam~~ et proprietates definitionis, explanda sunt quatuor communiter ex Aristotele regule, preta definitione adcluntur; 1^a regule est, definitio, esse nuda, sciendi explante, essentia, rei, et consequenter definitione, debere esse clarior, suo defito: na, defitio est explatio defiti: si autem, defitio non sit clarior, suo defito, non explatio: semiplaria defiti erit. Defitio, alia est forte obscuri, alia, defitio forte sunt voces ille, seu actus intellectus, quibus rei essentia explat: v. g. he voces animal gignibile, ut accus intellectus ille, correspondentes; defitio doctura est illa rei essentia, que illo vocabulo, aut his actibus intellectus exprimitur. Defitio forte est vox illa sive accus intellectus p. qui dicitur defitio subrogatur: hec vox ex Equo defitio, obcurum est obcurum, huic voci correspondens.

Quia, autem, claritas, et obscuritas pene voces, sive cognitiones, sicut, hec prima reia intendenda est, ut defitio forte sit clarior defito forte, ut in alato exemplo clarior erit, et hec defitio forte animal gignibile hoc defitio forte Equo.

hinc notabitur hinc vale, opposita esse definitioni illi, in qua
 deficit, for e, sive aliqua ex eo derivata ponatur, ut si p defi-
 niendo equo dixeret amale equum; sic enim res definitur
 equus nobis implicata maneret. Si accideret si vocat equi
 vocat sive plures sensus habentes, in definitione viderentur.

§ 3. 1^a Profecta de finitio ne hinc equi defi-
 cione, debere explere tota, et sola, genia, rei. Exempla
 rei sunt predicata illa, quibus p esse positivae, vel positivae
 et quibus p esse ablativae, aut aliquo ex illis, res super
 §. v.g. essentia hominis sunt hae predicata amale vale.
 hinc duobus predicatis positivis tota essentia hominis ponitur,
 et illis, vel talibus uno, ablativae essentia hominis non intellexit
 §. na, p esse positivae solo predicato amale, vel sola vale,
 tota essentia hominis non explatur. Insuper si predicatis
 positivae constructivibus essentia, vel aliud predicatum, sive de-
 rivatum, sive identificatum, ad essentia, tamen non positivae,
 addatur, ut in hac definitione amale vale resile, vel
 essentia, cui non essentia constructivae, nae collatur
 aliqua, quae non est hominis constructivae.

§ 4. 3^a loc: definitione, de
 bere convenire omni et hinc deficit, sive quod rei essen-
 tia in omni defina, in nullo autem alio inveniat, ut
 in hac definitione amale vale, tota et sola hominis
 essentia explatur, et ideo omni et sola homini convenit.
 unde mutua dat hinc a definitione obsequia, addi-
 fira, obsequia, est amale vale; §. est hoc. Ex hoc:
 §. amale vale. Similiter a definitione negata
 bene valeat, ad deficit, neganduz: non est amale vale.
 §. non est hoc, et e contrario non est hoc; §. non est

amal valē.

§ 5 4^a demum pro definitione latet est: re, illay, quæ
in suo esse congruuntivo genere et differentia consistit,
debet definiri per genericam generis, et differentialem.
Quorum genericum est illud quod re animalis, sicut
re dicitur convenit, et dicitur genus. Dicitur diffe-
rentiale est quod a omni a se distincto re dicitur
significat, et dicitur differentia. In hac definitione amal
genile per dicitur amal est genus. nam, per dicitur amal
equo convenit animalis a se distincto, in homo scilicet,
leone, et reliquis animalibus. Dicitur genile est dif-
ferentia, quia per esse genile dicitur equus ab omni a se
distincto: nullus enim nisi equus est genile.

§ 6

Dicitur re, illay, quæ in suo esse consti-
tuto genere et differentia consistit, debet definiri per genericam generi-
coram differentialem: nam, si sine definiendo genere, et differentia
partem non sit, vel ob omnimodam, vel indubitabilem, et
ob unam universalitatem conceptum, qui tunc componitur, et
in hac parte definitione, scilicet possibilis, quæ genere per
differentialem, et per se constare nequit, tunc per se
non tenebit observari, et debet, quando ex
tra definiendo capax sit: optima enim erit explanatio,
quæ exprimat id quod res est, et illud quod non est non
meminerit, tunc quidam clarior, et vacuo defectu.

§ 7 per sui notiam, potentiam intellectivam, potentiam representativam
scilicet definitionem, recta esse solam, et per se
comparabit. Dicitur signum esse medium: nam, mediat
inter obiectum, et potentiam, et potentiam, et actum, cuius
representatio significativa dicitur, quæ signum est inter
mediat inter potentiam intellectivam, et actum ipsam

ut in cognitione erroris eveniat. Per se medius
convenit signumque alijs, que sub aliqua ratione
formali media sunt, et sub ea de non sunt signa.

Ita ratio medius est contra rationem per conceptum qui
est formaliter signum, et per conceptum qui formaliter
est signum non sit. Insignifica vero inter corpus, et ani-
mam, medius est: quatenus mediat inter corpus, et
animam, ut si in medio extrema uniantur, sig-
num non est; quatenus vero per sui naturam rep-
resentat extrema prout intellectiva, signum est:
signum quod inesse medius convenit cum alijs, que sub
aliqua ratione formali signa non sunt.

§ 9

Dicitur potens representare

per similitudinem, id est potens per se sentire, facere intellec-
tuum. Sola enim alia est ad proxima representanda, que
quæritur ad signum in ratione talis conscientia, cui
hæc autem alia dicitur ad representandum, seu virtus motiva est
delinea in ratione naturali, virtus autem motiva delinea in ratione
natura non exercetur, nisi per sui virtutem. Dicitur tamen po-
tens intellectiva, quia signum non quolibet potius, et
vivax, seu imaginativa, sed intellectiva, seu in-
tellectiva, movet ad percipiendum obiectum per signum representatum.

§ 9

Hinc natura definitionis potius hinc dicitur
superat illa est recta definitio, que consistat genere, vel specie
si genere, et si speciem, que clarior est suo obiecto, que illi
convenit, et non aliter a dicto. Sed nosca ad speciem huius
modi est: ergo recta est. Naturam continet. Velas ipsa per rectam
ta definitionem tradit. Minor est dictis clarior.

Clarabit adhuc et sub hincendis. Consequenter hinc.

§ II Ignoratur ta dicitur numero 6: a sen-
tia illas quae in suo genere et in se tantum, genere et differentia
capax sit p. genus, et differentia, de se ipso debet. Hinc notan-
dum est, de se genus et differentia, scilicet talia et genera, et
differentia, quae latissime et non nisi solentur. Genus
et differentia scilicet talia sunt, quando conveniunt genus
cum aliis essentialiter a se distinctis, et differentia ad aliis
a se realiter distinctis diversificatis, hinc latissime, qua-
ndo conveniunt genus cum aliis, et solent, sub aliqua ratio-
ne solent ad ipso distinguit, et differentia solent, dicitur
differentia ad aliis, quod sub aliqua, tantum formaliter
et non sit ipse.

§ III Cum autem, nulla ratio sit, quae
sub illa ratione, sub qua cognoscibilis est, signum, non sit,
neque si cui signum, de se ipso, p. genus et differentia, per
coetanea definitionem p. cetera quae, sub aliqua ratione
generis, et differentia, sunt, cognoscibilis clarum, quod de se, ex
de se ipso, de se, quae si non signum, in de se ipso, genere
sunt. Idem nota de se ipso, solent signum, et non de se
cognoscibilis, a signis distinctis conveniunt, et consequenter
quod de se, et solent, signum, essentialiter, explicit aliis p. cetera.
Sunt enim, plures entitates, hinc, quae intellectus determinat
eius ad cognitionem, obiecti, quales sunt, species, in se,
signata non sunt, quia, quae de se, determinat
ad cognitionem, obiecti, solent, de se, determinat, non vero
p. cetera, hinc, seu nota. De ratione, ea nota,
non conveniunt, definitionem, a medio, quae, rationaliter
determinativo, cetera, legi, de se, qui, immediate

notus est medius, vel quasi medius ad existendam
cognitionem sui et tamen sub hac ratione signus
sui non est, quia non representat sui notitiam, sed pure
materialiter intellectus determinati.

§ 12 Insuper conveniunt requir
natura defectus mediis casus et accidere no det
minanti intellectus ad cognitionem, ut quando ex videt
in Petro, et carum, quod est, comitatur, postea a visus lo
cane sub tibi, cogitatio de Petro; animus quidem rep
sentatur, sive signus, Petrus non est; nam, in Petri
cognitione, de genere, provenit non essentia, sed in se
que, detur in ipso cane, ut per sui notitiam, intellectus, uteretur ad
cognendum huius, sed ex actuali, et accidere nulla est
sua continentia.

§ 13 Debet igitur res, ut sit signus, et posse per no
tiam, sui representare obiectum, ut ipsa notitia sit ratio, fortassis
forma representandi, taliter quod ad signum, conducat ut solam
deficiente, tunc reliqua pensio, nulla tenet, dicitur, et per se
et sicut in fumo, quod alia de genere cognitionis, si valet
qua cognoscit, ut non est, et ad ignis cognitionem, si in hac
sunt, per aliter, et sicut ignis, a fumo representat, per
cognitionem positivam, sicut, fumus editur, et sic sola
deficiente, quod tunc, visus, quod, et cetera, per se
nullatenus existat.

§ 14 Restat ergo notitia, deficiente, sola
signi essentia, explere necessitas, totam signi essentiam, in
notitia deficiente non amplecti, et in se, ut in
ab illis, ut obiectum, representat, obiectum, aliquid aliud, se.
Aprimis quidem, per se, quia, sitis, in se.

verbo ipso representare, representatione, semper circa ali-
quid esse, quod hoc positum, et negationem, sic a 3^a par-
tibus: ne per nos totam, de fide, et excluda modum illam
atque contra veram, questionem, utque, posse signum, et sententiam
Lipiz, quae, fexione est. ad haec mus.

Sextio 2a

S 15

Nonnulla argumenta blentur.

Argues primo: illa non est recta de fide, quae non
est clarior de fide: sed nosra signi de fide non est clarior
de fide: q^o recta non est. Maior constat ex dic-
tis: minor probatur de fide, quae explicat idem, et ideo
non est clarior de fide, sed talis est nostra de fide:
q^o nostra signi de fide non est clarior de fide.

Malo: si certa signa, ratio: data de fide explicat signum, et
signum, et explicat idem, et ideo. Consequentia liquet: per ante-
cedens: data de fide explicat signum, et vocis significa-
tivas, sed vocis significantes signa sunt: ergo ex-
plicat signum, et signum.

S 16

Ad argumentum, respondeo, concedo
maior, negando minores, ad probationem, concedo
maior, et nego minores. Ad hanc probationem,
distinguo antecedens: data de fide explicat signum,
et signum, quod de fide, forte, nego; q^o de fide,
obtinens, subditum, q^o de fide, obtinens, in con-
culari concedo: quod de fide, obtinens, in con-
muni, nego antecedens. Ad probationem, concedo mai-
or, et minor eade, probationem, explicat, nego
consequentia. Tunc de fide explicat idem, et ideo,
quando de fide, forte, non vox illa, q^o de fide.

subrogat, vel alia ex illa deducta, ponat in defini-
 tione, ut si signu[m] definiendo dicatur signu[m]
 est signu[m] in electu[m] movens, vel est mediu[m] p[er]
 su[m] motu[m] significans. Hæ voces non expriment signi-
 ficantia, ea alia parte, qua vocis deficit postulab[itur].
 hoc eni[m] est cogitare idem per idem.

17. Si in materia deficit neque
 reperitur vox signu[m] nec alia est illa p[er]fecta. Ex hoc
 h[ec] signu[m] p[er] signu[m]; signu[m] scilicet in contrarietate
 est utraque signi contra g[er]ibile, p[er] omnia signa, et hinc
 conceptu[m] commune, signu[m] exprimit p[er] deficit, nam
 quæ est signu[m] p[er] articulo signi dicitur, h[ec] est
 solutio exemplo definitionis vocis. Deficit, quia
 vox deficit, exprimit vocem p[er] voces, et tamen hec
 va est: quia non exprimit essentiam, ut si p[er] hoc
 deficit, forte vox, sed exponit conceptu[m] uni-
 versale[m] h[uius] vocis p[er] voces, in particulari
 et consequenter non exprimit idem p[er] h[ec].

18. Arguetur: vox
 nihil nomen est signu[m] ad illud convertitur, et
 omni signi. ergo deficit signi conversione non
 signu[m]. Notandum: vox nihil significat
 aut, sed nihil significat non est signu[m];
 q[uo]d vox nihil non est signu[m]. confirmat
 a paritate vox, dicitur non est signu[m].
 ergo vox nihil non est signu[m] p[er] consequentia;
 ideo vox dicitur non est signu[m], qui aut
 significat, sed vox nihil nihil significat. ergo
 vox nihil non est signu[m].

respondens negando 100, argumenta

ad p[ro]p[ri]etate[m] distinguo maiore: vel
nil nil p[ro]p[ri]etate[m] significat, concedo maiore:
nil negatiu[um] significat, nego. 2a. similit[er] di-
stingo: sed q[uo]d nil e[st] p[ro]p[ri]etate[m] qua[m] negati-
u[um] significat non est signu[m]; contra ad 2a. p[ar]t[em]
q[uo]d nil p[ro]p[ri]etate[m] significat non est
signu[m]; nego 2a. vox nil e[st] u[er]b[um] significatiua
imp[er]ta ad significandu[m] velu[m]

10. q[uo]d uolentia non minus significatiua e[st]
a[ut] ip[s]e positio[n]e. hinc detegere deb[et] ex folio
a p[ri]m[us] p[ro]p[ri]etate[m]. scilicet uox nil nil rep[re]sentat.
Nam si nil significat ad u[er]b[um] u[er]ba[m] r[ati]o[n]em
t[er]m[in]at u[er]b[um], et negat r[ati]o[n]em r[ati]o[n]em
u[er]b[um] sicut ita, co[n] nil non rep[re]sentat, qu[ia] falsu[m]
u[er]b[um] si uero si nil no[n] m[an]ifestat u[er]b[um] p[ro]p[ri]etate[m] ac-
c[us]at u[er]b[um] u[er]b[um] et p[ro]p[ri]etate[m] a[ut] i[n]t[er]p[re]t[ati]o[n]e[m] p[ro]p[ri]etate[m]
h[ab]et p[ro]p[ri]etate[m]: uox nil rep[re]sentat, qu[ia] u[er]b[um] e[st]. sed
co[n]firmatione[m] concedo. 1a. co[n]firmatione[m] u[er]b[um] p[ro]p[ri]etate[m]
iustam. 2a. de significatiua p[ro]p[ri]etate[m] dicitur
nil (gen[er]is) significat naturaliter p[ro]p[ri]etate[m] u[er]b[um]
ma[is] e[st] nego co[n]sequenti[am]; ad p[ro]p[ri]etate[m] distin-
guo 2a. uox u[er]b[um] non e[st] signu[m] qu[ia]
nil nil u[er]b[um] p[ro]p[ri]etate[m], siue negatiu[um] significat, con-
cedo: qu[ia] nil nil p[ro]p[ri]etate[m] significat, nego.
uox nil imp[er]ta e[st] ad significandu[m] negati-
u[um] u[er]b[um]: i[n] p[ar]te e[st] imp[er]ta i[n] p[ar]te p[ro]p[ri]etate[m] p[ro]p[ri]etate[m]
e[st] u[er]b[um] q[uo]d i[n] p[ar]te significatiua i[n] p[ar]te imp[er]ta i[n] u[er]b[um]
e[st] non rep[re]sentat co[n]sequenti[am] non e[st] signu[m].

argu

Argues 3°. negatio in signi conventio nostra de fide signi; sed
 negatio signi non habet rationem signi: q^o nostra de fide con-
 ventio alicui non habet rationem signi. Major videtur falsa:
 nam negatio signi potest q^o sui nominis, sed sententia potest intellectiva
 signi, negatur. q^o signi minor negatio signi non habet rationem sui, illius,
 q^o Reschum, et regit excludit, et negat rationem signi, q^o con-
 firmat primo negatio hominis non est hoc: q^o negatio signi non
 est signum. Confirmat 2°. negatio signi contingens non
 est signum, necessarium, nec contingens: q^o non est signum.
 Et antecedens quoad primam partem: negatio signi est contin-
 gens propria est contingens, quia ad existentiam vel non
 existentiam debet conformari termino, quod excludit: q^o non
 est signum necessarium. q^o quoad secundam partem, negatio signi
 in contingens et excludit signum contingens, sed non
 potest excludit q^o excludit q^o. Respondet ad argume-
 ntum, concedo 1°, et minoram nego: ad dicitur q^o rationem
 dicitur q^o negatio signi non habet rationem numer-
 icam, illius, q^o excludit, concedo: non habet rationem espe-
 cificam, illius, q^o excludit, nego. Terminorum etiam, videtur
 quo, sed excludit se negat rationem numericam, signi: concedo:
 rationem specificam, nego. Negatio signi non est illud num-
 erum signum, q^o negat: imo cum negatio haec q^o sui nominis potest
 potest intellectiva, respicit illud signum, q^o negat in
 se, q^o non excludit perficiam, rationem, seu essentia-
 le applicata signi, quod ipse conferunt.

§ 22

Ad 2^{am} confirmatio-
 nem, concedo antecedentem, nego consequentem. Im-
 portans est, q^o negatio in homine non conferunt
 q^o dicata amabile, quod sum quod debeat ratione.

positivis, et substantiales, ad negativis et signis conve-
 niunt. p. dicata constitutiva ipsius, que quidem, ab sola
 quibus ex se a conceptu possibile, et negativis. Ad illas
 compositiones, concedo antecedentibus, in partibus,
 et exceptionibus, et nego quoad illas, actus in parte,
 dicitur in quo maioribus: nemo signis contingens excludit
 aliquod signis contingens, concedo. excludit tamen
 signis contingens, nego; et concedo minoribus, disquis con-
 sequens, q. non est signis contingens, qd excludit,
 concedo. q. non est signis contingens, qd non ex-
 cludit, nego consequentiam. Constat solutio ad die-
 ti n. antecedenti.

S 23) Sed infero: q. negatio omnis
 signis nullas signis est. disquis consequens: q.
 nemo. et actus talis, omnis signis, nullas signis
 est, nego consequentiam: q. nemo signis talis omnis
 signis nullas signis est, implat in contrarium. Exple-
 nemo actus talis est ipse metus entis hinc actus ne-
 tio omnis signis, et hoc entis signis est, cum eni ali-
 quid neges, id ipsum respicitur. Nemo signis talis
 omnis signis dicitur, si p. dicitur actus habere q. obco
 aliqua, qd in se, ex obco actus effect nemo omnis signis
 qd implatorius est. si nemo nemo actus talis omnis
 obco aliqua obco est et implatorius effect nemo
 signis talis omnis obco, nam ipse metus nemo signis ex-
 cluderet.

S 24) Argues q. d. omnia bello cooperata signis;
 sed illi non convenit esse medium, sui notia, potest
 in se habere potest respicitur: q. d. signis;

cuius rei defectio non conveniat. Et minor qd habet
 impedimentum ad representandum non habet medius
 p sui notam potens representari sed imago bello
 cooperta habet impedimentum ad representandum. go.
 Concedamus in re go minore, ad hunc p. i. re, nego
 maiore, univ. v. d. l. c. v. p. m. t. Non requiritur
 ratione signi, qd actualiter representat, sicut
 qd a representare. In re signi virtus ad representan-
 dum et actualiter exercitum, representandum. Primum est
 de essentia signi non autem secundum, cum autem
 in imagine, licet velata det virtus illa. Inquit
 quid requiritur, ut sit signum.

§ 28

Sed infra hoc qd imago bello
 cooperta est actualiter signum. Et consequentia
 imago bello cooperta habet actualiter omnia consi-
 deratione signi. go. Et actualiter signum. Dignus
 consequens. go. Imago bello cooperta est actualiter
 signum, actualitate virtutis, concedo actualitate
 exercitum, nego consequentia, et concedo maiore
 p. i. re, nego consequentia, de actualitate exerci-
 tum. Imago bello cooperta habet actualiter quid
 quid requiritur, ut possit representari; hoc autem, p. i. re
 non exercitum, nisi media cognitione, que cog-
 natio deficit, dum imago non cognoscitur, et tunc
 est in re, impedimentum, si signi ipse ad
 contrarium, est vere proprie p. i. re, et tunc
 siquidem, actualiter habet virtutem, et tunc
 licet hoc est defectus applicationis, et non exer-

eat.

§ 25 Intra 2o go voces, non significatiue signa
sunt p^r consequentia: ideo imago bella cooperta
est signum, quia licet non respiciat potest tamen
res sentate, sed non significatiue. bellum
p^r est, res sentate, potest enim, in genere q^d aliquibus,
significandi; q^o. Respondeo negando consequentia,
ad p^rimum adque maiore; ideo imago I potest
tamen ut, cuique res sentate; nego: potest
tamen, p^rima p^rima, subdigo: potest p^rima
proximate et exercit; nego: proximate
virtutis, concedo maiore; et de quo mi
nore; sed non significatiue potest I.
potest p^rima, nego: de proximate virtutis
qua, et exercit; potest potest tamen, subdigo:
potest tamen remotione exercit; p^rimum, nego:
remotione exercit; et tamen, concedo mi
nore; et nego consequentia. bellum igitur bella cooperta,
et non significatiue. bellum in eo conuenit p^r
actualiter non significatiue, licet tamen in eo d^ro bella cooperta
non significat ex defectu ipsi et tamen, tamen, illa est
defectu illi in tamen. Igo p^rimum, habet omnia conuenit
tamen, ut potest respiciat, tamen, illi defectu cognita qua denomi
nat respiciat. Sed non significatiue non habet conuenit
se quibus ut potest respiciat, defectu illi in tamen, qua quibus, et
et tamen in tamen respiciat voces, ut signum, sed conuenit d^ro
natur et in p^rimo potest tamen, non antecedenti agere
§ 26

§ 27

Verbum *commodus* significat: et *signum* significat de imperfectione
 vel inferioritate significatione, sed hoc imperfectionem non exprimitur
 definitio: quod non est essentia, sententia, signum, appropinquatio
 non est per modum illud obiectum, imperfectionem signum non exprimitur
 nam cognitionem, imperfectionem, sed signum, tamen cognitio imperfectionem,
 quia significatio: quod signum est imperfectionem significatio.

Minus est primo, quia nota signum non queritur per se, sed per
 notam, significatio ad hoc intentionem respicit signum, ut scilicet
 cognoscantur significatio. Et secundo quia cognitio signum est
 via, et dispositio ad cognitionem significationem.

§ 28

Ad argumentum respondeo

secundo quia, cuius falsitas aperit in hac voce imperfectionem
 habet, quod quidem signum, est talis obiectum, tamen non potest
 dici a toto imperfectionem suo obiecto, hoc enim, sicut est
 est quid inesse impossibile, et non inesse aliquid
 verum, et reale est: dat ergo signum, quia totum dici nequit
 imperfectionem suo significatio. Nec enim dicitur modum habitum
 dicitur: vocem illam inesse entis imperfectionem, esse suo obiecto, esse
 tamen imperfectionem, inesse modum representativum, non, inquam, tenens
 nam, vox illa inesse modum representativum habet imperfectionem
 realitatis, et virtualitatis, quae requirit habere obiectum, illius, ut pote
 inesse impossibile: ergo non est imperfectionem inesse modum
 representativum.

§ 29

Nec haec ratio, in verbis alia eiusdem modum
 recto, nominum, ac in intellectu attingente obiectum
 vocem impossibile esse quidem, quia tale, et virtuale, habet
 men imperfectionem, et deficientiam, respectu obiectum.

7
vanes scilicet modo exprimendo intentionaliter: quia ob-
tus in se habet modum existendi naturalem, in actu verbu-
tus habet modum existendi intentionaliter: unde actus
intra se representat aliquid de se habetate modali, que sufficit
adversus signum, sed contra est: ne, obsequio, huius actus
impossibile est per vos quod in se esse impossibile, sed quod est
in se impossibile non habet modum existendi natura-
lem. go. Insuper quando Deus cognoscit per se existentem,
hoc actus habet in se modum existendi naturalem, inten-
tionaliter vero in cognitione divina, etiam de se, et
nisi in se esse representat in se existenti non habet in-
ferioritatem, et deficientiam, respectu Dei.

§ 20

Hinc etiam dicitur falsum
maius de se, quod in se, sicut, illud obsequio esse impossibile in se
obsequio, quod tenet cognitionem, obsequio, etc. Deus enim tenet

cognitionem, creaturam non se habet, imperfectionem in se, etiam
quod creatura tenet cognitionem, etiam, cum enim cognitio
extinguitur obsequio, nec augetur, nec minuitur, in se, et
fectionem. Deinde falsum est minor eiusdem silogismi, ad
cuius se, quod in se, modo negando notum, signum, non sequi
nisi per se, per se, quod in se, quod in se, cum nisi per se,
dicitur, per se, per se, et tunc omnipotens est signum, creatura
vult, poterit quod in se, per se, creatura, per se, et per se,
instatuta admittentis metafysice, etiam, quod in se,
cum in se, creatura, per se, et per se, falsum.

§ 21

falsum etiam de
signa in se, et esse, ut cognitio, et significatio, ut

colora influxibus ignis naturalibus ad laz priores res
 debet, quod licet cogitio signi sit via, et dispositio ad cogitio-
 nem significativam non ideo signum imperfectum esse signato-
 rem cogitio, quia hoc videtur in cogitacione, ut inductio, et
 aditativa, quod licet non est imperfectio cogitacione illa, qua
 in omni potentia, tanquam in materia prima cogitatio cog-
 noscit ipsas creaturas positivas; et tamen prima cogitio
 est via ad haec laz. Sed dicitur ex compluribus. Obvius
 est principis materiae est representare aliquid se esse,
 imperfectum inesse obiecti representatae principaliter enim
 motus ad cogitio ut, aliter, et minus principaliter
 ad sui cogitio ut; sed ita se habet signum, respectu signati-
 go est imperfectum signato.

§ 32. Nego maiora; nam, omni potentia
 representativa creaturae, quae est representativa habet prin-
 cipaliter ad cogitio, et magis, et tamen non est obiectum
 effectus creaturae. Nectur ita, quae, a se ipsis materiam
 habent totam, signum, sed licet formaliter, et tamen per
 se, ut per obiectum principaliter, ratione cuius substantia
 signum inferius est signato. Non tamen. si videtur omni potentia
 ut, quae creaturae, quod licet, et tamen, et tamen,
 qui non magis, sed tamen, et tamen, et tamen,
 et consequenter qui omni potentia inferius est signato.

§ 33. Intra bis: causa non est signum, effectus.
 qd omni potentia non est signum, creaturae, quae per se
 qd nulla est, et tamen, et tamen, et tamen, et tamen,
 a potentia ut a philosopho demonstratio a signum, non tamen,
 demonstratio a causa, et tamen, et tamen, et tamen, et tamen,
 tamen. Contra est: dicitur tota ista, et tamen, et tamen, et tamen, et tamen.

culogrimo hic habet quando causa est man. ista quo
ad nos, et effectus oculis, et tunc nullo prohibet causa esse
signum, siue effectus, falsus quo est causa, non esse signum
sui effectus, et quidem patet ex eo quod sacrat a magis legis
signa sunt gratia, quae causant, hinc autem et si philosophi de morali
ratione, a causa non eadem nomine dem. ostendunt, a signo
solum est ut a signum de nomine aliquo aliter utitur
et de morali ratione, sed discrimen per se vides est, quod
et demonstratio a signo sit. Sexto 4° utrum signum et alia
distinctione sequitur.

§ 33
Quid hic an signum debeat realiter
distingui ab objecto, cuius signum est, et a potestate, cui est signum
nisi velaret signum sui? Antea resolutio ne, et mitem
duo est, hinc distinctione reale illa esse, ut cuius unum in
dependens ab operatione intellectus, verum non est aliud, hic
Prus distinguit a Ple: na, Prus independentem et non
triv conceptus verum non est dualis. Primitivum hinc
distinctione rationis, quae etiam foris appellatur, illa est, ut
cuius unum non est intentio aliter aliud, cui quo tamen
non est determinatum. haec distinctio ad intentionem predicatam con
tra eam causam, entis, ut inter predicata amabilem,
quae licet eadem entis, sed intus elicit haec cognitionem,
amabilem per conditionem applicatam, quae quod eius modi
distinctio non datur nisi interveniente cognitione.

§ 34
Independentem tamen
per dictam cognitionem datur per predicata, ut in eis facta
distinctio tantum fundam. mentis, quae, scilicet in equivoce
ad unum, ut intus ad plura, ut distincta, aut in notu
ne a delictis, ut tunc, sic hoc quia valis equivoce

angelo, quia amal bruto equi valit quia amal vis
 peccat, dicit ad sensationes, cognoscit ad sensu
 nunt, hac autem equi valit, et respectus dant ante
 intus nostri operatio, ideo q' eiusmodi dicitio
 fundamentalis est independens ab operatione
 intus. Dicit q' fundam. mentalis, quia tres fundam.
 entia, in ipa p'plexat, fundam. ut accedente
 cognitione, hoc dicitur inter eiusmodi dicitio, et
 hic dicitio, que fit p' ipa, cognitione, dicitio variis dicitur.

§ 36

Emittenda. Sa, q' dicitur dicitio, variis
 vocabulorum dicitio, variis ratione, ut dicitur ab alia dicitio
 ratione, que apellat dicitio rationis rationis. hec dicitur quan
 do idem omnino p' dicitur, vel eadem, indolentia extas e' p' lac per
 comitio nes, sive actus similes: huiusmodi hoo hoo dicitio rationis
 ratione inat est, p' actus, vel cognitiones ab imiles ut: hoo amal
 vale. Hec dicitio est cu' fundam. mentis, in re, ratione inantis
 vero sine fundam. mentis. Hanc dicitio impropria est
 ab dicitio rationis ratione inat. licet impropria, p' propria tamen
 est in linea intencionali. Dicitio vero rationis ratione inantis
 etiam in linea intencionali impropria est.

§ 37

Sa, ad p'posita, de
 bus cu' patris a raga dicitio ne Sa logice Sextora la
 b' dicitio controversa Sa logice p'nto to tomo to l'ence
 libro 6 capitulo. Italij pluribus or
 tra comune, testatur Patres, et alios plu
 res dicitio. Signum non debet dicitur a sup' obco,
 signum sive dat signum sui, p' ut aliquid sit mensura
 q' sui notia, potius intellectus potens, sed signum non debet
 bet r' dicitur ab obco. go ut aliquid sit signum non le

debet in dicitur ad obiectum. Consequenter potest probante
cadens, amal vale est medius, p sui notia, videlicet in
lectura potest representare visibile, sed amal vale non
disquisit valere a visibile. qd. Pro maiore: amal vale
est radix metaphisica visibile. Ad radicem metaphisica visibile est
medius, p sui notia, potest intellectibus potest representare qd. Minus
pt. ut ex duobus dicitur unus est medius, p sui notia, a superior
p dicitur p dicitur non una, et aliquid respectu intus cognos
centis, et qd una essentialiter unigat aliud, et quod sic habet
amal vale ut p radix metaphisica respectu visibile. qd
radix metaphisica visibile est notia, p sui notia, potest
intellectibus, potest representare visibile. Confirmat: in eadem
ora dicitur, quod signum est dicitur p dicitur, a quibus
in indistincta.

§ 39. Ad notandum hoc signum videtur a se esse
intentionalis dicitur, aliqua, sed non dicitur a se esse
intentionalis. Hoc ratio est: quia ad signum videtur, videtur
qd dicitur omnia consuetudine dicitur talis a signum, et dicitur
hoc ratio non sit fortis in linea dictionis, est tamen
fortis in linea consuetudine in signum: hoc enim, tamen, et dicitur
in obiectum intus ad cognitionem obiecti, qd sit aliud ad signum res
pectum intus cognoscit, ut autem dicitur unum, et aliud
et respectu intus signum dicitur ratio. Unde signum
dicitur unum, ab obiecto, et signum ab obiecto in indistinctum
unum, et conveniunt in valore signum, cuius unum, et dicitur
qd dicitur unum, et aliud de linea intentionalis. § 39
dicitur non esse dicitur signum. Notandum: signum, ratio. nam solum dicitur
signum, ratio illud, cuius unum, et dicitur a ratione, et

Intu, talis autem, non est libitudo nisi solus, intentionaliter
 distinctus. Nihil enim, nisi ex se habet a de quata, virtute, et
 presentia, licet egeat cogitatione, ut talis virtus exercet.
 In notatis, idem dicitur de qualitate formalitate cuius,
 libitudo entitatis, effinitur, nisi, aliter formalitate, per
 vero dicitur, saltem, formalitate, de qua non parum, tunc quod
 non dicitur, cui non respicit unum, et alia, ne sit, nisi
 intentio naturalis.

Et quibus de notatis: nisi, sola distinctio
 rationis, variis circumstantiis, verum, nisi, non esse, nisi, ego cogitatio, parum,
 debet esse, cogitatio aliqua, ratione, mediate, obiecti, talis au
 tem, non est, nisi, sola distinctio, rationis, variis circumstantiis
 autem; idem dicitur, habet, virtus, non est, nisi, obiecti, habet,
 vocat, amabilem. Notatis, dicitur, nisi, licet, et, debet, contra
 notatis, dicitur, obiecti, quanta, quod, a se, idem ad
 verum, et, ex, his, tribus, prae, notatis: hoc, non est, validum, egrum, non
 est, amabilem, omne, prae, hic scripta, falsum est, ex, qui, sunt, hoc
 ultima, debet, esse, simul, vera, et, falsa, notatis, minime
 per, notatis, dicitur, ut, idem, alij, et, eo, quod, hec, expre
 cognoscibile, vox, nomen, et, similes, alij, se, ipsa, significat
 in, quos, eius, modo, argumentatio, nisi, tunc.

At Dico 2o: nisi,
 expre, ratione, nisi, non, debet, dicitur, nisi, a, gloria, intellectu, verum,
 cui, signum, est, per, in, dicitur, filiatione, et, nisi, patet, notatis
 respectu, in, tunc, dicitur, cui, quo, filiatione, nisi, idem, dicitur, in, fugi
 dicitur, omnipotens, et, nisi, dicitur, ut, nisi, respectu, in, dicitur, dicitur
 cui, ipsa, creatura, dicitur, respectu, et, tamen, omnipotens, non
 dicitur, nisi, a, prae, cognoscibile, nisi, tunc: go. 42

Necessitas, cognitione,

esse cognitio imperfecta, consequentem
q̄ deo repugnare cognitione, q̄ nūq̄; nūq̄; h̄c cognitio, qua Deus
cognoscit creaturas in omni parte formata, et manifeste
educata p̄ se, hoc est, q̄ dicitur formaliter a cognitione
dey et immediata; at non s̄o ex deo s̄o immediata, id est,
non est dicitur a voluntate sui immediata, cognitione.

Hic nota, n̄ s̄o cognitio p̄ se immediata, que minime imperfecta s̄o
natura, requiritur cognitio exclusiva mediate, que quidem imperfecta dicitur,
et dicitur collige ad rationem, n̄ non requiritur deo in omni parte, ac
valde, sed sufficit dicitur, fundamentale, qd̄ ulterius p̄
natura, ante operationem, in eis dicitur, an valeat, adhibere, an al
valeat talis virtus est, ut sui notia, possit representare potest in
lective, v̄b̄; q̄ ante dicitur n̄ formaliter, accidentale, ut q̄, sola dicitur
ne fundamentale, an valeat s̄o n̄ v̄b̄. Quo antecedente s̄o
quia accit in eis dicitur formaliter an valeat a n̄ s̄o v̄b̄, non
videtur an valeat v̄b̄, illa, sive exigentia, ad v̄b̄, que
exigentia cognita moveat in eis, ad cognitionem v̄b̄, cuius eni, illa,
exigentia in eis conceptio in eis an valeat
v̄b̄, independenter a dicitur forte reperit v̄b̄ requisita
ad rationem n̄. Lexio Sa. ut n̄ dicitur respectu, ad obiectum,
cognitionem, cognitivam.

A 3

De difficultate facilius occurrant. supposito,
respectu (qui etiam, velatio, ordo, et habitudo apelat) s̄o in
explari: s̄o ratio formalis, qua unus v̄b̄ ad aliquid, ut non p̄ se
fecit, et ad eam cognoscit, nisi in ordine ad aliquid. Sic p̄
v̄b̄ s̄o ratio formalis respectu Patris ad filium; que a se v̄b̄
s̄o ratio formalis, qua dicitur ad filium, ut dicitur non p̄ se
fecit, et ad eam cognoscit ut p̄ se, nisi in ordine ad filium, sive
quin

quoniam filius cognoscat. supono 2o: hic nos agit de respectu
 patris & concordie a re reali, qui reperit inter extrema & dis-
 creta, et respectu ratione, quidam inter extrema & idem
 veritate, sed qd ratione distingua' b' h'is. supono 3o: questione
 in quibus, nuz, diuino de' h'is sit p'licatus non ut unquam,
 sed essentialiter, primatiuz, et consuetudine, sicut inesse
 talis. His sup'is, prima sententia docet signu, essentialit'
 ad dicere huz, ad obetuz, non ut ad potetuz, cognosci-
 tiaz, ita dicitur. Bonaventura in quatuor dist'is nota
 questione 2a, qd ubi docet. Ioannes duns Scotus, ibi
 deq, quos sequunt Scotus, illustrissimus caramus,
 et reseruator nonnulli secunda sententia aserit qd
 nuz, essentialiter dicere huz, ta, ad obetuz, qua, ad potetuz,
 hanc tenent philosophi boni. Sicuti firmamenta
 subar virtute, et doctrina estimo. Doct' nosce bene.
 nob' h'is dicit francus huas, cu' hoc h'is rones soluz, se-
 la, huc lantuz, splendore h'is q' h'it cura. Beatissimus Doct'or
 Dater Gabriel basqos, pater eorundem, et ad q' h'is
 a, et reseruator nos'ri communiter.

14
 Hic libent' amo subter
 16a: nuz, et essentialiter dicere huz, ta, ad obetuz, qua, ad po-
 tetuz, intellectiua, pro conclusionib, idem respiciantur
 adequatuz, et perfecte cognosci h'is in ordine ad obetuz, et
 ad potetuz, cognosci h'is, dicit essentialiter huz, ad obetuz, nuz,
 et ad potetuz, cognosci h'is: referentia n' nuz, ad adequa-
 te, et perfecte cognosci, nisi in ordine ad obetuz, et ad
 potetuz, cognosci h'is: ponit essentialiter dicit huz, ad ob-
 etuz, et ad potetuz, cognosci h'is.

45 Maior constans, cominorabili, essentiali, formaliter, et
tuo obiecti representativa intui, seu potius, in necessitate, sed
virtus obiecti representativa intui, si se potius intellectu, ne
cui pfecte, et adequate cognosci nisi in ordine ad obiectum,
et ad potius: go essentiali necuit pfecte, et adequate
cognosci nisi in ordine ad obiectum, et potius.

46 Ideo a cetero productiva dicitur
ad causas, et ad effectus, quia necuit pfecte, et adequate
intelligi actio, seu exercitium, producendi, quin intelligat
esse, et effectibus producendi aliquid, eoque aliquid ut causam
exercitium, et pinde, quin intelligat producere, et produci, cau-
sa, et effectus: go necuit intelligi virtus obiecti representativa
intellectus, quin intelligat virtus representativa aliquid
et aliquid, et consequenter, quin intelligat obiectum, et potius
electiva.

47 Sed inquires, utrum eiusmodi res ad obiectum, et potius
a cognoscituras inter se formaliter differant? Quae commu-
ni sententia respondet, ut ad obiectum, formaliter differant
a res, ad potius. ut clarius patet, notatis, ut per
seipsum diximus, constanter virtutes, et sui nobis, potius
intellectus, potentes, representari: eiusmodi virtutes
dicit essentialiter res ad obiectum, quibus in ratione
noque agitur, mox ad cognitionem obiecti, hinc, hinc
que, mox in illis, non mox, si talis respectus non
est cognoscibilis, cognoscibilis go hinc, hinc, hinc, hinc
qua, nunc, et attingibile, a potius, et dicit res ad potius.
hoc est, in exemplo, clarior, et docet fieri: bonum, ut bonum,
ut potentia determinate voluntate, ad amorem, sui: do-
mestica, et virtus determinate, ad hoc, et electiva

go rursus ad propria, cognoscendo, non est de effectu. De mi-
not: licet non intelligat respectus fumi ex adpropria, cog-
noscentia, potest intelligi. Recogitabile licet fumi, quod quod
de effectu ad sua, causa, p[er]uicaciam; go rursus effectu ad
causam, potest intelligi, qui intelligat rursus adpropria, cog-
noscentia. Saltem argumentum hoc, si uero et u[er]um p[er]uicaciam
occupant doctrinam, qua p[ro]p[ri]a concludere habenda
debemus. 2 n. So. 50

Iustaque, facili respondit
concedendo maiore, et uero minore, ad huius generis
et disques maiore: p[er] se fortiter intellecto, tunc
ad obiectum, intelligi et determinatiuam, et sufficiens
secundum rationem, forte, que ad cognitionem obiecti, con-
cedo maiore: intelligi determinatiuam, sufficiens,
secundum rationem, forte, sub qua ad cognitionem obiecti,
nego maiore, et disques similiter minore; p[er] se
fortiter into eiu[us]modi determinatiuam, rursus,
que uero, et rationem, forte, que et sub qua intelligi
et rursus ad eade[m] constituitur, concedo minore:
p[er] se fortiter into determinatiuam, secundum
rationem, forte, que tantum, intelligi, et nego mi-
nore, et consequentia. Ad idem, ergo
maiores, et enervat rursus: rursus p[er] se, effectu
ad causam, determinatiuam, secundum rationem,
forte, que tantum, ad cognitionem obiecti: tunc, autem,
constituit p[er] uero, et rationem, forte, que, et ab qua

Constat ex dictis solutio,
ulterior et explat exempla fumi in margine

alato. fumus igitur nuz f' suz caudz, at in fa
 me duplicez formalitate, considerare debes aliaz
 q'z f' p'vaz ducibilitas, et hec f' nuz fumid
 nuz causa; ut autz taliz ducibilitas in
 moveat ad cognoscere causz, debet cogrosi
 cognoscibilitas nuz p' ducibilitate f' nuz ad
 potiaz cognoscit'va. et hec cognoscibitas, e' foilla
 alia foillitas quez in pmo reperit' dicit' q'z
 ho subqua; p' ducibilitas vero f' nuz foillitas quez
 nuz go omne nuz dicit' generaliter, virtutez, vero
 vidaz inas ad cognoscerez obca; hec virtus nuz,
 verz et uno ver ut agnita ^{no} uti nuz dicit' dupli
 cez foillitatez, raonez, sibi utq'z movez, et ra
 onez subqua; probez quaz, alia p' ducit' fo
 lites inas, adhuc non intelli q'it' alia.

Secundus:

virtus moribaz, et determinativaz, seu fo
 lis quez dicit' foilliter nuz ad potiaz cognoscit'va;
 sed virtus motivaz, sive raonez est nuz ad
 obca; go nuz nuz ad obca; dicit' foilliter nuz
 ad potiaz cognoscit'va; go eius modus non
 distingunt foilliter. Et maior virtus motiva
 nuz seu raonez foillitas quez est virtus foilliter signifi
 cativa; redit' huc foilliter significat' dicit'
 foilliter nuz ad potiaz cognoscit'va; go virtus mo
 tiva, eodez caminatione nuz sive raonez foillitas quez dicit'
 nuz ad potiaz cognoscit'va. Et minor: virtus
 significat' dicit' foilliter nuz ad obca; s'z
 nuz foillitas; go virtus significat' dicit'

fortiter huc ad potius, cuius gratia si est significatio
confirmat; & sic fortiter in causa fisica virtute
que intelligit causa fisica ad eam conscientiam que sic
fortiter in causa in no virtute que determinativa, intelli
git ad eam conscientiam, sed in iusta no ad eam
constituitur per huc ad obiectum, et ad potius cognoscitiva
que virtute que sive in obiectum, ad fortiter
huc ad potius cognoscitiva.

Ad instantiam, nego, magis
ad potius, disquomationem; virtus motu in
de vas fortis que est virtus fortiter significativa
specificative sumpta, sive secundum conceptum
virtutis, concedo maiorem; si virtus significativa
reduplicative sumpta, sive secundum conceptum vir
tutis intentionaliter significativam, nego maiorem;
et similes de ista minoris dis quo antecedens pro
no virtus significativa dicitur ad terminum
significativam specificative sumpta, sive in esse
termini, concedo antecedens; ad terminum significa
tivam reduplicative sumpta, sive in esse termini in
terio naturaliter significativam, nego antecedens.
explet solutio; virtus significativa duplici
fortiter dicitur unius virtutis ad obiectum,
et cognoscitivam, ipsius virtutis. Virtus signifi
cativa specificative sumpta si virtus considerata se
cundum conceptum, concedo virtutis procedendo ad
ipsum cognoscitivam, et sic fortiter que vir
tus significativa reduplicative sumpta in esse virtutis
noscitivam, que sive in obiectum unius virtutis

Disputo de 2^a n^o divisione sequendi. Sectio V^a
 de 1^a n^o divisione inter n^o divisiones plausivior^{is} I^a divisio
 in n^o forte, et instrumentali; forte I^a medi^o u^o q^{uod} lat^{us}
 sui cognitione representat: v^{el} cogitio defecta q^{uod} v^{el} quae v^{el}
 cognoscit independenter a se^{ip}s^a cognitione, qua^m cogitio
 contingit. Instrumentale vero I^a d^{icitur} q^{uod} representat quando
 cognoscit, v^{el} f^{uit} Hinc v^{el} q^{uod} rem representat

qui vult. Ergo negantur, quando finis cognoscitur.
de no. forte non dubitat esse vere in actu primo na. co
gno. directa in talis natura, s. ut si alia cogno. in cogno
cat. Sed inveniuntur naturae representant.

~~forte ut eo quod quod inveniuntur in actu primo na. co~~ Dubium autem, tamquam
est eo quod inveniuntur, sicut in actu primo na. co
vat alia cogno. qua prima vultur? negat velle
deo. in partibus politis, et alfonso obiectis eto
logice, disputatione 44. sectione 1a et 2a. vultur
pluribus: per quod non mediis per sui notiam actualiter re
presentans, non est in actu 2o; sed in actu primo
non per mediis. 2o. Maior concedit, et minor
per mediis per sui notiam actualiter representans
per mediis per sui notiam actualiter movens ad cognitionem
obecti, sed non forte non per sui notiam actualiter
movens: 2o.

Maior parit: nam nulla res potest ac
tualiter per sui notiam movens, nisi deus actualis cog
no. intentione ipsius: sicut species in se, et per
cognitionem elevans ad visionem beatorum non per sui no
tiam, sed per se movens ad cognitionem obecti.
quod nulla cogno. intentione procedit ad elevandum
ad motum neque per species ipsam, et illud primum per
in se velle cognoscatur. hinc constat minor: nam cog
no. directa per sui notiam movens per notiam potens
movens ad cognitionem obecti: at actualiter non movens
per notiam sui, siquidem movens notiam sui

18
Cui nulla cogitatio cogitionis. Directa, ac in
genus.

hec doctrina Clarior evadit solutione ad
adversarios, fundamenta. Primum, si cogitatio directe
capit. I ego intendo talis, exercita ut talis, go
Primum in actu secundo illius, digno antecedens:
cogitatio directe per I ego intentionales per primam, ex
actu talis, nego intentiones: I ego intentionales per
se exercita ut talis, concedo actus, et nego consequen-
tiam, igitur cogitatio exercita, non sit delinea-
a intentionales, neque deinde, per passiva cognoscit
viam actus, exercita, hec autem, non exercita, per
per se, igitur cogitatio. Cogitatio directe per unum
bet, et determinat potius, ad percipiendum, obiectum, et per
rejectionem, cum cognoscit de actu cogitationis directe, non
adtingat. hoc autem, neque ad rationem, ne in actu
secundo perit exemplis spectet imperium, et primum
per elephantis ad rationem, beata, nam species imper-
bet, et principium elephantis habent ut in virtute,
sufficienter ad rationem, neque, qui virtus, exercita
vitalis quando cognoscit. unde signa sunt in
actu, sed ego, quare in actu, sed non fun-
t, ut communiter docet etiam, ab adversariis, et
et quidem, species, quae principium, virtute sunt
intentionales delinea, in actu, nam, ex inobis
sua sua genera sunt determinat, ad concurrendum, cum
potius intellectiva vocalis, potius quae, cum, alia
potius, res debet, quod hec, tunc, species, quae, pr-
incipium, virtutes, sine delinea, intentionales

non exercere intentionem habere: nam species in
sua p[ro]prietate, qua in eis unit[ur] pl[ur]i[bus] specie, non
vero intentione valiter exercet; ideoq[ue] p[ro]prietate cognos-
cibilitas unionis non attingit, q[uo]d requirit adae-
qu[um] 2°, 3°.

Secundum fundamenta, q[uo]d et s[un]t
tantu[m] p[ro]cedenti[um] sic format: ego p[ro]prietate
Intentione valiter representativa; sed cogno-
scentia p[ro]prietate non cognita p[er] aliam cognitionem, exerce-
t ut ego p[ro]prietate: ego exerce ut intentione valiter
representativa. Dignus ideo: ego p[ro]prietate ut ego
p[ro]prietate Intentione valiter representativa, nego.
ut ego cognoscibilis Intentione valiter represen-
tativa, concedo ideo; et dignus not[um]; sed cogno-
scentia p[ro]prietate & exercet ut ego p[ro]prietate talis p[ro]prietate,
concedo not[um]; exerce ut ego cognoscibilis p[ro]prietate,
nego minor[um]; cogno-
scentia p[ro]prietate p[ro]prietate ut ego, et
quidem intentione valiter p[ro]prietate, at non intentione valiter
exercet: unde notat[ur] debet u[bi] intentione valiter
debeve cadere non pl[ur]i[bus] supra virtute, &
representativa, sed et supra exercet ip[s]um.

Explicita doctrina
Vigesima prima. Cognitione directa, p[ro]prietate debet u[bi] ad obiectum, et
p[ro]prietate cognoscibilis: ac circumstantiis suis ad p[ro]prietate cognoscibilis
non esse p[ro]prietate ut talis, quia cogno-
scentia p[ro]prietate ad p[ro]prietate cognoscibilis, tamq[uam] ad causam, et subiectum, p[ro]prietate
ip[s]um, non uno ad p[ro]prietate, tamq[uam] ad obiectum, cui p[ro]prietate
representatio. Tu ut ad p[ro]prietate, fortiter consistit in p[ro]prietate
cognoscibilis p[ro]prietate, ut cultivatione p[ro]prietate: p[ro]prietate autem

cognoscibilis, cognitionis directae non recipit inveni-
 taliter à potè intellectiva pducens cognitionem directam
 colligitur, quòd licet cognitio potè, quia cognitio directam
 cognoscibilis, non dat cognitionem directam, sed non potè
 virtutem representativam, illi tamen virtutis est exercitium, pro
 cognitionem, in cuius virtute quòd potè, representativa in actu lo,
 exercetur ut talis in actu lo, sicut accipit pducens, quia non
 virtutis causa virtutis pducens, sicut exercitium, in cu-
 jus causa fit causa in actu lo.

Secundo colligitur, quòd licet cog-
 nitio directa independentem à reflexa reddat, modo,
 formam, obiectum, cognitionem, et quilibet intentionalem per
 formam, sicut intentionalem, hoc non fit à actu
 nisi, nisi quia obiectum, ut representativam, effectus nisi per exercen-
 tis non est causa, sicut, sed in effectus, modo, quòd non
 potè in cognitione directa. Quarto colligitur, quòd licet non
 est representativam intentionalem, ut quo nam, ubi hoc dicitur, quòd
 dat representativam intentionalem actualiter, ut quòd, et hoc
 non dat in cognitionem directam ex ratione talis. Re-
 presentans ut quo, factum à intentionalem exercitium,
 causam, vel quasi causam, intentionalem, representativam,
 sicut, dicitur in modo actualiter, dicit representans
 ut quòd, quòd non dat in modo, hoc enim non exercetur per ac-
 tualem intentionalem exercitium, potè, cognoscibilis.

Colligitur denique,
 species in parte, in modo dicitur, genere, obiectum, sed potè,
 quòd potè, sicut, obiectum, nam, licet species igni-
 tas ab obiectum, nec potè, cognitionem, nec dispositio
 tenens ex parte obiecti, sed non causa, sicut, ex

parte cogitatio. Et dicitur tamen, clare percipio, que dicitur
a numero duodecimo, ubi dicitur, & tamen, ex hac nostra
conclusioni ne ex hoc videtur, quod si dicitur in mente mundi, et
dignitate, cur dixerimus, nisi, et medius, per sui notitiam
potens. &

Sexta Secunda Reliquas in divisi-
ones enumerat.

Secundo dividit, in naturale, et
ad placitum. In naturale, et medius, ex natura sua
per sui notitiam, potest intellectus, potens representare. Et
sumus, qui natura sua, et ratione sui potest igne, represen-
tare, nisi, ad placitum, et medius, ab extrinseca in pote-
tione per sui notitiam. & ut vox ista lapis, que in na-
turali, non ratione sui, sed ratione voluntatis hominis, et
ingeneratur, ad significandum, potest lapide, quod, pariter,
ut, sed observabatur, quod eadem, res potest esse, nisi, natura-
le, et ad placitum, in diversis, nam, vox lapis, in na-
turali, et ad placitum, et ad placitum, lapis, in super
eadem potest, esse, nisi, naturale, et simul ad placitum,
na, et eadem, obicit, sub diversa tamen ratione. Et
vox ista ego, in naturalis, nisi, mei loquentis, et potest
effectus naturalis a me perducitur, et in, ad placitum,
mei, quatenus imposita ad me significandum.

Dico contra, nisi, ad placitum, sit, vox ista lapis, quatenus imposita
in, nisi, lapis, quod lapis, representat, tanquam, nisi,
naturale, et illius, per consequentiam, nisi, naturalis, sed
in, quod per virtutem, nisi, extrinsecam, representat, sed
igitur, quod vox lapis, lapis, representat, illius, representat

ut q virtute, sibi inuicem ca: go. concesso auti nego
 consequentia, adprobatione, d'iquo tota, nuz nat
 rale i illud qd q virtute, ni specificatiue sunt
 inuicem, repentat concesso tota: qd virtute, sibi
 conp'etive sunt repentat, negotore, velle inuicem p
 m'it'at. nate nego consequentia:

Subiectum et subiecta
 et forma subiecti. Id qd denominat nuz, forma
 vero s' vniu' significatiua, aqua huc denomi' nat.
 sicut alibi conseruata, in subiecto qd d'ic' nominat alibi,
 et ex forma seu al'berine, aqua alibi denomi
 nat. hec virtus significatiua, s'v' forma que
 eisdem nro s'ub'ectiua, ut in fumo vniq
 nro; alijs vero extrinseca, ut in voce lapis v
 lapidis. Cui libet no ut no, s'v' conseruati
 v' sunt utiq' e'p'entia s'v' virtus significatiua
 va. ad hec differentia d'at' in e' nuz, naturalis, ead
 platur: qd naturalis e'is, specificatiue sunt, sive ut subiecta,
 qd denominat significans et natura sua indigentes
 ab aliquo extrinseco habet s'ua' id'entificatiua, v' virtute, aqua
 denominat nuz. nuz vero ad platur, similitud' conser
 uatur, non habet tali virtute, nisi ab extrinseca
 nro, voluntate, ut patet in voce lapis.

dicis Contrarius
 naturalis: qd libet nuz v'ctuz, defendet a voluntate
 libera Dei, sed qd dependet a voluntate libera Dei
 non s' nuz nate: qd libet nuz v'ctuz, s' ad platur,
 non nate. d'ique tota: qd libet nuz v'ctuz

dependet in se ipso a voluntate libera dei, conde-
pendens in voluntate sententia, nega. et; et dicitur simi-
litar posse nega. consequentia; finis est licet in exi-
tente dependeat a voluntate dei, et se, et ab intellectu
eo habet in se, reg. sententia, ignis, itaut reg. or-
tavit intentia, non indiget aliquo in se, et utiq;
neg. regentur.

Sed rogamus an predicta divisio non sit
adequata, itaut omne neg. debeat esse vel nate, vel
ad placitum. seu quidem, si an deat aliquod neg., qd. neg. nate
neg. ad placitum, sit? Vnde predicta divisio, non est
adequata, consequentia est dicitur neg., qd. neg. nate,
neg. ad placitum, si. tale si neg. est consuetudine, qd.
medius est respectu actu. ~~non est~~ p. p. nate, potius
intellectiva, potens representare. p. eiusmodi neg. si
neg. sed neg. si nate, neg. ad placitum; qd. dicitur neg.,
qd. non sit nate, neg. ad placitum; qd. predicta divisio
adequata non si.

Itaq; consequentia legitur ma:
sed utraq; p. nate, qd. vanda: p. p. motor. neg. est
consuetudine, si minus p. nate, potens motem
potius intellectiva, a motu talis inferendus
est; sed qd. ita se habet si neg. vere tale;
qd. nam est consuetudine, si vere neg. motus
constat veris eni; quam hic pari est utique
est consuetudine, et p. rane consuetudine
nis, potius intellectiva, motus ad inferendum, mo-
valitas, hanc, sic veritatis, esse hanc parum.
Hoc si vera, et volvat adhuc: ut neg. ad

placitum

platus sic veterum sufficit voluntas hominum tribuens
 vice vq virtutis significativa: qd utrumq; consue-
 tudine sic veterum sufficit consuetudo ho-
 num tribuens illi virtutis significativam non
 apparet qd, cur voluntas hominum moraliter p se
 velut positio voti lapid daret virtutis significati-
 vum, qd idem; et eiuusmodi virtutis requirenti
 virtutis vq consuetudo non abrogata hominum.

De hac nov p rmi si lapid
 et n° 79 scilicet nuz est consuetudine neq;
 est nuz naly neq; ad platus; qd nuz eiuusmo-
 di nuz non habet virtutis ex natura sua sive
 ab int' indeco vq penitentie, neq; huz ab exco-
 mica consuetudine; insup talis virtutis non ha-
 bet ex hominum impositione, sed solum est repetitio
 actus usu: qd nuz est consuetudine neq; nuz naly
 nuz ad platus. Restat ergo nuz incommuni de videntibus
 in nuz naly ad platus, et ex consuetudine, vq ad platus, correcto sic dicitur
 nec int' dicitur obstat qd virtus hispana vq sic dicitur a voluntate ho-
 minum qd illa utant qd voluntas nuz non ideo est nuz ad platus; qd
 deo, qd nuz dicitur a voluntate hominum qd ad platus, non quod dicitur
 nuz, vq penitentie, hominum talis nationis.

~~no~~ insup vo ex hinc actus
 nuz, nuz ex consuetudine requirenti, qd dicitur significativam vq
 vq veniat est repetitio actus usu, accipiendo qd illud nuz
 obstat non significat a prima sua impositione, si eni a
 prima sua vq penitentie, vel impositione tale dicitur
 nuz obstat, vq penitentie, non est consuetudine, sed
 nuz ad platus vq. ideo nuz a nuz habent a

linaria, felis adianua, bat bico tabella ante di
versorū, na sunt non est consuetudine, sed ad placu
na, aprima sui instatione idē, qd modo, nificabant,

~~huc~~ Infes secundū: con
lucā, pulsatione, campanarū, subnoctis medius essent,
ad placu, vū orarū, quē in dicto tempore reserant: ad
hoc enī talis pulsatio innotua fuit. At eadē pulsatio
I nūc ex consuetudine vū medius noctis; siquidē, fest
reperita campanarū, pulsatione tali tempore esse mag
noctē, dignoscemus. infes deniq, nūc ex consuetu
dine non sic apelari, quō nō noverit signi fīcari, hoc
omnino commune ē, sed quā est usu iplō, v elacū,
repetitione, hanc virtutē, habet.

~~huc~~ Sessio 3a in quona, for pter
consuetudine vū vū representati vū nō ad placu.

Itūq, ut dīctum
an 17 I concretū qdā, est subcto qd, deno minat
significans, et forma, aqua nificans deno minat.
sic nūc Male fumus vs: et dicitur iplō, curvato, ran
quō subcto, et ipsius cognosci vū licet, taquā, for
ma, vū cuius enī, motu, ad consuetudine, enī,
et aqua fumus deno minat vū. Similitē nūc,
ex consuetudine, habet suā, forma, nō nī
vū consuetudine, ā quā nificans deno minat
vocat, qd, hīc quō nō, sūt illa forma, seu vū
vū nificatiō, quē, consuetudine, ad placu,
in se talis ē. Aliquē teste, apud passū,
anāga a se vū vū, significatiō, nī ad
placū, consuetudine, in quō dā, modo, sicut sive

sive accidenti valē relativo resultantē in volūto esse
 luntate illas imponere ad significandū. Proca, hęc viciit,
 et impugnat quia ad illud visio mo Samuel in usualogica ap
 hensiva a n° 38 erquide, quod modo non est itē fieri e,
 non potest fieri ducere illuz modū, seu relationē, legē, quā
 voluntas imponens vocat ad hoc vel illud nē significandū mo
 do fieri non existit: non potest itē locali modo resultantē
 viciit signi fieri valē ad platu, consistere in sup res, tae
 eius modi virtus in quada, relatione non, ab intā fieri,
 ut comunior intā tae sententia docet: nā, amebit
 et ad omne, virtus fieri, vox lapis qd hoc p cū, qd in
 potest ad lapidē, significandū, habet virtutē, representat
 vā, lapidē.

~~Inter~~ Inter libe et viciit virtutē, viciit
 tativā, nē ad platu, consistere in specie in pla, et sua
 natura existativa cognitionis obici, sed me hęc sententia
 admittit: independentes enī, atq; specie in pla, intelligit
 vocē ignis vā habere virtutē, representativā, ignis comunis
 motu viciit, sententia tenet virtutē, representativā, nē ad
 platu, p forū, consistere in natura existativa imponen
 tes, sive vocēs ad significandū, salē, moraliter p viciit
 tante. Ita Patēcurado, obici, contem, a p nō, era
 ga a p p uione 13 locū, sectionē, tae, cui quibū, sit
 nova conclusio: virtus significativā, nē ad platu, con
 sistit in voluntate imponenē, salē, moraliter p
 severante.

~~Et~~ Et conclusio: p hoc p cū, qd in hac vox
 lapis ponat voluntas salē, moraliter ducens in go
 nentū, illā, ad lapidē, significandū: et p hoc p cū,

qd similis voluntas non ponat in hac voce vlicite, pone
si forte qd prima volubet utrumq; ad platum
nificativa, : go virtus nificativa
ni ad platum p' forte pat' involuntate inponentis
salte; moraliter quare nre. Cetera legitime deducit an
te cedens p' q; simul explat. quando voce lapis cognos
cimus, ut in p' actas ad lapide; nificanda; hec
vox s'ue notat; nobis intus ad cognoscendum lapid
de; ut obiectu; p' ipsa; voce; representat; et consequen
ter intelligit' nre a doctis; et a p' actis; cognosca
ntes. Similiter non intelligunt' in voce vlicite
cu; ex defectu inpositionis naly obiectu; repen
tale respiciat.

~~Et~~ Et cu; vis illa nificativa, qua; vo
ci tribuit voluntas inponens h' voci intrinseca,
neq; illa; habeat ex consuetudine, requit' voce; ra
ne voluntatis inponentis, s'enu; non naly et
et consuetudine; sed ad platum. qd ulterius roborat;
no; se rogemus, cur ad nificandu; pariet; uoi
mur aac voce; pariet; et non hac vlicite.? opte
me res demus. sedendo p'az naly; s'oz; quia; s'az
non vero la; inposita; qd pariet; nificandu;
go hec voluntas seu inpositio s'ra p' s'is ni ad
platum. imo vox ipsa ad platum, qua; hoz nre ex
plamur; pat' eius modi nre; in s'ue esse nificati
vo; dependere a plato, seu a arbitrio homin;
ideo q; nre; arbitrarie; etia; ab aliquibus
dic.

~~Et~~ Confirmat' ipsa; conclusio nra dupl'

a paritate exterioribus vel alio modo, ut autem
 est se non habentis illi valore, consistit fortiter in
 voluntate principis moraliter, p. evocante, quo volu-
 t, qd autem tantum estimeat: si n. dicitur virtus moraliter obli-
 gata in subditum, ad idem, ut consistit fortiter in volun-
 tate superiorum moraliter durante, quae superior p. cipit sub-
 ditos educare: qd a paritate virtus ad plura n. significat
 exterioribus in d. legis consistit fortiter in voluntate et ex-
 trinseca inponens moraliter durante, quae inponens
 obli. audentes h. Voc. determinatorum, variis in cog-
 nitione huius obli. determinati, sibi ut sapientis.

Sed obli. voluntate
 voluntas inponens virtus ad idem, s. p. a. l. g.
 aliquid causat: qd modus p. ad idem, sive relatione, p.
 l. z. sed debet concipi ante et ad idem consequens: qd ali-
 quid causat tan fortiter, quae intentionaliter, concido:
 qd aliquid causat sic nego coe, et virtus, ultima, volu-
 ntatis inponens, s. p. a. l. g. et causat fortiter, s. p. a. l. g.
 virtus, significat, quae, s. p. a. l. g. forma, constitutiva, causat
 etiam, intentionaliter, causando n. m. r. e. a. d. g. v. r. t. e. z.,
 quae, mo. b. e. t. a. e. r. i. t. a. t. a. d. c. o. g. i. t. a. t. i. o. n. e. z. o. b. e. c. t. i. a. t. i. o. n. e. z.
 dicit aliquid fieri, consequens, non causat in
 genere causae, efficientis.

Obli. 2o est parte huius:
 species in p. a. s. i. n. u. z. f. o. r. t. e. qd s. p. a. l. g. n. i. n. s. t. r. u. m. e. n. t. a. l. i. o. z.
 qd forma, seu virtus n. significat, n. i. a. d. p. l. a. t. o. z., qd quidam instrumentales s. p. a. l. g. s. p. e. c. i. e. s. i. n. p. a. s. a.
 nego nisi, n. e. z. ut species in p. a. s. i. n. u. z. f. o. r. t. e.

debetur et cogitatio. Ceterum, omnia autem, nego coacti: for-
ma, seu virtus significatane ad placitum, et cuiuslibet
beo in instrumentalibus debet cognosci, ut inquam, moveatur a
determinatione, obiecti. species autem, in ipsa non ita cognoscitur.

Obiectio 30: si virtus nisi placitum
va non ad placitum, sed fortiter statet in voluntate. imponen-
tium moraliter durante, eiusmodi voluntas habere
pro obiecto seipsam, sed hoc falsum est: pro et conclusio nos-
tra, ex qua hoc inferitur. Et maxime, praedicta voluntas
habere pro obiecto, virtus significatane: sed ipsa voluntas
seu virtus significatane va: pro habere pro obiecto seipsam.
Obiectio 31: argumentum, et vera pro voluntate in
ponendo habere pro obiecto illud, quod ipsa potest tribuere
gratis, et obiective, non vero quod ex se, et fortiter
seu talis, quae forma tribuitur, modo, et de
novo voluntate inponitur, voces

voluntatis quae audientem voce, lapis
voluntatis, in cogitatione, lapidis, non autem, hic
voluntatis quae vox lapis sit significatane
lapidis: unde voluntas non habet pro obiecto
et significatane voce, quae ex se, et fortiter
tribuitur, sed pro obiecto habet a coacta, significatane
na, quae libere, et obiective potest tribuere. pro
voluntatis pro principio non habet pro obiecto
tate, autem, sed a coacta, et in se, et in se,
et consequenter voluntas pro principio non habet
pro obiecto seipsam.

Obiectio 30: quando cognoscitur ob-
iectum, pro me, cognoscitur virtus significatane

; sed sepius cognoscit nuz ad platu, quin cognos-
 cat voluntas imponendi: qd hec voluntas non
 significat nisi ad platu. Similitas
 mentis eformari potest contra nuz ex consue-
 tudine: cognoscit enim nuz ex consuetudine, qu-
 in cognoscat consuetudo. qd nuz ex consue-
 de non constituitur p consuetudem, ita qd p form-
 as. Similiter in moneta, cognoscit enim ipsius valor,
 quin cognoscat voluntas principis valentis:
 qd valor monete, non stat p formam involuntate
 principis.

hec omnia unica distione solvas; sed
 sepe cognoscit nuz ad platu, quin clare et p-
 gnate cognoscat voluntas imponendi, con-
 noce; qu in exercitio et confuse cognoscat nego-
 ce. Cum vocat audiamus lapidem, licet clare
 et signate non cognoscamus voluntate, illos imp-
 onere, ad lapidem significandum, nisi homines scilicet,
 confusus et delectat alia voluntate, cognoscimus;
 nam si rogemus, cur audito hac voce, potius in huius, quam in alterius
 us ubi cogitatio, determinat, statim respondimus, quia huius voluntate
 hoc obitu, p voce illa, significat. Sed illud dico conuenienter, cum
 mouet.

Difficilius dicitur, siqua cognoscunt pna ad platu, siquidem canone
 notato pane, audito nomine n' si imponit, statim ad id impingit, a cuius re-
 d' hanc cognoscant nequiter, confuso voluntate, imponitur: qd hec
 non stat virtus significandi nisi ad platu. His modis, nam voluntas ipsius
 realiter, potius vero cognoscitur huius, immaterialis. Huius modo huius:

licet enim aliquid existens dicitur quod non cognoscitur, nobis dicitur
dicitur tamen tantum, manifestatur per se, non in se ipso importata, et ali-
os natus, non autem cognoscitur quod non. scilicet enim multum dicitur
operantur, ut videntur invidiosus dicitur polare, et in terminis illa dicitur
non habet minimum asensum, sed recurritur in suo quod non dicitur
ad existens, per se, vel ad naturam, per se, et in se dicitur
dicitur, vel quod dicitur in a virga fugit, et in a virga dicitur
dicitur, a dicitur.

Regalis hic iniqua, consistit moralis illa
remota, voluntate imponitur, non ad platum, nisi per se dicitur
quod an dicitur dicitur consistit per se, non ad platum, 2.
Ideo consistit in eo voluntate imponitur, ut per se dicitur
dicitur, nisi dicitur, si existit, accepta, fuit, et non sit
in tractata. Veritatis per se, vel foris, vel eque valens, vel
virtualis. Foris, quatenus in tractata dicitur, quod foris, et
non vult quod cognoscitur, non cognoscitur, dicitur, et ad platum
dicitur, in se ipso. Veritas, eque valens, aut virtualis, et
quod dicitur habere eandem, in se, ad faciendum, quod non vult
non veniant in cognoscitur, talis dicitur, et dicitur, quod
et per se illud dicitur, nisi dicitur.

Patet enim moralis Veritas, eque
valens, vel virtualis, quando voluntate imponitur, et memoria
boni, per se, et dicitur, vel licet memoria non sit elapsa
et elapsa, si tempus, ad quod voluntas illa se extendebat, si
licet non sit, licet non significat, ad platum, et in se
et quod voluntas. Sed, quod ad hoc significandi, illa imponitur
eque valens, Veritas, quatenus elapsa, fuit tempus
ad quod illa se extendebat, et consuevit, et voluntas.

ingomino, cuius quidam memoria in nobis adhuc preceat
Sed dices contra.

Si hodie imponerent vocem ultrivivam ad significandam aquilam, et
et ceteras retractaret voluntas, que illam imposuit, tunc illa, et
audientes adhuc venient ^{verba} in cogitatione, aquilam; sed non ea, quae
est non nati, ut est cetera, nec ea, quae ex consuetudine hec enim no
ndat: quia vox ultrivivam etiam retractata voluntate imponen
te aquilam, significavit ad platum; quia quia veritas significavit
ad platum, non statim potest in voluntate imponere. Ob hoc
na, non potest quis moveri ex virtute representativa, que non
dat, est a significatione moveri hoc summum pacis, quaten
us spiritus eterna existat. Verba civitas potest tunc disquiri: ad
huc venient in cogitatione, aquila, et voluntate de verbis, alij,
vocantur affectione ne, si veniunt aut non ultra man

alij in iudicatio ~~ne~~ live ultimam, aut
ultimam dicit: circa modum autem conceptus non
significavit doctrinaliterque vocem: na, voces non
subsistent in his conceptibus in ordine ad affi
mationem, vel negationem, illorum, aliter est vera hec
sentio: Seco factus in no.

Suppono Denique contra Scotum
in primis dictione 17 questione 3, et Gabrie
lem in primis dictione 22 questione unica alij
citra 30, voces esse na conceptus de verbis. Ita Di
vina Augustinus l. 15 de trinitate q. 5 dicitur
dicens: verbum, quod sonat na, est verbum, quod in no
latet et Divus Gregorius in creacione

hominis capere & humani generis intelligunt, sed
oculta manifesta. Et ratio, quia voces ut media
apta ad humanam communiem habent eam salutem mo-
raliter utilitatem, conuenienter de verbis: quod dicitur
selectis moralibus ad conceptum de verbus; cuius autem
eius modi sunt cognoscibiles, sed etiam virtus
representativa conceptus, conuenienter & constitutiva
sunt.

His suppositis, ad hec duos actus voca de vol
viti difficultate. An scilicet imponentes voces
ad significandas huiusmodi vel similes actus volunta-
ris emiserint: volumus, quod audientes voca. Plus
veniant in cognitione, quam in conceptione conceptus
mentalibus, quod proferens illa voca habet de pro. vel

ad huiusmodi actus habuerint, volumus, quod audientes
voca. Plus veniant in cognitione, quam in conceptione
voca esse non ad plures non solum verum, sed etiam
conceptus de verbus tenent voca, impositas pro
illius actus, vel distincte emiserint. Qui vero in
sententia, propter hanc sententiam actus edicunt
cent.

Sicut et non tenemus, propter hanc sententiam
actus, scilicet: voces non requirunt specialiter in
positione, ad significandos conceptus de verbus,
ut sint media, propter hanc sententiam, ad humanam com-
muniem, civilem & solentem: quod huiusmodi conceptus non
sunt non ad plures, aut continetur & caput adven-

Rationum fundamentum, unde eorum legitime
 deducit. Et ergo aut: voces proprie impositae ad
 significandas res ut conveniunt eorum univocitate, et rati-
 onaliter loquentis sunt media per se apta ad hu-
 manum commercium; sed voces ita impositae non ha-
 bent speciale dispositum ad significandas res ut
 conveniunt: ergo. Non sicut, et tunc per
 voces proprie impositae ad significandas res, ut con-
 veniunt eorum univocitate, et rationalitate loquentis
 sunt extra animam moraliter clari conceptus, du-
 bus, quando eorum manifestatio sequitur ad hu-
 manum commercium. ergo voces proprie impositae ad
 significandas res ut conveniunt et sunt media per
 se apta ad humanum commercium.

Hinc sequitur secundum

duos, videlicet a ceteris: voces ut conveniunt eorum univocitate, et rationalitate loquentis sunt naturalia
 conceptus debent. Et conceptus vera-
 cibus, et rationaliter loquentis ut res et ab in-
 viduis conformantur, cum veritas per voces expro-
 sis; sed conceptus si conformantur eorum, videlicet si
 sunt naturalia conceptus; ergo non sicut sunt conceptus
 veracibus, et rationaliter loquentis conformantur
 veritati: veritas autem ita in conformitate conceptus
 mentalium eorum, veritas per voces exprimitur ut cuius per se
 constat. Et ergo videlicet conceptus veracibus, et rati-
 onaliter loquentis ut res, et ab inviduis conformantur eorum

cuq; rebus p; voces expris; sicut conceptus mentis ut conuen-
tur cuq; veritate, et ratio naturalis loquentis de iis mo-
rally conuersione cuq; rebus p; voces expris; nam hec
moralis conuersione sufficit ut voces mo; bene nau
valeret ad conceptus concipit; q; qd conceptus
ut conuenit cuq; veritate, et ratio naturalis loque-
ntis de se, et ab inuentione conceptus cuq; rebus
p; voces expris; q; qd voces sint rea natura con-
ceptus.

De nos et simul, ~~et simul~~ ~~et simul~~
vis nos tpe; p; rationis. p; quibus verus valez, et uer-
nauz loquentes, audiens uollet, cuius qd; p; et
auditis, siue custodiret hunc, si loquentes, voces
conformare cuq; suis conceptibus debetur?
Respondebit, non quia uoces impositae sunt ad in-
ficandos conceptus: aliter e' de; inferri potest
hunc mendaciter loquentes: sed quia loquens
p; hoc ueritate: q; quia supposita in hoc uera
citate, et rationalitate uoces sunt aut moraliter
illatione; conceptus de rebus p; voces expris; e'is
modi aut moraliter illatione; siue moralis co-
nueio uocis cuq; conceptibus p; nuz uale; conceptus
debetur.

Sextio 2a opposita dicitur.

Opponeo hoc contra hanc conuersionem: uoces insitae
sunt ut sint media; aptae ad humanam
inuestigandam: q; ad illud obiectum, ut p; illud insitae

tunc sunt cuius manifestatio requiritur ad huma-
 num, & meritum: ac qui manifestatio concipitur per
 que indicatur, deusbus nullatenus sequitur ad
 unam, & meritum; ergo ad ceptus significandos
 instituitur sunt. Pro quo ans: voces instituitur sunt,
 ut sint media, apta, ad unam, conservandam, et
 ad illam finem, qui sine impositione operari
 non poterat, concedo: coadunam finem, qui sine
 impositione obiri non poterat, nego ans, et de quo
 consequens: ergo ad illam obiectum manifestandum, institui-
 re sunt, cuius manifestatio fieri non poterat nisi
 media impositione, concedo: cuius manifestatio fieri
 poterat sine impositione, nego coeq, et non sub-
 tra concessa, nego coeq, ultimas.

Distinctione ex glo:

ad humanam, comestam, habendam, voces sequi
 debant, quibus res manifestarentur: ideo homines
 cedunt imperantibus ad res manifestandas. ad cu-
 per imperantibus non sufficeret, ut homines fidei, proventu
 loquerentibus nisi hi quos ceptus de ipsi rebus
 habere, manifesta rent, inventa, ten vocabitur, ut
 per se imperantibus ad res significandas, per latos non
 ab homine veridico, valeret operantur, significandis per
 damentur, ad dignoscendum, quid indicent, vel quae con-
 ceptus, ipsos per latos deservit per voces glorio. Inolem
 nime de quietata fuit imperantibus ad significandas ceptus,
 cu: coeq, manifestatio fiat per voces et significantes ad ho-
 mine veridico glorio.

18
Sed contra 10: quia: homines voluntarie adfuerunt
animo merenti, scilicet, manifestationi, & voces, haec sunt
singulae ad res significandas, sed etiam voluntarie con-
ceptus manifestationi, & voces: quia haec etiam, in se, non
sunt adcepta manifestanda. Ideo, poterit atro-
lite negare: vel si bruta respiciat: quia homines
voluntarie voluntate absolute efficaci concedo. quia
voluntate voluntate, ut unquam, nego, etc., et nove, desquis semel
libet: sed etiam voluntate voluntate absolute effica-
ci, nego nove: voluntate inefficaci, seu non absolute
efficaci, concedo nove, et nego voces. voluntarie utique
bonos res et conceptus & voces manifestari: at
qui viderent voces secundum se nil omnino mani-
feste voluntate moraliter absolute efficaci, volu-
erunt eas significare haec, et haec etc. Verum cum in
ipsis vocibus ut conuenit cum veritate, et
rationalitate loquentis inueniuntur in obstatu se-
ntentiae, manifestatio vere scilicet conceptus & voces,
voluntas huius futuri efficiat, inuenit enim, est enim, id quod
tendebat.

Inter 10: voces solus ut rationaliter
placere significantes eo modo, quo requiritur ad hum-
anum comertum, nam ad huiusmodi, minime deservit
vires et voces amantem, habere: sed hoc non pro
vires non est impositas ad res significandas: quod
vires solus ut rationaliter placere significat conceptus
modo ad humanum comertum, requisitus, non
bat voces non est impositas ad res significandas.

ceptus debetur. Icesis p^{ri}m^ois, nego eam: Et utrum
valiter placeat, et ad humanam, comestum, requirere
duobus, et se inpositas adnificandas res, et ad
hunc veridico, et valiter operante se p^{ro}latas. Primum
p^{ro}lat vocibus. inpositio: Utrumque vox ab hunc veridico
cofferat, ~~et~~ si aliunde ad aliquid nisi eandem non
sit inposita, ut victiv minime ad humanam, comestum
deverit. Secundum p^{ro}lat valitas, et veracitas
loquens, quae inposita inpositio, nisi fiat, et in se
vunt conceptus, unde non requirere nova inpositio vocum
adnificandos ceptus.

Instas Et si voces essent inpositae,
adnificandos ceptus, et non adnificandas
res, placeat ab hunc veridico, et valiter operante
nificarent res modo requirere ad humanam, comestum
utrumque; sed tamen voces sunt inpositae, adnifican
das res: g^o licet voces sint inpositae, adnificandas
res, et placeat ab hunc veridico, et valiter operante nisi eunt
ceptus modo requirere ad humanam, comestum, r^utt^o r^utt^o r^utt^o
inpositae, adnificandos ceptus. ~~g^o Non inpositae: qui inpositae p^{ro}o~~
ces deventer in cogitare, conceptus debetur, et se ipsas cog
noscer. Ad instanciam, omnia inpositae, et comestum nego eam.

Obiectio omnia inpositae, quia
licet ex inpositione vocum, adnificandos ceptus debetur non
vero ad ipsas res nisi eandem in eum deventer in cogitare
re, verum, non fiet hoc cogitare illa clara, et imm
ediata, qua in nostra sententia inpositae vocum adn
g^o et res, et ceptus. Ex p^{ri}malia inpositione, loque
ret in eum, cognoscantur voces conceptus, his cogitatis, et inpositae.

ad cognitionem rerum. Ne ex improbitate uel uocis ad se significan-
das ad hunc valentem, et oracitate loquentis sequitur
omnium q̄ voces eque immediate attingerent, et concep-
tus delictis, et cu hoc significat ad humanum, et metalingui-
cimus suffragis, et specialis, impositarum, uocis ad conceptus
nificandos.

Propono 1o: Si uoces non sunt impositae ad
nificandos conceptus, eorum manifestatio est q̄ accidens,
et per intentionem talis loquentis, quae uoces imponentia;
2o. Et auo quoad primam partem: licet ualis unio
medicamentum inferat in humore cepto, aliquo uires
sanitate, quae intendit, hoc tamen fit omnino acci-
dens, nec enim manifestatio non intendit ad hunc
et q̄o si militer. Et auo eadē 2a partem:
quia si impositio uocis eas non imponentia,
ne ad nificandos ceptus: q̄o tones non in-
tendunt ceptus, manifestatio uel per uoces q̄ eorum
manifestatio est per imponentiam intentionem.

Confirmat primo
Si uoces non sunt impositae ad se nificandas
q̄ accidens omnino se habet q̄o licet loquen-
tis ad istas nificandas: q̄o si uoces non sunt im-
positae ad nificandos ceptus q̄ accidens se habet
uoluntatis loquentis ad istos manifestandos. Con-
firmat secundo: he, uocis inductio, uoluntatis, et
similes nificant, etiam iuxta nos ceptus est et
impositio, et omnino accidens se habet uoluntatis
nificatiue uoluntatis loquentis: q̄o uoces quae
bus q̄ accidens aduenit modus ualis operatiue

non reduit mediā p se, sed p accidens apta ad
humanū, dmetū, independenter ab ingratia ne

Ad hanc

negans coadunata p paret: ad primū, p
tione, res dēt nula, esse coea; si enī, a
gatu, suporat, nula lat in summe medica,
men intentio sui ceptus manifestandi, quā
na, qd dicitur modi manifestis pō omnino p accidens
in summentis. unde conciso aua, nego coea, dōp
avitas: qd manifestā ceptus non incedit a se
mente medica men, incedit dicitur a loquente, quan
dō talis manifestis ad humerū, dmetū, sequitur
circa: qd iā, et si in summe det vale movens ad he
bendū, ceptus circa sanitate, nondat motū ad illū
manifestandū; Nam aua, nō dicitur movens, humanū, ceptus
ut aua, ut manifestandū, ceptus. unde talis manifestis non p
aditū, ceptus incedit, salū, dicitur, quā dicit, pō incedit
manū, dmetū, salū, utriusque incedit ceptus manifestis
ne, ad hoc dmetū, sequitur, ad 2o parte quorū, constat in
numero III.

Ad hanc confirmatōne, omnes aua, qd salū
si loquat dicitur non incedit ad se manifestandū; ingratia vest
ad hanc dicitur conceptus qui dicit ^{esse} manifestandū medice a voci
tū ad hanc veritatis coplatio; non pōt pcedere. omnia, inquit,
ens, et nego coea; na valitas, dicitur voce, incedit, non pōt
tū facere qd incedit, aua voce, dicitur incedit, coea.
Valitas vero supōt aua dicitur manifestandū, factū p, qd qd aua
ad hanc dicitur, et talis opōtante dicitur incedit, coea
pōt, ut constat aua dicitur. 2o confirmatōne, factū p, qd qd aua

si supposito enunciamate subsummas: sed in proprio accidens ad
vult vocis: qd ipse non reddunt vocem illam apta ad hu-
manam Intellectu;

Res debet aduersariu, et hoc quidem, qd habetur
in adueniat qd accidens vocis sui, patens nullo us et potius non
inone ad significanduz, at supposita inpositione in bo tanquam
forma inultra, et vocis inpositione resultat dnu, pte aptuz
ad humanam comitatu; Quare, et aduersario dicitur qd. con-
cessit itaq, autu, ne go coez. ~~et~~ vera, si quia talitas pte
est in illis vocis formaz adequata, ne pte ino, ino ino,
silliter. talitas inu, loquens non pte ino, ino ino,
scptuz, de quibus pte ino, sed eia, confit ino ino, aut pte
in. ~~in~~ licet talitas aliquando adueniat p accidens vocis,
non idem ~~in~~ pte inu, p accidens scptuz: na, supposita talitate
in, vocis pte conceptuz, significavit.

opone 3o: Scientia, et gra-
dentia loquentis ex vobis inferet: go voces ad illa sunt
inpo. Dicoque pte: nentia, et prudentia loquentis est vo-
bus utu, qd inpo, nego ars: ex dibus aduenit aliquibus:
circumstanti, concedo aut, et nego coez. Scientia, et gra-
dentia, horuz inferimus non ex vobis tantu; ne pte ino
one, aliqua prudentia nra, et ematit ino loqui, sed non s, et
imo de quo decantari poterat, sed male cu, pte ino, ino ino
tuz. Nentia, go inferimus ex nota eruditionis, et prudentia,
quaz aliunde loquens habemus.

opone 4o: voces interrogatiue gla
re sunt na ad glaz, scptuz: go et voces a cultiue gla. nego
coez, inaz voces, quz cu, ino ino ino nra pte ino ino
pate, ad significanduz, ino ino, ino ino, loquentis,

tangunt, res sibi contingentes; sicut vos iudex examinans inspectis,
 est aduifcanda, iudicium, et exortatione, qd non tam p...
 rive super iudicium, sed tangunt, ho. sicut hinc, vos sicut inspectis,
 p... talibus. significans res examinatas, qd nullus, et p... aduifcatis;
 ad ho, cedet, p... talibus. ut, inuentione non, sicut inuentione,
 subitacione, scilicet de albedine qd non uerant. ite, de ista aduifc
 rione hinc.

opus So. ante 2ay, conclusiones, dependens, sicut
 iudicium + ingonitio, qd hinc vos p... iudicium, et ad iudicium talibus,
 et iudicium loquens, significans conceptus mentalis, de iudicium
 qd esse etia, aduifcatis ualitate, et ueritate loquens, sunt
 ad plures conceptus: qd nominalia p... ans. dependens, sicut
 iudicium impoent, qd hinc, uoces significans uoces, p... qd dependens
 sicut uoluntate ingonitio, qd hinc, uoces significans conceptus, men
 talis, de iudicium uoces: na, si uoces, uoces, p... non
 significans in multis circumstantiis, ducunt in cogitatione, ut
 conceptus mentalis de uoces.

Ad argum, ob quo ans: esse
 iudicium sicut uoluntate ingonitio, tangunt, qd requirit, qd hinc,
 uoces, qd conceditur. dependens, sicut uoluntate, et tan
 qua, a uoces, p... negans, et coeay. Ad p...

concesso ante, consequens sicut hinc, qd uoces, qd
 obsec, uoces sicut hinc, que, sicut, p... impoent,
 uoces, aduifcandas res p... ut, qd uoces aduifcatis
 ualitate, et ueritate loquens, na hinc, uoces, conceptus, de
 iudicium. qd, si dicitur, sicut, si uoces non, qd uoces, et
 uoces, ut uoces, p... uoces, et uoces, et uoces,
 uoces, minime, uoces, qd uoces, de uoces, p... in

ad significandas res q̄ hoc p̄sō, q̄d voēs p̄ferant ad hōne veri-
tatis, et aliter operantur, et utina valia ceptū: nā in go-
no vocū, solū se habet tanquā requiritū, non tanquā cons-
titutū, ut voēs s̄ntina conceptū. Sicut ad v̄a volun-
tate p̄ndet, q̄d sumus existat, et nihilominus sumus
non est maḡ ad platur, sed male ignis.

Subterditi dicitur, in se
Vigentes colliges 1o: q̄d licet audita hanc voēs hoc q̄
fērentē valia, et veraciter deveniamus in conceptū,
huius ceptū mentalis hoc, et auditis hīs bobis amal-
taly, in cogitōnē, huius ceptū amaltaly, deveniamus,
et non vice versa hoc non p̄venit ex cogitōe voēs itē,
ad platur, nisi ceptū mentales, sed hōnes ut
p̄ndunt et valiter se habent, voēs conformari so-
lent, et debent conceptū mentales quoniam redde qui-
bus agit p̄stulat. Colliges 2o mendacē, non idēme
nōn, quia voēs illius significatū, habere ceptū, dōre,
q̄d rēp̄ta non habet p̄dmerari quāsi p̄lat v̄ali-
tate ea, concipit, sive quia externa loquutio cui inser-
no iudicio non conformat, ab hoc minime requirit
voēs in goitōe ad significandas ceptū.

Colliges 3o: voēs amari-
tis, et ebrijs dicitur, significatas non deservire
ad humanū, & mētū, ut p̄te placeat hōne talis,
& mētū in eaq̄, deficiunt enī, dō cūstij, valia-
tis, et p̄tē dicitur, quē in cogitōnē, conceptū, mora-
litate ducunt colliges dicitur, mētū, non enī p̄tē
dicitur p̄tē, ex eo p̄tē q̄d auatōe loquōnē,
expedit ab eo p̄tē, ~~et~~

nos ex hoc dicitur conuenire, sive intelligamus, quod per nos ita dicitur
 120; sed tunc modo dicendum, et aliter, dicitur, conuenire, loquens, co
 miterentur. Ex istis deo scripto.
 Describitur ad humanum videri, inuenit in quibus significatio et
 hominum in potentia vocis quibus subtrahebat, conuenire, hanc significatio
 que per scripturas manifestantur, amen resolutione. Primo principium
ne scripturas, non intelligi, non videtur autem velle, hanc enim significatio
comit, casta, scilicet vana, similia, nec hieroglyphica, quibus ve
luti rationes frequenter utuntur, nec enim scripturas, non sunt
nec demeritur, adiecta, scriptura sua, per seipsum, per se, que
ita sunt comma, primum, admiratio, in exceptionis notis,
he, non vae, sed se nihil, et scripturas inuenit admiratio vae
interrogator, quod in secundo aliquos est scripturas, que nihil
in immediate vae, que, res obiecta, ut hec scriptura vae,
ita, aliquos, que immediate vae representant, ut scripturas vae,
iudicium, dicitur, apprehensio.

Primo 10: scripturas non esse dicitur
 sua vocem, aut scripturas, mentalibus, debetis per ipsas nihil caris,
 aliter esse esse hanc potentius scripturas, hanc actum inueni, prout
vae. Primo 10, ea que nobis curia, scripturas non esse
 modo vae, sed nec ad plura, scripturas, et vae per ipsas non
 fuerit, quod est fundamentis, quibus quaeritur ne autem ^{hanc} Primo 10
 vae non esse ad plura, scripturas, debetis per vae scripturas. hanc
 prout, rogas an hanc scripturas prout curia, vae, dicitur, de
 qualibet alia, est hominum in potentia nihil per, et ipsas eus, hanc
 vel angere eandem in potentia, nihil per vae quibus dicitur, Primo 10
prout curia? Primo 10 Prima sententia dicitur per
scripturas significare ad plura vae, sive inuenit esse ad

hominibus adhibenda. Ita partes contrabensentes, aut
 age disputatione 13 logicæ no 25, et cetera nonnulla re
 cunda omni no opposita tenet scripturas non significare est
 impositio vocis. Nam tunc resenti res quasi in ea pa
 ra concan disputatione 11 logicæ Sectione 1 Partem eade
 disputatione 8 logicæ Sectione 3 numero 29, cum quibus
 per nova conclusio: Scripturae non sunt impositae ad
 significandas voc. pl. scripturae inveniuntur et in ordine sunt
 in ordine ad humanum, & mentium, ut suphant defectu, et
 eorum; sed ad hoc non equantur in potio scripturae, ad signifi
 candas voc. go 8. Sed non navit ab actu vocis no pl.
 scripturae, sufficienter suphant defectu vocu, in ordine ad co
 mentum remanent, hoc poise, qd ad entitates significantes
 in potione, qd presentibus est in potione vocis significantis
 sed he, soluz, significant ex in potione re: go 8.

Confirmat

per hoc poise, qd vocis sine in potioe, ad significandas res sunt
 dia se apta ad humanum, & mentium, inesse poise: go 8 hoc
 poise, qd scripturae sunt in potioe, ad significandas res sunt
 dia se apta ad humanum, & mentium, inter absentes. ar
 & constat ex dictis disputationum. hithorabis scripturas esse
 ad platum veritas, ut conueniat aut, ralitate, eorum veritate, scilicet
 tis. Senamalia scripturae, dicitur scripturae, et rari, ea, de qua
 dedimus an. 17.

Sed etiam contra lo: scripturae, in potioe, sunt
 & ab omni humanum, inter absentes; sed ad hoc scripturae
 & nota vocu: go ad hoc significandas sunt in potioe, pro
 poise. Tot constat, et no pl lo: multo res scribent epistolae

scilicet se talibus, et talibus vobis placuerit: go. Secundi: quidam
genera poemata inspicit multoties adnotata, vocat: go. Sed utrumque
poemata, peto quae sunt multoties loquens aut talibus, et talibus
ultra scripsit: go. vos inspicit sunt adnotandas scri. poetas. Te
citare poema inspicit multoties carmina, que scripsit go. recita
tio, sicut vox inspicit ad scripturas manifestandas. Dicitur
converso, nego vobis. ad prima, priora, con verso ante, nego
coea.

Itaque per vos obsecro, qui n° 126 supra videmus, dari solent
ut scripturas aliquas, que, vobis ea, que vos obsecras n° 126
ut hec scriptura vos. sicut dicendum, a b adversa est dari vos,
que scripturas ad plura, n° 126 ea, que, vobis, ut vos scripturas,
quoniam inde inferat vos n° 126 ea ad plura, scripturas, nec
scripturas vos referentur. Ad la, priora, con verso ante
neg, nego coea. Itaque ligens poema vobis n° 126 ea, vo
cus, quae scripturas p^o vobis esse suscipit, si aut multoties
vos p^o scripturas suscipit, quoniam vos inspicit si
ut ad scripturas manifestandas.

scilicet, et infer: go

scripturas suscipiunt p^o vobis, sed hoc non habent ab ino in
selo, neq^{ue} ex conuerti: go ab honi, voluntate: go scripta
ea, impetibus sunt ad vos n° 126 ea. Itaque arguitur,
in vobis p^o scripturas, aliquando suscipit. Conuerti
itaque, nec coea, ultima. Scripturas suscipiunt ex plura
casu, p^o vobis non ad n° 126 ea, sed ad n° 126 ea
ndas res. Non ante, p^o alio suscipit, non s^o p^o i^o i^o.
Itaque igitur depicere cesaris alia, marmorea, suscipiunt
quoniam marmo res. sicut igitur depicere, sed coea

Itaque

• Hæc ideo substitutio significandi, quod ubi dicitur
do I materialis, nam ut forte sit, sufficit se significare, ut
sententia idipsum, quod uox significat significare.

Dicitur 2o. Similia
vel in potio uox prius, ita ut transiret ad significandum, lapide
de, uti hec uox prius non prius, sed lapide, significaret, sed hoc
falsum est, si significatio prius non significaret ex in potio uox
es prius: go scriptura prius significat ex in potio uox
prius: Et not. si scriptura prius non significat uox, prius
mutata in potio uox, adhuc in scriptura prius mane
ret eadem uox significatio, qua prius habebat. sicut quia uox
ignis significat ignem, et non panem, variata uox griseus
non variat significatio fumi. Similiter quia ego marmore
uox agaris significat cesarem, et non picum, agaris licet mu
ret significatio ignis marmore, non mutat significatio prius:
go I.

Respondeo ad arguendum, dicens, quod si
vel in potio uox prius, et cetera scriptura prius non prius
uox, sed lapide, significaret necessario, nego idem; non prius,
sed lapide, significaret non necessario, hoc est, potest non si
ficari, concedo idem; eadem divisione accipere prius, no
vis. divisione, ex pte. uox uox uox, uox uox uox
augli modo ex in potio uox, et cetera uox uox uox
uox, quæ modo habent, et cetera uox uox uox. Si pri
mo modo eveniret idem est uox, sed non falsum,
nam, ordo presentis in potio uox. Sed uox et scriptura
li cetera uox uox uox, in de si uox
prius transiret ad significandum, lapide, et cetera lapide uox

excuse scripturam prae. Si secundo modo id est falsa
et non vera. Licet enim vox prae transierit ad significandum
lapides, adhuc scriptura prae prae significat. /

Hinc apertè
vao dictionis dare ad idem argui: mutare significacione vo
cis prae mutaret in necessario scriptura prae posset enim in
mutari si volent homines servare ordinem imperio nisi quod
modo observant, et consequenter falsum, qd necesse
non mutaret, cui necessarium non sit prae imperio or
dine, non transgrediendo. Ad duplicem paritatem facile vede
t: mutare significacione vocis ignis in idem mutare signifi
cacione vocis furus, quia vox ignis, et vox furus se
cundum se et independentes ab imperio, servato prae imperio
ordinis ordine, in se invicem non sunt ad idem obiectum signifi
cantes, sicut vox prae, et scriptura prae, ad eundem pa
ritatem de igne marmorea idem dicendum, qd de scriptura
et voce. nam ut ab igo vox prae, quae marmorea inscriptura
sunt ad idem obiectum representandae.

Dias tertio: scriptura obiecti
tamen aliquid manifestat, sicut in re aliquo, in existenti
pariter ad aliquid manifestandum: ergo manifestat vo
ce, obiectum: ergo scripturae impositae sunt ad obiectum
candem. simile arguere eformari potest vice versa,
ut per vocem obiectum significare scripturam, obiectum.
ita ergo omnibus respondendum: distinguendo idem: scriptura
non obiectum aliquid manifestat per accidens, sicut
similitudinem, concedo: aliquid manifestat eam quae
mediis per se nota, representans, nego idem.

per similitudines, quae scripturae obiectae habent, vobis
obiecti manifestat esse illam scripturam
illam, sustinetque esse illa voce, quae dicitur, sit sustinet
non sufficit ut plene, ut constat ut numero 132.

Deinde, si loquar, non
ea primo, quod licet haec scriptura haec, idem, significat
ista amale, evidens haec, haec veniat in eodem
vobis, huius vobis haec, et tamen haec, amale, non habet
scripturam, instituta, esse ad voces significandas, sed quod
scriptura haec sub regit per voce haec, et non per vobis
amale. nota secundo, quod licet docens puerum legentem
tendat puerum, per scripturas venire in cognitionem, verum,
et eorum vobis, non per scripturam, esse instituta, ad voces
significandas; sed solum, per voces esse obiectum, non scripturas,
sed institutionis matris; sicut sepe hispanus lingua
hispana utitur, ut voces latinas manifestet, quoniam idem
sequat lingua, hispana, instituta, esse ad latinas
representandas.

Non est tamen discrimen inter scripturas
christianificas sicut tunc quod illa non vobis haec per vobis subrogat,
et nota quarto: linguae latinae, ignavis, cum latinae scripturae
tunc, legitur tendere ad voces, et non ad idem: quia sit scriptura
tunc, illa, sustinetque, esse vobis similitudo, desit tamen
ad quod voces illa, ostendunt. Nota denique philosophi, ut
de interpretatione epistolae dicitur, eaque sustinet nota sunt
non vobis, quae in vobis vobis, sed auctoritas haec
minime habet scripturas esse ad flatum vobis, sed
scripturas esse similes vobis, ut per illa, ignes

vel placuit similitudo magis dicere potuerunt, vobis esse
ignis, articuletur, et ad eorum naturam qui non vobis dicant in
hoc ad puritatem implendam. Sed si agendum ad proprietates
notarum, absolui.

Hec a levigataque, qd vobis ut illis esse
quaverit, nec levigata quando conincat. Hicque uti superius
suis, de ignibus natas, hic agenda. Magna igitur arguendum con-
diti, nimirum plura agitabat ubi qd intel. vacantes nos et ipso
tio hec, utrum nimirum ego ad placitum ad vobis ex parte
nu, nates, vel ad placitum, et vobis ad placitum defendunt cui pa-
te obiedo controversia. Et hoc puncto secundo responsio verba
vini huc sententia, qua vobis accipi, non acquiesco. Ideo de
placi conclusionem mentis, nates, qd vobis.

Sed primo regno, qd non est
negotio qd intelligitur exemplum illud, qd placitum sic ponit
immutabile, in ignis. Exemplum aliud in vobis, et vobis aliud. Primum illud
illa, qua placitum in vobis format, et vobis aqua, et vobis operata secundum
qd extrinsecus nates, existit. loquitur placitum de ignibus speciei, sed ad
vobis, ex parte: nates, ignes similitudo, et vobis, ut colubae, vobis nates,
nates ad placitum; nates, loquitur de ignibus nates, ut filium vobis, ego
placitum in speculo, et in aqua, he, eni sunt nates.

Sic primo conclusio ignis
ad vobis, ex parte, non sunt nates ad placitum. Sed conclusio: nulla dat voluntas in
potens ignis ad nates, placitum; qd sunt nates ad placitum, qd sunt vobis
voluntas esse omnino signata, et in vobis: qd. Vobis nates, ego placitum
nates tali voluntate vobis sunt placitum; licet enim voluntas hec
nates adhuc ego. Sicut qd nates, vobis sunt placitum; qd. nates qd
mo qd placitum ego, etiam si placitum nates, hoc est qd vobis

non est nisi ad placitum: nam vox propria repræsentat, etiam si ipsa non
propria repræsentat. Sed contra. primo: nam, cum vox propria non ha-
beat proprietatem ad se ad significandum, propria indiget voluntate in
ponere ad illud significandum; igitur autem, cum sit materia proprietatis
ata ad representandum, propria, talis voluntatis non indiget.
Secundo: quia si homines non impediuntur voce propria, tunc
vivunt ad abolendam aliam virtutem significativam; propria non suffi-
ciat, ac igitur etiam si homines conveniunt ad aliam virtutem, nisi ca-
lida abolenda, ad huc illa, consistat.

Respondeo secundo: quod quavis
igitur habeat de se virtutem, repræsentativam, hoc non est idem
accedat voluntas hominum voluntatis, et generis, significare sunt
propria propria. Sed contra. primo: nam, hoc quod dicimus omnino
perfluit, et prorsus inutile, sicut inutile est voluntas hominum
inponere, cum sumus ad ignem, significandum: cum, sumus indepen-
denter à tali voluntate ex se habeat virtutem repræsentativam
vires, neque, dicitur, non est virtutem, voluntatis, pietatis ad representandum, dicitur,
cum, videmus pietatem sepe exprimens, licet non nomen, ut dicitur de
voto, quod dicitur, voluntatis pietatis representari: nam, contra. primo: quia etiam, igitur
non repræsentat nomen pietatis, significat ad placitum, et talis pietatis
corum. Item nomen pietatis in ignem exprimit, pietatis, quia licet dicitur
vires, non habent pietatis, ut pietatis nomine cognoscatur, pietatis, quia etiam, igitur
ignem, cognoscatur sine nomine; qualiter recognoscimus, et vocatis
videmus hominem, et tunc de eius nomine investigamus.

Sic la conclusio:
ignem ad virtutem, ex se, sine nomine, licet dicitur. Et: igitur, quia per se,
natura, in se, in se, ad cognoscendum, dicitur; igitur, quia per se, natura, in se.
Consequenter legitima. Et tunc: igitur, quia per se, natura, in se.

negocii: quia ut dependet a voluntate peccatoris in re
sentando requirebat, quod voluntas peccatoris est vitiosa in facta
tate, quia habet igitur, quod falsum, ut patet, et tunc
tunc solutio hac pariter: quando pro loquitur, et animo
in ex voce cognoscit a pro, vult pro, quod suavitatem fieri
pro ipse pro, et tamen nullo dicitur, quod vox pro sonus ad
latum ipsius pro, sed nate: Similitudo ergo quae nos in casu

Argues 2o contra
secunda conclusionem: Ideo igitur est nate, et capi, quia
a se, et independenter a voluntate exponente
nullo pro igitur, sed de similitudo pariter non reflectit ad rationem
nate: igitur. hoc nate: quia pro similitudo pro, conatus
concedit, pro, et nate, nate pro. Insuper anhelitus mas
ter prima parte questionis de articulo et incorpore tunc
habet: sed ne ipsa similitudo speciei, sicut, et igitur
nate, sed sequitur ad rationem, igitur, quia ut au
gustinus dicit l. 88 questionum, ubi, ob, nate
igitur alcerius, quia de lo et pro: igitur
negocii, et tunc argumentum: Siquidem, vas nate
nate nate in ingenio sane similitudine, ut bene
quae vas alata in argumentum, et autem dicitur, et
sed consistit in similitudine ordinata et tunc, et
transcendit ad representandum pro, ut dicitur in 113, quae
ordinationem, nec pro, nec, nec, nec, nec, nec
habent; hoc tunc, intranscendit ordinatio, sicut in eo igitur sicut
fecit et pro, et pro.

Sed vas, et inferi: igitur, et nate
reptat, quia tunc, et tunc, et tunc, et tunc

est nunciale sui generis, sed circa hoc: seu effectus sui, sed quibus ita causa
 I nunc effectus: go. Respondeo dicitur in principio, sumatly propter reduplicandem, etia
 utraque sic esse, plaris, absurdus in indico, in eo appropinquat simile huius huius
 no. Itaque et ipse, contra sua Iohannes de plaris pro ipse, ut pote pro ordinata ad huius
 reg. concordia. iura qua, doctrina, sic consequens primus, disques: go ipse nunc, de
 quibus per natura sua effectus esse, plaris, concedo, coa, quia ipse accedens
 effectus de, nego coa.

Ex his doctrinis, qua, dignitate dependunt in ratione
 igo instituta sanctorum, et ante ad huiusmodi sui esse, plaris dicitur
 inferri, quia sumatly propter igitur cuius pro nullo, alius principibus, sine, habet
 respectu, qua, representat. hinc Iohannes de plaris de se. Respondens ad iudicandum
 fundamentum, ipse habuit propter, quia in se: go igo ipse propter
 salus, moraliter, et coniecturaliter, moraliter, et coniecturaliter fundamentum
 est in se ipso. Deinde etiam, si quod licet igo aliquando est in se ipso
 cadunt sine propter, hoc in se, ut igo se nunciale: nam, ad huiusmodi
 viene propter, igo representat de, habere, et Iohannes de plaris fundamentum, ad huius
 utriusque affirmandum, igitur factus, est ad aliquid representandum, hoc
 ad huius, quia igitur, non metafisice, aut se, sed moraliter inferri.
 si utriusque que, significat ut representat amore, se, et tamen aliqui
 ando de materia sine amore igitur.

Ad huius, conuersus se per plaris
 dicitur, intelligitur et notabilis primo: igitur, non refertur ad propter
 vane talis coloris, dis potione, qua, forme, ad huius, sed in ad
 qua, forma est, ad huius, confertur ex talis coloris, dis potione,
 et talis con iuratione ad huius, vigora in ob, in quibus
 confertur vae effectus esse, plaris a natura, et ante inueni ad
 representandem, notabilis 2o: ob huius, se, que a se huius
 na debet cognoscere quoad sui, que, diuina ad, representata in

notabis de nig, tenebras nescimus, absentis lucis, tenebras enim erat
sentia lucis. Torsit enim idem, et hic pro sufficiant.

Controversia de devocibus per apprehensionem coram
dentibus. Plura deinde tradidit nec nostris superioribus placuit,
nec a nostris acie spectat: mala accipere, si veritas respiciatur
contra nostras, ad loca percurrere, traxerunt, via ad ultimum
viam, et planarum conante, in lumine ipsi operam dederunt. Hinc
ad disputationes nostras, quia ad hunc usque nosse, veritas
progrederemur.

Disputatio hanc perit remi loci nata,
et quæ eius divisiones 2. Secundo Prima remi, tunc defi
nit.

Dot. etiam, si nominis etiam aental, multatque, habet
usurpationem, in, enim operationis motu, in, operis alicuius
fines, hanc primam, et ultimam, alicuius hinc, partem, in, facti,
sed ut ut patet hanc, a verbo instituto sunt per se alicui.
Sermus igitur, ut dialectice, consiliorum, dicitur a eterna
ndis, et finitibus, si logismi, repetitionibus, cui, in, casu
etiam 2. de prioribus, et posterioribus, resolutione deinde, sub
mos retexere, et velut in prima dementia revo
care, ut inde ipsius prius dicitur ignoscere. primus
hinc, et hinc in, propterea, tunc, in, prima, materia,
deinde, propterea, dicitur in, sua, parte, tunc, in, materia, re
mora, quas partes ibi, appellavit, ternos, dicens, ternus
aure, cui, apelo, in, quæ, res, ibi, prout, ut, dicitur, et, in, quo
dicitur, ipse, vel non, se, addito, vel, dicitur.

Hic vero philosophus, remi, non
finire bene notare resolutiones communi, tunc, quia
descripserit

huc conueniunt membri diuidentibus tenui, in quibus, et id de quo
 dicitur, quod contra recte, definitio nis reles; tunc quae in omni
 nuz obscura et suo defito minime clarior, iustitiae tamen
 barba, ne a philosopho, principe dicenda mus tenui, sic
 definitio. pars prioris loci doctrinaliter absoluta. ut neci
 modo notis, definitio nis luceat, nota hoc proio neq; loca, esse
 enunciationes, aliter de aliquo, ita, q; esse gra, totus
 locus, in quo etis quasi partes reperiunt. Id scilicet de quo
 enunciat dicitur subiectum, id q; enunciat, dicitur predicatum,
 et id medium quo enunciat, et dicitur copula. Ita posito affirm
 aua, quando media copula affirmat aliquid de aliquo.
 nega ueris, quando aliquid de aliquo negat.

En exemplis in haec pro
 ne affirmati prius hoc, prius id de quo enunciat se
 scilicet homo, unde prius subiectum. haec id q; de quo
 enunciat, et predicatum. uerbum est copula, siue loca
 unio, qua uniant, et copulant loca subiecti, et predicatum
 tunc. Ita aut in hac ordine negati prius non hoc, in
 qua adhuc uerbum est copula, licet enim in particula
 non neget, et separet prius, atane hominis, tamen co
 pula uniens, et copulans subiectum, et predicatum,
 in ordine ad totum locum constituendum.

De de oculo

cu: na, ut nota secundo, pro loca est compositi
 locum ad similitudinem compositi fieri, et si
 aut in composito fieri reperiuntur aut, partibus
 solue ingere re fieri, modo scilicet, et forma, et spa
 ris modalis in genere fieri, qualis est unio fieri ea

i tra similiter incompasito loco, si exceptione, in qua
duz partes in genere doctrinali absolutas, dant sube
uz scilicet, et predicant, et reperit in se parte modalis
in genere doctrinali, et hec Propos. Noto tertio:
aliquid esse doctrinaliter absolutum. Id potest poni
in ratione loca. p suo obiecto, tanquam parte absoluta,
ut vox p^rae vs p^ris p^ro.

Idem notate, nostra p^rimo
definitio facile explat: p copulata, p^rimo loco
convenit terminus locus cui copulata, que etiam p^ro
in p^rimo loco, et in termino n^ro, ut postea p^ro
bitur. Unde copulata loco, p^rimo generis, equidem
p^rimum: p^ro cuius verba explat conceptus adequatus
generis infimus termino logici, rane cuius licet
ab aliis qui sunt differentes, convenit adhuc cum
aliquibus, cuius copulata scilicet verbali, et ad
verbali: explat etiam ordo essentialis, que
suo conceptu dicit terminus locus ad consti
tuenda p^rimo, que totus locus, p^ro predicato
vero differentiale, seu differentia in definitione
nostra sunt verba illa doctrinaliter ab
soluta, quia p^ro in modo p^ro, differente
n^ro locus ab omni eo, qd terminus locus
n^ro.

Differens a copulata, que licet pars p^rimo sit,
n^ro loco, si ve doctrinaliter ab soluta, differens
a Sobus non nisi casu, que doctrinaliter no sunt:
unde terminus esse quid doctrinaliter ab soluto

lura, duo dicit. et separata, que ita collocari
 potest in positione suo obiecti nisi, ut vox *grus*, et
 ita est separata doctrinale, ut non sit moda-
 in eorum genere doctrinale. ex quibus constat de
 fitione, primo tradita, recta esse, quoniam
 a conformis *T* veli preta defitione tradita, ut
 ppendenti contrahit. Secundo quia exformata
 ad mentem aristotelis, unum est planum, p
 ordi-
 ne, ad positionem, consideranda; nil enim stricti
 us dicit ordine ad totum locum constituendum,
 quale *T* pro, quia pars ipsius primis, ideo ut con-
 formis ad philosophi doctrinam, distimus ter-
 nus esse partem primis, non vero ditione.

Tertio secunda obiectio res
 solvunt.

Obicit primo: scilicet quod aliquid sit ter-
 nus, quoniam sit pars primis loci doctrinaliter
 absoluta: go scilicet quod aliquid sit ternus, cui
 non conveniat data primo defitio: go non
 defitio recta non *T*. De ans: vox *grus* ut vox
 a primis *T* ternus, sed vox *grus* extra primis
 non *T* pars primis loci *Q*. go. Deo novis: nec
 ut separata primis, quod primis non constituit,
 sed vox *grus* extra primis, primis non consti-
 tuit: go. nego ita, ad primis, si quis ita
 vox *grus* extra primis non ternus actualiter actualiter
 reteratit, coratit ita: n *T* ternus actualiter
 ter actualitate virtus, nego ita: et novis, si quis,
 sed vox *grus* extra primis, n *T* pars primis acc-
 tu-
 ali-
 ter

Aliter ratiō, n̄ an: ad p̄ionē, dē quo marē; vox p̄ionē p̄ost a
 n̄ n̄ p̄iōe iñḡiēre, c̄^{at} marē, n̄ p̄iōe unū locū in marē, c̄^{at} d̄iōe
 n̄ p̄iōe, q̄d n̄ p̄iōe unū p̄iōe n̄ p̄iōe, actualiter t̄. n̄ p̄iōe
 a d̄iōe, maioris d̄iōe an; quādo p̄iōe v̄oī, q̄d p̄iōe, iā n̄ ex
 locū p̄iōe subcty c̄^{at} iā n̄ existit moraliter subcty, n̄ an; et d̄iōe
 quo d̄iōe: go. talis v̄oī n̄ p̄iōe unū iñḡiōe c̄^{at} n̄ p̄iōe
 unū locū, n̄ v̄oī. P̄iōe v̄oī t̄ totū locū, subcty, v̄oī, p̄iōe
 t̄, quā p̄iōe iñḡiōe v̄oī, n̄ d̄iōe simul existit v̄oī p̄iōe, n̄ t̄
 q̄d existit moraliter, quādo sine morali iñḡiōe p̄iōe,
 locū v̄oī, moraliter, et locū unū iñḡiōe, n̄ q̄d p̄iōe, locū v̄oī
 unt, t̄ aut tota morali existit.

Obiōis 2°: in hac p̄iōe n̄ v̄oī

n̄ p̄iōe, l̄ n̄ v̄oī p̄iōe p̄iōe locū d̄iōe absolute, l̄ d̄iōe
 p̄iōe: go. d̄iōe d̄iōe n̄ v̄oī p̄iōe v̄oī; sed n̄ d̄iōe n̄ v̄oī:
 go. concedo marē, n̄ v̄oī, ad d̄iōe p̄iōe d̄iōe marē, p̄iōe
 l̄ d̄iōe n̄ v̄oī p̄iōe d̄iōe n̄ v̄oī, p̄iōe locū
 l̄ d̄iōe, p̄iōe locū d̄iōe t̄ c̄^{at} d̄iōe; p̄iōe locū d̄iōe
 negō n̄ v̄oī. N̄ v̄oī locū v̄oī p̄iōe v̄oī n̄ v̄oī, q̄d locū
 aliquē negat. N̄ v̄oī v̄oī d̄iōe p̄iōe v̄oī, n̄ v̄oī
 negationis locū. Q̄ d̄iōe igit̄ v̄oī v̄oī v̄oī v̄oī, n̄ v̄oī
 v̄oī n̄ p̄iōe v̄oī v̄oī n̄ v̄oī, q̄d p̄iōe v̄oī d̄iōe locū
 ca v̄oī, locū, n̄ v̄oī d̄iōe p̄iōe, q̄d p̄iōe v̄oī d̄iōe
 v̄oī, v̄oī p̄iōe p̄iōe locū, et sequent̄ v̄oī n̄ v̄oī, et
 n̄ v̄oī, v̄oī p̄iōe; v̄oī d̄iōe n̄ v̄oī p̄iōe iñḡiōe:
 ut p̄iōe v̄oī n̄ v̄oī d̄iōe v̄oī n̄ v̄oī, 22.

consequenter

prope constat duabus partibus propositi loci, doctali-
ter absolute: po. d'quo idem: sicut tribus tantum, et isto
natura, et specie distinctis constare debet conceptus:
tribus tantum, tribus partialibus, et solum n. distinctis,
constare debet ergo idem: et similiter distinctio
re, negocoraz.

His si legistis, erroris propositi loci de
verba, subeunt usurpatione. His si legistis con-
surgit ex extremis, et medio solum constata
tribus: ut, autem, in illo recto ex extremis sicut dicitur,
et medio, unicus, tres sunt sicut sicut, et extremis
partes, et medio, sicut conflantur ex pluribus transi-
tionis loci, quorum, licet quilibet sit totalis in se
constitutive tri loci, non est totalis in se tri
logistica. idem dicitur, in qualibet propositi, que
plures tribus vobis significandi impertit: in
hac re spiritus pro sicut valde sublimis, que li-
cet unico subiecto, et unico dicitur constet,
constat tamen pluribus tribus partialibus: nam vox pi-
n'us tres sicut, sicut voces pro valde, et sublimis
tri sunt, et nilominus constatare unicus subiecto,
totalis, et unicus totalis plicat.

Secundo aliquot dubia eno-
dant

Dubitabit primo, an copula sicut tribus loci?
respondeo ut supra innuimus, copula, ex se, et ma-
nus solius copule, seu expressa, vane talis, non
est tri, loci. Ad responsionem sicut primo: quia copu-
la utque est talis sicut pars propositi loci, doctali-
ter
lura,

terni loci sunt copulae, ubi, in quibusdam propositionibus
 vult: ideo ex consuetudine in responsione re dicitur
 gula, uterque, inuenit copulae, solus, si uel et
sarane talis non esset. Secundo notabit, quod
 ubi philosophi additio est per elidit inueniunt
 copulae, est ut uult patet lineae. Solus enim
 significat, quod signosum uel, quia, sine in quibus
 tri loci inueniuntur arbitras copulae, cogit
 ablati copula, remanet ut subcon, et applicat, ut
 ut, quia ad sententiam, tri aliquam conducatur uel
 ad, si uel dicitur, aut uel est, aut. copulae.

Indicabit

Secundo, in uocem non significat uel uoluntate
 tri loci, neque reddo, et, pariterque in uocem
 in quibusdam sumalibus, et alijs, conueniens utro
 utro, aritga hie se dicitur. p. p. in locis
 debet esse pars pro non loci; sed uel non debet
 liter significare, non hinc pars pro non loci;
 go. uel non inuenit ab ad uel uel, et uel. uo
 ces non significare, dicitur. solus sunt pars
 pro non obicit; go non sunt pars pro non loci; angro
 nstat in hac parte, uoluntate in Indicabit et
 similibus, quas pro affirmare aduenit, in qua
 subintelligunt alie, uocem dicitur significare,
 lae uel non, sententia et dicitur unde et dicitur
 explat. uoluntate non in Indicabit,
 in qua ut uides uoluntate, et dicitur, sunt
 oblati demonstrata et dicitur et dicitur et dicitur

17
proxi obcaus

Consequenter ad huc colliges primo,
voco etiam doctrinam significatam non esse quia
liber eto locus, quando in proprio materialiter
tanquam, et obcaus ponunt, ut in hac parte: plur
tot, inquali pro, non sicut locus est et
tas ut talis, id est non ponit quae, Subcaus,
forte pro supponere, sed ponit quae in materiali
et tanquam, et obcaus. Subcaus autem forte illius
pro non sicut, vel quia simile, quod in dicitur: no
men pro tot. Colliges secundo, pro tanquam
in egra, et materialiter tanquam supponat nisi,
tanquam, ut in hac: quis pro pro, pro, li
pro sicut hoc materialiter tanquam supponit, sub
intelligit enim, hec pro, hec pro pro pro
pro. Idem dicendum in hac et similibus
proxi bus a non est id est licet a non
licet a.

Dubitatis tertio, an ad
verba, et eos ut obcaus sint pro pro pro pro pro
obcaus sunt casus distincti a nominatio bus
in alio ita se habent in parte ut pro
conducant ad hoc in parte, et non in se
quatur Subcaus alio vero nihil conducunt,
nisi si vane pro pro ut pro pro pro
eo pro. Primum patet in parte: ha
bens pro / pro amicabile et amabile

simplex quante affectu in propria compositione sit
eius locus & di' sit in sua & p'io. in integrum
simacovaliter varietur. Superior in effectu loci no
do dicimus, quoniam in parte, integra, superior, do
valeret de eius loci, ut in hac parte conposit
ca. quae est hanc, incedit. unde p'io via p'io
est hanc, doctrinale superiorum eius loci. rap.
quia est p'io in integra simplex f. subiecti p'io nis
compositi: subiecti autem f. pars p'io nis loci, do
valeret absolute, et contra eorum ut eis. nec
obstat, p'io nis, hanc, p'io nis, in diversa copula.
hanc etiam, f. eius p'io nis, siquidem non hanc,
nec altera minus copula, sed etiam minus subiecti.
Secundo 2° dicitur op'io nis solent.

Operis f. contra primam dicitur. id est loci, unde
in propria p'io nis; sed copula in non p'io nis
f. loci, qd in propria p'io nis f. p'io nis, confir
mat f. unificam p'io nis, in non p'io nis
us p'io nis: qd unio loci, quae f. copula f. p'io nis
vnde loci, si p'io nis. Confirmat secundo
in hac p'io nis f. copula, f. f. subiecti qd
f. hanc. Quo vnde: id est loci, unde in p'io nis
quae p'io nis doctrinale, ter absolute p'io nis, con
do: id est loci, unde f. hanc, p'io nis p'io nis
f. p'io nis, nego loci; et de quo p'io nis; sed copula
unde f. hanc, p'io nis doctrinale, ter absolute p'io nis
f. hanc, p'io nis p'io nis, unde f. hanc, p'io nis p'io nis
f. hanc, p'io nis p'io nis, unde f. hanc, p'io nis p'io nis

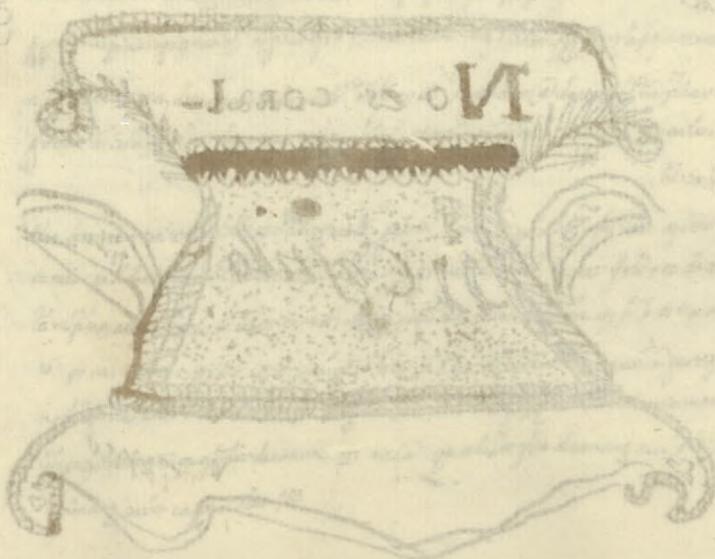

1800
1800

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

42

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

1864

Faint, illegible text at the bottom of the page, possibly bleed-through or a watermark.

dicere passivum esse, et dictione passivum, non responderi
sic in exemplum oratio, cuius passivum aliquid significat
separatim ut dicitur, non ut agitur, aut necesse.

Conversa an
tunc doctoris, quia enim orationes frequentur componuntur
passivum, ne dicitur passivum sumat subdit, passivum
saltem significat ut dicitur, et adit non ut agitur.
quid autem sic significata ut dictione, ex parte illius hoc
exemplum: dico autem, ut hoc, ad id exemplum, necesse
sunt mater: exponit quod, quod dicitur aliquid passivum
oratio esse significat, sicut hoc nomen hoc, quod passivum
et significat aliquid, sed non significat ut agitur autem necesse.
quia non significat esse, sed esse: quod copula sicut sicut, non
significat, ut dicitur, sed sicut, ut agitur, et oratio, in quo
de a copula potest provenire per dictionem denominationem
fictivam dicitur, et in ista sicut, non sit signifi-
catio dicitur.

Medicab ut arbitrio vauentur dictione
questione 11, verba orationis, sicut hoc quod dicitur
que passivum orationis esse significata et oratione, unde dicitur
in hac oratione dicitur, dicitur, sicut dicitur. aut passivum
non significat; hoc est copula, que quod dicitur, significata
est, et oratione, quod significat ad conceptum orationis,
cuius passivum aliquid significat, separatum. nam, contra
sicut sicut, copula, est oratione, nulla significata
ne, habet per copula, in oratione, nulla, aliquid, et
sicut, habet, nisi est, actualiter, oratione, sicut dicitur,
sicut dicitur, sicut, et sicut; sed separatum
oratione, non dicitur actualiter, sicut dicitur, aut actualiter
identitas: quod autem constat ex parte orationis, primo dicitur
in oratione, sicut dicitur, ubi de copula, sicut dicitur.

ni fiat autem, & potione, quanda, que quida, simi, &
 positus intelligi necuit. et hinc in incongrua notabilis
 variatione, dicitur tunc dicentis hec id est: conuise
cat autem, & potione, quanda, ex qua in fides curus
trinitarum, copula, nec inuisione, sic illa, & licet
subiecti, significari, vas. na, copulata de uero
significari, redreuerit, & significari, quando n' dat
aliud simul significans, ut n' dat in potione illa:
go. Contra J. secundo: na, licet d' autem copula,
extra p' ad n' significari, adhuc p' t' i' la non est p' r
at, et consequenter in p' t' i' na, p' l' uo sequi p' q' d'
p' r' uo, n' r' uo aliquid n' significari, rep' uat, u' d' i' t' i' o' n' e
u' a' p' r' u' e' n' i' e; n' d' copula r' p' r' u' a' t' i' o' n' e' significari, & r' p' r' u' a' t' i' o' n' e
ap' r' u' o, t' u' r' i' o: go.

Huic omnia uerba sanctorum d' autem uel
 d' autem, cap' 11, ubi dicitur: de ueritate n' p' r' u' a' t' i' o' n' e
u' r' u' a' t' i' o' n' e' u' l' u' l' a' t' a, u' l' u' l' a' t' a p' r' i' u' i' u' l' u' l' a
c' u' r' a' s' i' c' o' n' d' u' b' i' t' a' t' e' l' i' n' g' u' a' t' e' m' e' r' e, e' d' e' t' t' u' r' u' o
q' u' o' r' u' m, n' i' p' r' u' a' t' i' o' n' e, e' l' e' p' u' s, e' t' i' n' u' a' t' i' o' n' e' u' l' u' l' a' t' a' t' e' t' i' n
d' a' t' o' r' u' m, go. s' e' n' t' i' a' t' e' s' u' u' o' n' i' s. n' o: n' a' p' l' i' c' i' t' u' m, u' l' u' l' a
c' u' r' a' s' i' c' o' n' d' u' b' i' t' a' t' i' o, d' i' u' i' d' e' n' d' i' s, e' t' i' n' u' a' t' i' o' n' e
u' i' n' e' n' d' i' s: q' u' i' d' e' s' i' n' d' a' t' e' s' n' e' l' a' c' u' s' a' s' i' n' d' i' c' i' t' u' r.
 Residet cetera sententia, & alii ingenioso, huc sanctorum, ab eo
 n' non philosophice, non intelligere boni, & d' autem p' r' u' a' t' i' o' n' e
 ac alia inuoluntate, sanctorum doctorum, autem dicitur in p' r' u' a' t' i' o' n' e
 u' l' u' l' a' t' i' o' n' e' cap' 49, ubi dicitur: si ueritate, & p' r' u' a' t' i' o' n' e,
si n' p' r' u' a' t' i' o' n' e, si u' l' u' l' a' t' i' o, que, i' n' d' i' c' i' t' u' r, u' l' u' l' a' t' i' o' n' e,
o' d' i' n' g' u' i' t' a' t' e' q' u' e, p' r' u' a' t' i' o, p' o' t' e' s' t' i' n' s' t' r' u' m' e' n' t' u' m, q' u' o, t' a' r' o,
e' d' q' u' e, i' n' c' o' n' g' r' u' a' n' d' e' t' a' t' a
d' a' u' t' i' b' e' t' o' r' u' m, e' t' s' i' m' e' p' t' a' t' o, e' t' e' n' d' o' p' r' i' u' o.

go vox materialiter posita in diffinitione, habet vi. nominis.

~~Ad~~ Ad arguendum
necesse nando aut, ad huius generis omni analogo
coez. Dignitas si, qd carmen ad huc conuentionem,
et solucio, solus exigit talis, et talis pedu conu
natio, et si talis quantitate; huc aut, scapozos
in totus etia, materialiter sunt, et si talis in
costa, uita dca, uocis si apt. remulocies et
demus, qd hinc, et uocis ab huc idiomatis, quam
latini conuenera carmen latibit; quia in delicia
infere uocis etia, ab huc idiomatis conuenera
re posicione, loca latina.

Ad huc confirmare ualde.
si uocis necitas, si, et quia genere uices uocis, et
anomaticalibus; in aut, uocis, qd conuenera positi
et hinc planu, requisitu ad diffinitione loca; cuius
rao osendet infra ad solucione, secundu, hinc
uocis, ad quia, si me hinc uocis, hinc uocis
uocis nominis gramaticalibus in uero loca ali. po
aut, puzas solucione; na, hinc uocis l. hinc
ex parte ep. 20 explans nomen puz infiditio
si a usurpare accipit, sic: nomen puz infiditio
ad planu finita, et, ad quia angelicus mater
opus uocis hinc ad huc: dicit aut, (nomen hinc
uocis infiditio ad hinc uocis, uocis n. infiditio
uocis, quia hinc uocis, que uocis hinc
hinc uocis, unde ut puz hinc uocis hinc
uocis n. infiditio, uocis uocis, et conuenera
uocis hinc uocis, in loci.

Ex quibus sic: at quia
uocis si, quia, uocis
gramaticalibus
orientin

prohinc nūladplazū nūficiarūgo nec sunt nona. Cū iudicā
filij, et anhelitū masarū ad ranez nonis requirā
e' kadplazū nūficiarū. hūc nūpū nūmīrāi parē, loada pē
firre angelicū, masarū, cū adie p'pūc p'ntis hī. Enderūgē
cū dicitōm, ver hī, sū cōtra parē, loada et quōc iudicā
p'io nūcū. P' vestū, hīcū rō nēp' rōc nūficiarū adplazū.
gō nū nōmen locū. Anō cōtra, et cōcā p' p'pūc nōcō
cōcā filij, et angelicū, imō et ex dōctra cūcū parē, loada
quā dicitōr, 2. ep. 1. rēlarū, p'pūc ex p'larū, nōmīnī dē
fenditū. S' hī d' hīc hōc argūc: hōc p' nūcū nūcū, e' p' rēlarū,
p' hīc nōmē: gō rōc p' rōc quē iudicā p'ntis nōmē. P' d' hī
anō, et negat cōcā, quā (ip' rōc d' hīcū) sensū nūcū,
p' nūcū rōc. P' d' hīcū p' rōc iudicā p'ntis, hīcū p' rōc
nōmē, sed gōc cōcā p' rōc ad mōn' rōc cōcā rōc
quōc cū d' hīcū p' rōc hīcū hīcū.

S' d' hīcū: gōc
ra parē, loada, rōc p' rōc quē iudicā p'ntis nūcū p' rōc
cōmēn: at quē iudicā nūcū p' rōc nōmē, quā
p' rōc hīcū, mōc rōc rōc rōc, quē, rōc
nūcū mōc rōc rōc nūcū p' rōc rōc
nūcū rōc: gōc nec pōc nūcū rōc rōc, gōc hīcū
rōc, quē mōc rōc rōc rōc, pōc nūcū rōc
nūcū rōc, et rōc rōc rōc rōc, nūcū
iudicā sūcū rōc nūcū rōc, et quē rōc rōc ad rōc
rōc, cōcā rōc. Quōmōdō autē, hīcū dōcra p'ntis
loada cōcā rōc cūcū cōcā rōc, quā nōcū rōc
rōc, et rōc, hīcū hīcū rōc.

Agnes quīmo Condāc
ra nō 167, iā rōc, p' rōc, p' rōc, p' rōc
rōc, p' rōc, p' rōc, p' rōc, p' rōc
rōc, p' rōc, p' rōc, p' rōc, p' rōc

Subcor, aut p dicitur, for p p rioris: go in hunc v. maior
 consistat: p not. n. Subcor, aut p dicitur, saltem pas
 rial p p rioris, qd n. importat in recto, in p rione; sed qd
 importat in obliquo, n. importat in recto: go. Sado
 v. r. et nego nove. ad p rioris, d. i. g. v. v. n. Subcor,
 De qd n. importat in recto n. q. eoad v. r. n. q. eoad
 v. r. v. r. d. i. g. v. n. importat in recto eoad v. r. es; importa
 t. v. r. in recto eoad v. r. nego nove. Casus obliquus
 idem de ad v. r. b. i. s. potest esse Subcor, p. a. t. a. l. e, et qd
 de ipso ut dicitur in aliis, et n. aliter enuntiat p. a.
 t. a. t. u. m, ut in hac p. r. i. o. n. e, ab h. u. J. d. i. g. r. e. g. a. v. u. m, v. i. u. s.
 in qua p. a. t. a. t. u. m, d. i. g. r. e. g. a. v. u. m, n. enuntiat tamon
 se habere a l. b. e. d. i. n. e. sed de ipso a l. b. e. d. i. n. e, p. r. e. s. e. n.
 t. a. t. in obliquo.

Siquidem hec p. r. i. o. n. e, ab h. u. J. d. i. g. r. e. g. a.
v. u. m, v. i. u. s., sic exponit habens a l. b. e. d. i. n. e, est
d. i. g. r. e. g. a. v. u. m, v. i. u. s. Et h. u. a l. b. e. d. o eoad v. r.
 ceo venit in obliquo; eoad v. r. tamon, et a ten
 to p. r. i. o. n. e venit in recto: na, a l. b. e. d. o
 n. o. p. o. t. e. s. t. d. i. g. r. e. g. a. n. d. i. v. i. s. u. m, et sequentia sub
 cor, d. e. g. r. e. s. e. n. u. n. t. i. a. t. p. a. t. a. t. u. m. Unde quilibet
 casus, s. i. v. e. n. i. e. n. t. i. s. i. c. e. o. b. l. i. q. u. o, i. q. u. e. i. m. p. o. r. t. a. t. i. n. p. r. i. o. n. e
 s. i. t. p. a. r. t. i. a. l. e. s. u. b. c. o. r. u. m, v. e. l. p. a. r. t. i. a. l. e. s. p. r. i. o. n. e, a l. b. e. d. i. n. e
 e. u. s. C. o. n. t. r. a. d. i. c. t. a. n. t. v. i. d. e. t. u. r. n. o. n. e. n. u. n. t. i. a. t. p. r. i. o. n. e
 d. i. c. t. i. o. f. a. c. t. a. s. o. l. u. t. i. o. n. e. n. o. n. p. o. t. e. s. t.

De his s. v. s. locis dicitur.

Subcor dicitur in d. i. v. i. s. i. o. n. e, q. u. e. e. s. t. m. e. n. t. a. l. i. s. h. i. s. t. o. r. i. s.
 i. n. m. e. n. t. a. l. i. s, v. o. c. a. l. i. s, et p. a. r. t. i. a. l. i. s. S. i. m. i. l. i. t. e. r.
 q. u. e. m. e. n. t. a. l. i. s, p. r. i. o. n. e. l. o. c. u. m. m. e. n. t. a. l. i. s. l. o. c. u. m. v. o. c. a. l. i. s. v. o. c. a. l. i. s. l. o. c. u. m.
 S. i. m. i. l. i. t. e. r. v. o. c. a. l. i. s. p. a. r. t. i. a. l. i. s. p. r. i. o. n. e. l. o. c. u. m. v. o. c. a. l. i. s. l. o. c. u. m. S. i. m. i. l. i. t. e. r.
 p. a. r. t. i. a. l. i. s. p. a. r. t. i. a. l. i. s. l. o. c. u. m. S. i. m. i. l. i. t. e. r. p. a. r. t. i. a. l. i. s, p. a. r. t. i. a. l. i. s. p. r. i. o. n. e. l. o. c. u. m.

menatione debet scilicet in eis se sequi; in actione
aferencia quidem, de quibus in dictis libris, quibus
ne, oblationibus conditionibus sane fortiter, quibus ab
vera substantia, alia copula, et quibus alia, sed alio
in qua de tractavimus. hinc prout dicitur verba age
mus quia quid dicitur, et cum modo dicitur dicitur faciendo
quibus, et progre adagavimus.

Spolia quoque multa sunt
dividit, cum vane significatio, cum vane modo, nisi cana:
cum denique vane nisi significat, vane significans dicitur
et primo inincomplete, et complete, quibus plus
qui coalescit ex plurius tribus, aliquid dicitur cana dicitur
cum in opesione aliquomodo unita, sed in opesione
sola, aut vera opesione grammaticali. Et quibus
Tunc opesio facit inanis tribus, tunc non est, conser
o tribus dicitur significans, nec opesio hic, vane
cum, cum nulla habeat unita, tunc hic opesio tribus
de copula loci inest dicit.

Idem hic res quibus, quibus qua
bi unita in vera opesio grammaticali. Idem dicitur hic, cum
nunc na, dicitur de, cum modo, et quibus opesio in unita in pluri
one gramma, significans, tunc opesio tribus, tunc, tunc, aut tunc
et dicitur grammaticali unita, hic copula, tunc, tunc, tunc,
qui copula grammaticali unita dicitur unita, tunc unita in
unita. tunc in opesio tribus, qui non coalescit ex plurius tribus. Et
opesio, omnia, tunc.

Secundo dividit vane significatio
nunc in categoriam, et in categoriam, et in categoriam, et in categoriam
dicitur, qui in aliquid dicitur nunc in unita
get opesio aliquid, et pro, tunc. In categoriam
nunc qui in aliquid dicitur, nunc in unita
alio

de terminatis, et omnino, nulus mixtus, quia utroque parti
 ter horum aliter consistit, ut omnis hoc nemo, quibusque
 dicitur nulus hoc. ostendit hinc difficultas, nunc omnia a nona
 adiectiva sunt, et sunt categoriamati. Non dubitat de ad
 uelutis, que substantia uel ponunt, hec enim, et categoriamati
 esse sunt, cum aliquid determinate significare nesciunt. neque
 dubium, et adiectiva, que nec determinata, forme, aut
 substantia significant, ut omnis aliquid, quia a ista sunt
 et in categoriamati. nam, se solis nullo opere nesci
 cant.

Dubium 905 de his adiectivis, que determinata nesci
 ma, licet in determinatis substantia significant, et ad
 bus, indans que albedine, ut etiam designate
 significant, licet in determinatis substantia has formas
 habentia. indans cum parte obedi hic concipi
 ut, ut ad, indans adiectiva esse terminos categoriamati
 ticos, nam, vox categoriamati est, indans
 significans, sed non albus, indans significans
 forme determinat, 905 indans categoriamati. indans
 dicitur categoriamati, que absolute ponitur, ne
 significans, sed non albus absolute ponitur, ne
 significans, sed non albus. indans dicitur
 categoriamati. indans ex parte dicitur tunc prima
 parte questionis 3° articulo 3° idem exemplum
 vi, albus adiectiva. indans categoriamati
 dicitur, que absolute ponitur, ne significans, indans
 que significans, ut albus circa honorem, cum dicitur
 non albus.

que uerba clara sunt generaliter
 ferentia, hanc, indans quod albus, indans
 et aliquid percipit. indans prima propositione

audire statim eius sensus percipit, quoniam talis,
d nomen ubi nati recurrit. at si 2^a audi
as ad aliquid subintelligitur nomen recurrit, aliter
nec recte ferretur, nec grammatically constructionem
invenit. nec placet. Sic et aliando hic disputatio
ne 1^a sectione 2^a ad sensus eius modi adiectiva
epithetas partem categorematicam partem, non categor
ematicam: na conceptus non potest aliquid deter
minate significare sine vocali aliter, que conceptus
tri in categorematico stravit, un de se conceptus
is respectu adiectivi adiectivum absolute dicendum
ne tri in categorematico.

Nec dicas: dicta ad
iectiva utriusque significare determinata forma,
con hunc significare determinatum subiectum: exponunt
enim sic, alius id est habens albedinem, unde
forma ad preteritum in obliquo et subtercepto,
rectus indiget ad preteritum subiecti ad aliquid
id determinate significandi: unde erunt tri
in categorematico in quibus hoc dicitur: na
hunc non solum casus obliquos in se ipsis
locos ad falsum hunc nostrum principem
Nec dicitur gladius iectiva neque ante se
nomen, atque in italiano, in tablas,
grammatica, quia hoc venit, in, ex indi
gesta significandi, sed ex indigentia cons
onantia grammaticalis. nec dicitur pro ratione
vanos, qd est omnis aliquid ne fectis dis
tinctio a dicitur, et nilominus sic tunc
Sic categorematicum: na, vox omnis ne l,
determinate significat, dicitur a voce obliquo

in categoricos, aliter in categoricos: nam quia aliquid
 determinat a se significat, ut albedo, id est aliquid est coloratum
 in se in tali loco, et proprio, ad se in se, quod non dicitur
 ut dicitur iure, aliter autem ad se in se, in se dicitur se in se
 significat, ut maxime, color, id est color significat
 est dicitur in se in se: tunc in categoricos est color
 simpliciter significat, quod aliquid negatur. Et tunc
 in se in se, quia diversum obiectum habet huiusmodi: primum
 fuerit in se in se, ac huiusmodi in se in se, quod
 sed huiusmodi in se in se, primum a se in se in se
 omne: quod aliquid simpliciter significat. unde dicitur
 significat huiusmodi in se in se, in se in se in se in se
 ut dicitur non a se in se, in se in se, in se in se, quod
 primum quod a se in se in se in se in se in se in se
 in se in se, non tollit in se, quod in se, sed in se
 aliquid. et quibus primum in se in se in se in se
 consistunt in se in se, et dicitur in se in se in se.

Sexto 6° aliquid in se in se in se

tradunt.

Huiusmodi significandi dividit tunc primum
 in se in se, et abstractum. primum qui significat se, quod modum
 subiecti habentis, et forme habentis: ut albedo qui se exponit
 habens albedinem. secundus qui in se in se, quod modum forme, ut albedo.
 sed notatio, ad se in se, in se in se in se in se in se in se
 in se in se, et forme, vere talis, sed significat quod dicitur obiectum, nisi
 cui, ad se in se forme, et vero subiecto dicitur: ut patet in se
 in se in se, qui se exponit, habens omnipotentiam,
 et in se in se in se, vere subiectum, nec omnipotentia vere talis
 ma, cui in se in se in se, subiectum dicitur tunc dicitur
 in se in se in se, et quid dicitur, primum est qui

nificat in seculo subiectu, et forma, in obliquo, ut albus,
hoc, habens albedinem. 2us qui nificat subiectu, in seculo, et etiam
formam: eg hoc, qui sic exponit habens, et humanitas.

Indicabitur 1° tunc, deno-
minari, nificat subiectu, et forma, a subiecto dicta; tunc
autem, qui dicitur nificat subiectu, in seculo, et
et forma, in seculo, nificat subiectu, in seculo,
et forma, cum subiecto eadem nificat. 2° tunc, dicitur
denominari, potest esse substantiu, ut philosophus. 3° eundem, tunc
potest et quid dicitur, et denominari, esse in seculo, et
ut tunc dicitur, qui si dicitur de seculo. Tunc dicitur
tunc enim, nificat forma, a subiecto in seculo. Si uero de
homo dicitur denominari, nificat, significat, dicitur, in
obliquo, ut potest forma, a habente dicta; quod: quodlibet
connotat ea, quod dicitur, quod, denominari, et essentia
in subiectu, et forma. Diversitas tunc, in eo quod dicitur, quod
tunc forma, et essentialis in seculo, et dicitur, subiectu,
in dicitur, denominari, autem, forma, et essentialis, et seculo, in seculo, subiectu,
na, hunc, et extrinsecam, hinc, oportet notabis, multiplici-
ter, esse sensu, particulis, reduplicatiue, ut, putat, de: nam, mo-
do denotat, in dicitur, et talis, particula, apertum, et in seculo, dicitur,
nificat: eg ignis, qui, applicatus, dicitur. Tunc, denotat, et
dicitur, ignis, ad, ad, esse, in seculo, dicitur, modo, de, reduplicati-
o, dicitur, nificat, et in seculo, dicitur: eg, prius, ut albus
curra, hinc, ut solus, denotat, albedinem, comitari, prius, et
rener.

Reduplicatio autem, putat nunc, nificat, et dicitur
enim, intelligi, potest: nam, dicitur, et in seculo, potest
nificat, et dicitur, in seculo, et subiectu, quod, fo-
ma: eg albus, et tota, a dicitur, quod, sic, exponit,
habens, et albedo, et tota, a dicitur, ut dicitur, dicitur,
160

na, si quis dixerit quod dicitur in colica vultu sed dicitur id est
Ius dicitur?

cus, qui eadem dicitur dicitur appellat. qui significat plura, de quibus
singulis dicitur potest. ex hoc. nota: eundem tunc potest
dicitur, rursus, et rursus colica vultu. Et dicitur in pluri
in civitate, sed dicitur, et rursus dicitur, secundum
qui in numero singulari, sunt dicitur, in plurali uno dicitur.
Et dicitur, dicitur, ad dicitur, in ep: na, tunc Deus necesse
locutus, nec dicitur.

Pare in notat, dicitur vultu primo
in universalis, et singulari. Universalis, qui significat ra
ne, communicabilis, plurius, et in pluri in multiplicabilis:
ex hoc, qui significat natura humana, communicabilis, pro, pro de in
quibus in multiplicabilis. Tunc singularis, qui significat rane, in
in multiplicabilis, ex pro. Tunc singularis potest esse
et rane, super dicitur, et in dicitur, vultu dicitur. Primum
qui significat rane, ex modo significandi convenientia, unico, sed
dicitur in dicitur. Et pro, tunc hoc, qui significat natura
humana, in dicitur, et dicitur, ad rane, dicitur
in pro dicitur ab omni alio.

Ius dicitur, in singulari
qui significat rane, ex modo significandi convenientia, unico,
et in dicitur in dicitur. Et dicitur hoc, qui etia
significat natura humana, in dicitur, in dicitur, in
in dicitur, dicitur, nec dicitur an hoc in dicitur,
sed pro, plus, tunc singularis potest esse, esse vel pro
singularis, pro, pro, in dicitur. Primum, qui significat ra
ne, in dicitur, et in dicitur, in dicitur, ex
pro. Secundus, qui significat rane, in dicitur, in

ne amale, et similes tr. supra vando cendens, quoniam solum omnia
 contra nulla, et dosura, redidit, nava, et impo... ampliat, ex opposit,
 et cogibile, regle No quoto dividit trus luore, p... inuentio
 nig et 22, inuentiois v' inuentiois, qui nificat obay, et, sine,
 et aqua rei: ex tr' hoc ignis, lapis, seu nava, inuentiois, quib' obay,
 nificat ut subiacet alium cogitioi d'acinaez, et genus, perie, et
 similes unde amale, per d'p'te n' in conuincit e'agenus, redidit
 amale, qui remane, has abstracta, cogitiois, amal, verificat e'e
 genus.

Inuenio dividit trus in univocum, equivocum, et analogum.

Primum qui nificat rane, omne, s' ueniens, plus hoc g'ce, et g'ce,
 rane; v'g' trus lee, qui nificat rane, comune, horu, conuincit
 omne u' leosatis p'tes ea, de, rane, qui a s'ic' h'et qui d'et coru, anal
 rugle. equivocum, qui uenit, plus, obis p'tes d' u'sta, rane, v'g' trus
 galus, qui uenit noni galu' in galu' nato. et gale a'it, qui nava,
 galu' u'cauz. analonis, qui uenit gl'u' b'is omnino diuersu, p' u'sta
 qualy, similitudis: v'g' trus hoc qui nificat h'one, u'ru, et adu'
 fuanu, h'one, p'tes, p'tes, similitudis, a comedat, trus, equi, v'g'
 u' ad galu' b'lae equivocum, u' u' ad u' analogo d' g'galu'
 d'it, g'ce, equivocum, a conuincit. Primum u' d'it, qui a rane, se
 u' d'it, n'p' o'ce, ex u' u' u'ce, ob'cora: d' d' g'galu' s' u' u' d' u' b'is
 u' u' d'it, u' d'it, quia m'ixi fundameto s'imi' d' d' h'is u' u' d' it
 g'galu' itus adagat'one.

Ob'cora^o u' d'it, trus, p' u' d'it, univocum, equi
 u' d'it, et analogum, s' u' d'it, u' d'it, s' u' d'it, galu' s' u' d'it, u' d'it, u' d'it,
 rane, h'one, qui in galu' lino nato, s' equivocum, rane, h'one, galu', et d'it
 s' u' d'it, analogum, d'it, u' d'it, u' d'it, ob'cora, s' u' d'it, u' d'it, equivocum, abs
 u' d'it, p'tes, u' d'it, u' d'it, u' d'it, u' d'it, u' d'it, s' u' d'it, u' d'it, u' d'it, u' d'it,
 s' u' d'it, s' u' d'it, s' u' d'it,
 s' u' d'it, s' u' d'it, s' u' d'it,
 nomen, g'galu' itus, a p' u' d'it, p' u' d'it, non u' d'it, u' d'it, u' d'it, u' d'it

h^{ic} in infinitante, sumtu, exponit sic: aliquid d^{icitur}
 ad equo curru, in qua p^{ro} se nec aff^{icitur} nec
 equo, curru, et est vera, si curruce h^{ic} qu^{od}ale
 qu^{od} d^{icitur} ab equo, s^{ed} curru, in equo. particula ergo
 test. aff^{icitur} sub^{stantia}, vel copula, s^{ed} d^{icitur}.

Quando particula
 aff^{icitur} copula, semper sumit n^{omen}, et p^{ro} se in a^{ff}
 v^{er}g p^{ro} se in l^{eo}. quando aff^{icitur} particula, semper
 om^{ne} in fine cantu, et p^{ro} se in a^{ff} d^{icitur} in f^{ine}
 to. v^{er}g p^{ro} se in l^{eo}. qu^{od} s^{ed} exponit p^{ro} se in l^{eo}
 d^{icitur} in a^{ff} l^{eo}. quando deniq^{ue} aff^{icitur} sub^{stantia} po
 test sumi n^{omen}, in f^{ine} v^{er}g. v^{er}g n^{on} p^{ro} se in l^{eo},
 si n^{on} est sumat^{ur} f^{ine} h^{ic} v^{er}g, p^{ro} se in l^{eo},
 si n^{on} est in f^{ine} h^{ic}, h^{ic} aliquid d^{icitur} a^{ff} p^{ro} se in l^{eo}.
 educta, q^{uod} sub^{stantia}, cu^m q^{uod} f^{ine} particula, sic
 aff^{icitur} al^{iquid} noⁿ man^{eat} in n^{omen}, ut n^{on} n^{omen},
 particula n^{on} sumit n^{omen} nisi in a^{ff} h^{ic} n^{on}
 est exp^{re} a^{ff} p^{ro} se, sed d^{icitur} f^{ine} cu^m equo
 l^{eo} p^{ro} se, et p^{ro} se.

Sed ex h^{ic} d^{icitur}
 te n^{on} d^{icitur} d^{icitur} de u^{er}g a^{ff} a^{ff}
 f^{ine} ad in f^{ine}, et est est p^{ro} se v^{er}g
 tione p^{ro} se, ita tione al^{iquid} est v^{er}g,
 ab^{ic} ex v^{er}g. ex v^{er}g, s^{ed} q^{uod} in
 om^{ne} maⁿia. n^{on} d^{icitur} p^{ro} se v^{er}g
 d^{icitur} n^{on}. p^{ro} se in h^{ic} n^{on}. om^{ne} h^{ic}
 f^{ine} h^{ic}, sed p^{ro} se in l^{eo}: p^{ro} se in l^{eo}
 in qu^{od} l^{eo} v^{er}g est v^{er}g in l^{eo}
 na, v^{er}g est v^{er}g v^{er}g v^{er}g

dispositio est: vg omis hoc Samel, sed lapis Thoo,
recc infero: golapis Samel. latio est in maris, sgu,
soby nare obca circa qd versat, recta concludit, et ita
n concludit, simasit, mutes: vg prus curit: go
mobet, qz latio bona, ex vi maris, invo e' la mures,
ahuc servata eade' r'ca, dispositio, reccanab':
vg prus sedet: go mobet.

hoc p'mis: ad ero loq'tio
in affirmativa de ubi infito vg n' p'ru Turrens
n' recc' latio est in forme, ad p'roxi'one, na
va, de subcto fito, vg: go prus n' Turrens.
va: 1^a q'ua p'ra, et equo simul curit, ad huc
e vera p'ima p'ra, et 2^a falsa, simil' e' r'ca
latio a 2^a p'ra ad 1^a: quia n' m'ne
currene, vera hic: prus n' Turrens, et hic
non p'ru Turrens sumto n' inf'ant'ca, f'alsa
ad ero: q' p'ra affirmativa de subcto fito n' va
let latio est in forme ad nava, de subcto infi
ro: vg ab hac prus Thoo, n' valet; go n' prus
non Thoo. si quide' scanc' e' r'ca vg p'ra
na, scat qd aliquid dist'ca p'ra, si licet
plus n' hoo: unde p'ra vera, et 2^a
falsa. simil' e' r'ca anava de ubi infito,
n' p'ru n' Thoo, n' inf'ca affirmativa de subcto
fito vg prus Thoo na, hec f'alsa,
et nava it'ava, vg aliquid dist'ca
p'ra, si licet plus n' sit bo.

Asca 20: vg
tion' nava de p'ra fito: vg prus n' Turrens,
si copula sumet in d' copula, lat' i' latio
in forme

ad affirmandam duplicato infito. proprus in lapis. tunc copu-
 la sumit in copula, quando p[ro]p[ri]e enuntiat p[ro]p[ri]e abut
 eo, qu[od] a forme, et negat existentiā subiecti: et p[ro]p[ri]e in hoc
 casu ex ponunt sic: proprus in lapis: go proprus in lapis.
 dat in qua, clario ex vi forme, et ad s[ed] quasi duo extrema sint,
 et p[ro]p[ri]e, nisi secundu[m] bene infito, p[ro]p[ri]e, et aliquid distu[m] ali-
 de f[er]e q[uo]d se p[ro]p[ri]e se, et n[on] sit lapis, ut affirmat. h[ic] p[ro]p[ri]e, et v[er]i for-
 me infito p[ro]p[ri]e, si sit, et aliquid distu[m] a lapide, q[uo]d d[icitur] p[ro]p[ri]e
 affit.

Arca ad: q[uo]d in materia duplicato f[er]e, hec ex p[ro]p[ri]e
in lapis, si copulas una[m] in vi verbi, n[on] vacillatio ad affit
 et v[er]i de p[ro]p[ri]e infito, ex p[ro]p[ri]e in lapis. sumit copula in
 factu[m] quando in solo enuntiat p[ro]p[ri]e de subiecto, et d[icitur] h[ic]
 in existentiā, affirmat, et negat. Et ita sunt copula si ex po-
 nunt p[ro]p[ri]e: proprus in lapis: go proprus in lapis.
 ex la p[ro]p[ri]e in infito: neq[ue] p[ro]p[ri]e existere, vna[m] la, et
 vacilla. si autē, supponat subiecti existentiā recta vacillatio neq[ue]
 p[ro]p[ri]e existat, et n[on] sit lapis, in qua enuntiat laq[ue] in infito.
 go proprus in lapis distu[m] a lapide.

Materia de f[er]e ab existentiā in copula
 affirmare, de duplicato infito, an recte sit infitit materia, ad p[ro]p[ri]e
 caso f[er]e. inter rep[er]itores alij affirmant regan talij in p[ro]p[ri]e
 p[ro]p[ri]e, de d[icitur] vocale s[ed] a curigite s[ed] a p[ro]p[ri]e affit ea de p[ro]p[ri]e
 caso infito proprus in lapis valeat d[icitur] ex v[er]i ma-
 teria ad materia duplicato f[er]e, ex proprus in lapis. aces
 vi forme, n[on] vacillatio al[ia] ad la: et ita s[ed] p[ro]p[ri]e
 vacillet materia i[n] l[et]a n[on] est recta p[ro]p[ri]e. in h[ic] p[ro]p[ri]e in h[ic], amal
in hoc: go amal in hoc: hoo in copus: go hoo in copus.

in quibus non valet relatio: siquidem, si verum sunt, quae sunt, falsae: non
in dicitur haec pro vera, in sensu reali: dicitur in parte: et ta-
men in eodem sensu falsa: haec dicitur in parte: pro la est
non inferre.

Respondeo resansione aliqui: deus tenet, ad quibus
a se dicitur debet eo ipso negari identitatem: quod appone non ce-
identitatem, extrinsecam, bene valet relatio ad quibus, et pro,
identitatem, nempe. la, si: sed haec pro, pro in lapis a se
magis dicitur, pro a lapide, et haec pro in lapis negat
identitatem, pro cuius lapide: quod. sed contra. si: na, licet totum, en-
tium una verum, si, minor subsumta falsae, et resensio veritas
his minime pro pro et la pro in lapis, non affirmat dicitur
omni, pro a lapide, sed, si dicitur a firmat, et identitatem, pro
cuius aliquo dicitur a lapide. parte in his pro in dicitur: pro in
copus. in haec dicitur, in non parte, quae verum sunt, et sunt fal-
se, si affirmaverit dicitur, reale, in eo pro, et corpus, et
intellectu dicitur, et parte.

sed insurgunt: ex eo quod haec pro, pro in
in lapis affirmat identitatem, cuius aliquo dicitur a lapide, bene va-
let dicitur, pro a lapide: quod ad dicitur, pro in lapis,
bene valet ad haec: quod pro in lapis. disquiritur: ex eo
quod haec pro pro in lapis affirmat de bene inferre et in ma-
rius dicitur, pro a lapide, sed: bene videtur ex eo for-
mari, negans, et contra, sub eadem dicitur, et identitatem, pro
cuius aliquo dicitur a lapide bene inferre, pro, in dicitur a lapide: ad haec
relatio est in marius: na, servata eadem, eorum dispositione si maria
mariis non valet relatio: siquidem, in hac dicitur: in parte dicitur, et
non valet relatio dicitur, cuius aliquo dicitur a parte, scilicet, cuius

lio: et hac autem idem non infirmitas in reducta, et pariter
dicendum in hac parte prout in quibus.

Sed in casu istius: eodem modo, quo a firmo dis-
tio, uti dicitur: hoc modo, quo veritas habet in prout in quibus, ut aucto-
ritas prout in quibus: hoc est, sicut in infirmitate. Thodoric: sed haec prout in quibus
in quibus, ut veritas in sensu distinctionis realis in aequitate, quatenus se habet
prout in quibus, qua aucto-ritas, disquirit a potestate: hoc in eodem sensu, ut aucto-ritas
prout in quibus: hoc est, prout in quibus, qua constat aucto-ritas in prout in quibus: sed contra firmam
licet veritas, sicut prout in quibus, in sensu quo disquirit a potestate, ad huc falsitas
in hac prout in quibus, prout in quibus, in infirmitate, ut in quibus, haec prout in quibus.
Vnde, quia in affirmativa distinctione, ad aequitatem, prout a potestate, aliter se gerit
sa. In autem, negat omnem idem prout in quibus, ut prout in quibus, in
in infirmitate, sicut maligna in infirmitate.

Sicut dicitur ab hac prout in quibus, prout in quibus
ide, de qua licet prout in quibus a firmo duplicato in infirmitate, non valere et in
me, ad naturam, ex duplicato in infirmitate, ut prout in quibus, in hac absolute
absque limitatione prout in quibus, valere autem, ad idem, in tali limitatione ex-
prout in quibus, ut voluit, negat idem, sub eodem, omnino sensu, sub quo a firmo
distinctione affirmativa. si hoc dicitur, non tenet, idem, sed de, ut, ad hos
trou restricta ad veritatem, minus, necesse est, in infirmitate: ac ut, limitatio
eiusmodi in infirmitate, et similibus prout in quibus non exprimat, absolute
se loquendo falsitas, in prout in quibus a firmo duplicato in infirmitate, et in quibus
me, dicitur in infirmitate, ad naturam, duplicato in infirmitate.

Ex dictis colligimus: prout in quibus
quod si prout in quibus affirmativa, sicut duplicato in infirmitate, et hoc non debet prout in quibus
similiter affirmare totum, et plura, ut exprimat, in infirmitate, naturam
duplicato in infirmitate: ut haec prout in quibus: hoc in hoc sensu in infirmitate haec: go
in hoc sensu: quia si videtur, haec a bono, sicut aucto-ritas

, certum si non denotatur eum bene currere, sed hoc non requiritur, si quis dicitur
 hinc proinde, hoc est non currens in qua particulari non afficitur, et
 verum, etiam infertur ex omni alio. hoc est: pro hoc non currens. etiam
 si, quia licet identitatem eum bene, si tamendignatur a currens, verum
 est hoc, non identitatem eum bene currere.

Apertione autem, nara de glicato
 duplex est hoc non currens, non valet clausi ad affirmam, de pte
 tate inferto duplex, si particulari afficitur solum, pro, duplex: nara, ut supra hoc
 non identitatem eum bene currere, non infertur identitatem eum bene, et diuina a cur
 rens, ut affirmat hoc est, pro hoc non currens, nec diuina a currens, et eum currens de
 notari. si autem particulari afficitur totum, duplex, tunc bene valet apertione nara
 ad affirmam, de glicato inferto duplex.

Coliged 2, p dicitur, locorum, arripiones
 degenat, extendenda, et ad p dicitur de p dicitur, et furo, quando dicitur, p dicitur
 rans seruata, inanti, quatin dicitur, non verum quando non ita seruata. Col
 3: potest infinitari, et p dicitur, solum, et locum, apponit non potest infinitari
 vocis non infinitari, nec copula, nec adverbium, et habere etiam pro copula,
 hic verba, quatin currunt copula, non potest infinitari, pro vero, quatin
 verum, p dicitur, de toto verbo. Et: et verba, currit, p dicitur, pro verum, et pro
 vero, hinc non potest, si particulari, non transire ad alia significandi.

Col 4: et sic
 regerentur, et non transientes potest infinitari. Col 1, quia tria ego
 necum resoluuntur in actu. Col 2, quia eum, non infinitant omne
 ens nara potest in particulari non transire ad alia significandi. Col
 3, tres sunt categorice non potest infinitari, resoluuntur, pro in dicitur
 tria categorice. Et pro, quia resoluuntur in actu 2, unde
 non potest transire ad significandi, aliud ab eorum nara significati
 mt, eum, in dicitur categorice non infinitant potest transire ad alia

infringendos. hinc acri animosius ardeat cogitandi, so dicitur quod nullo
 an scilicet vras supra transcendens potest imponi. quoniam nimirum impo-
 lecta, quoniam non sunt inualis bonis ab illa ne expeditur, si qd vauo
 formis iudicio obta inuincere impossilla. scilicet, ut inmeaspli
 sio, Deo annuente, scilicet, ubi la go quoniam, usq; iotibus incedit
 ta, libenter supedito.

De supo 2^a de p^rioribus et loci. de ista loca
 in supo. tio explat.

Supo, que 1^a in loca p^rioritas. Flare loquen-
 do sp^rio unius gale. Dividit in activa et passiva. 1^a sp^rio
 unius ad faciendum, qd aliter faceret, si adesse: sic p^rit supo-
 nit p^rege. ponit enim ad faciendum, qd ad faceret, nadeo ad p^rone-
 andus scilicet, vel puniendy. 2^a sp^rio unius ad faciendum, n^ro est
 capiendy, qd aliter faceret, hinc p^rit, ut dicit p^rit, qui recipientior
 es, et aueribunt obstantia, nam que, regit, si adesse in huerent. For-
 cius sumit supo. tio in do. caliter significand, que loca supo. tio de-
 dit.

Hec loca supo. tio sic defit, subtrahit in p^rio. sicut doc-
 traliter significat. hinc ratio hinc manus generis, p^r qd conueni-
 + loca supo. tio, cu alijs ab ipa, cu supo. tione hinc licet p^regis,
 igitur capere, que licet supo. tione, n^ro tamen loca. Veliqua verba du-
 na differentia. ex qua deficio, raparet in, habere acri, et passiva
 supo. tione: acco; nam agit, qd obta agere, si ad esse. ut vox
 p^rit, que p^r suo obta ponit, et extrat. p^rit, et cogitio n^ro, cu
 que extrat ipse p^rit, si ad esse passiva: signi. de, eade, vox p^rit
 p^rit loca, claudicata, et denominatione subita, cu qd dicit
 in, quas p^rit ipse p^rit ad esse passiva.

Adrogat hinc, an p^rioribus
 supo. tio acri, an passiva? conueni p^rit, hinc et ali quos re-
 ens iotes acri supo. tione, loca, p^rit ad esse hinc acri, et passiva

supotio nra, qd supotio loca illa, hqua dicitur ita ponit in supotio nra,
in medio ipse in quibusdam generibus, patribus et aliis rebus
sed hic conceptus dicitur ppter ubiq; supotio nra, acca,
et para; qd. Itaque: cu; om; res in disputatione veniunt in
ante, vel sub ipse, substantia, utitur: ut me dicit vobis, et in
ppter me, sicut si esset ipse, a desent. ppter nos: eo
ipso qd dicitur ponat in supotio nra, ut me dicit ipse, et in
namus, dicitur exiat species, et cogitio nra, et para
pducata, et denominans; sed utiq; qd faceret obitu, si a desent
in supotio nra qd.

Conferat, ut simul explat: ne cu; intelligat supotio
et ipse obitu loca dicitur in facta, quia intelligat ipse, nisi
care obitu; ac qd adeo exiat, ppter, et cogitio nra, qd
tra includit essentialiter supotio nra, in supotio nra
tra intelligat ipse, quia intelligat ipse, nisi
ppter denominationes subita, et pducata, quas denominationes obitu
includit, si a desent: qd dicitur includit essentialiter supotio nra,
para; unde notat, qd licet intelligat hic ppter supotio
nra acca, quia intelligat obitu ppter obitu loca, ut ppter
in supotio nra, quia ppter obitu, si a desent ppter intelligat
supotio loca, quia in supotio nra intelligat. si in supotio nra
intelligat supotio para, quia loca supotio intelligat, ac nra con
tra: et utiq; qd, quia supotio nra, acca, quia para qd
conceptus universaliter acca, et para loca supotio nra.

In ingenio ppter
quidam res entia para, supotio nra, a tra excludens res dicit, qd
si obitu, et ppter in supotio nra, utiq; denominationes subita,
et pducata: qd tra ppter has denominationes ppter nra para;
si quidem tra solus in ppter appellat subita, et pducata.
ha; res ppter nra, qd in ppter nra, et in ppter nra.

id est, quod obediens faceret, si adesset. ergo ut pater respondens, non debet pater
id est, quod obediens, sic pater esset.

In ista laudandi, necitior, supponitur, ut quia
spiritus, et cogitatio, obediens, existant. modis: et sic, et in numeratione
aliter existant cogitatio, obediens, obediens, autem, si adesset, cogitatio, sui materiam
vel, et pater, et huiusmodi, existant. non requiritur ad veram, suppositionem,
locus, et non facere sic id est, quod facit obediens: non requiritur, quod
et patiens id est, quod facit obediens. et sic, quia subiectum, non debet
facere eodem modo, et ea omnia, que principale faceret, si adesset.
ut ex uno impinge, qui licet pater, et pater, si autem respicit,
diversum modo, id est, non regis, huiusmodi, non proprio, et proprio
contra.

P Sed ad hoc contra l' existat reseruire: si ut pater supponitur
r, pater id est, quod facit obediens, si adesset, sed non in pe
tunt eum modo adesset: non supponit pater. in ge: in hac
fione, hoc est, obediens, si adesset pater id est, quod
id est, pater debet, et, si pater, respondens. vas notat: quia
et simile, id est, pater, emittit, id est, si cativ
digne mater: si est supponitur pater, pater materiam
licet id est, et, de nego: pater legitimitate, quia pater
de, et mater, et dista similiter notat, nego, conat solutio
ex n' anti; et arguit, necque potest in pater suppositione proprio.
No siquidem, pater, si respicit honore in modum, et per se, pater
autem, me dicit, et per regem, nilominus autem, propter verum pater
supponit pater.

Igitur cum ista pater l' pater, et pater, et pater,
secundum se non potest argui, sed pater, et pater, et pater,
solutio, et quia quid accidit non, id est, et pater, et pater,
pater. cum ergo vobis utant ad vos obediens, et querendos, vobis

pro rebus suscipiant, quoniam requirunt ad obsequia, suscipiuntque,
 sive supatione, sive obsequio, et pati ea omnia, et modo
 quod faciunt, et proventu obsequii ad se suscipiunt, et pati
 ut si ea ignorare, etiam si ea obsequia vel obsequia, sicut proventu sus-
 cipiant loco regis, si in ea quibus dignitate mensura, ad ipsa honora,
 quos non recipiunt.

Cuius autem obsequia sunt capacia in dicitur loco, hoc facit
 dicitur in supatione, obsequia autem habent idoneitate, sicut, sive materialiter
 quod sufficiunt, sicut ex supatione accipiunt: ut enim, sive accipiunt supatione,
 sufficiunt si faciunt sicut, et inveniuntur, quod obsequia faciunt materia
 sicut hinc occupata manet hoc esse de reseruatione in materia
 quod obsequia, sicut hinc obsequia pati, si patiuntur idoneitate, loca, si hoc
 propria sit solus si forte gortu si patiuntur, de idoneitate regis
 obsequia, patitur si ad se, gortu si supatione pati, quod occupata in
 a, si et recipiunt tunc in supatione accipiunt, cum exemplo pro regis.

Si autem velis, dicitur

ita gratia si mater dicitur: si obsequia ad se prosequuntur in pace et
 facit idoneitate, loca, et non patitur materialiter, sicut mater,
 et similitudo dicitur tunc ad se, sicut mater, quod hoc for-
 ti, et hoc patiuntur idoneitate, loca, si aliter si nisi si gortu
 idem, si obsequia, forte si hoc loca nisi facit: si similitudo si obsequia
 si mater prosequuntur, et prosequuntur ad se, materialiter patitur
 idoneitate, loca, hoc si hoc, si obsequia, materialiter si facit
 cuius autem obsequia nequeant in prosequuntur, veniunt, si sequuntur nisi loca,
 et forte idoneitate, pati patiuntur. Si vero patiuntur in hoc loca
 tunc, cuius sunt capacia, quod si sepe dicitur constant, ad se
 loca, supatione, sufficiunt.

Dicitur de obsequio

122
loci in actu 2°. Noo 1° qui est in actu 2° habet
capitulum habere prima aptitudinem ut veritatem pro se, et de
quod prima aptitudo habet ut supponat legem subiecti.

Noo 2°: quia ut est in actu 2° non actualiter cogit et non ob
supponantur acci; actualiter non supponuntur pace cui extractionem non
habent lege logice denominationes, sed de carad.

A pleniori dictorum, inveni
gentia, notatis 1°: pro se supponit lege, actualiter tale, quod de ultimo
invenitur aloga, et hoc loci veritas, quia habet actualiter, lege supponi
vri. In comune autem placuit. Unde in hac definitione, analoga
nile est quod supponit lege, sed tria sunt. In actualiter non supponuntur ac
tualiter. Et hoc quia tria sunt in actu 2° talis actualis
velis membra, cuius in actu 2° non potest actualiter non potest actualiter
nis, et de se et de se non potest actualiter, unde inveniuntur foris
subiecti, aut foris placuit, et sequuntur nec lege supponit, habent.

Leges autem logice supponit in actu
2°, et supponit debent ut actualiter in actu 2° non de veritate
est actualiter pro absoluta genitio lege, nisi inveniantur ob
et quod de se et de se analoga, et hoc est in actu 2° non
veritas actualiter loci unicus in actu, et hoc est in actu 2° non
lege, et hoc est quod potest obsequi, et ad se, non de se, et hoc
vri non in actu, et hoc est in actu 2° non de se, ad huc non potest
dant in actu extractionem, et hoc est in actu 2° non de se, et hoc est
actualiter veritas, supponit non de se non in actu 2° non de se, et hoc
talis; hoc autem, et hoc est in actu 2° non de se, non in actu 2° non de se
et hoc loco, talis est pro se in ordine ad quod non de se. In actu 2° non
media coordinatione logice, nec media enumeratione: unde in actu 2° non
loci coordinationem, seu applicationem, et hoc non de se, non de se, non de se
pro se, et hoc media coordinationem.

Notatio 2^a: n. solus subiectus, sed etiam predicatus habent accu., et pava. suppositione.
 Notatio 3^a contra aliquos, sed pot. n.az. licet predicatus n. patiat subiectus, sed
 e contrario subiectus patiat predicatus: hoc tamen plus patiet, qui p. r. u. obiecti, pa
 tere, si adiecta p. r. u. n. Part. l. e. n. applicatione, sui ad p. r. u. n. subiecti, et deus
 natione predicati. Unde q. auz. ta. subiecti, quia predicatus accu. supponit, cu. p. r. u.
 cognitione, et p. r. u. n. suorum obiecti. existent. Notatio 2^a: n. omne suppositione
 accu., et pava. e. suppositione, loci: p. r. u. n. q. u. d. e. accu., et pava. supponit q. u. d. e.
 infra dicta, et em. p. r. u. n. supponit loci p. r. u. n. e.

Notatio 1^a: e. u. o. localit. n. e. i.
 cavas supponere ta. accu., quia pava. p. r. u. n. n. f. i. a. t. i. s. : faciunt em. i. , et pava. n.
 t. q. d. v. e. s. i. p. r. e. , faciunt, et pava. n. e. n. t. supponunt vero vocem q. d. e. n. a. c. t. u. h. i. q. u. a. n.
 do sunt in actu 1°: quando vero vocis tri. n. e. n. t. in actu 2°. s. o. d. i. c. t. a. l. i.
 i. n. t. r. a. d. i. c. t. a. n. u. m. e. r. o. 299. t. u. n. c. supponunt in actu 2°. Notatio 3^a: vo
 ces p. r. u. n. t. a. s. supponere accu., n. a. u. t. pava. p. r. u. n. c. o. n. c. e. p. t. i. o. n. e. d. i. c. t. o. r. u. m. V. o. l. e. t. i.
 quia vocis e. l. i. c. i. t. a. q. u. a. n. t. q. d. f. a. c. i. e. n. t. s. u. p. r. a. p. t. u. m. n. i. p. r. e. s. c. i. p. t. o. r. m. a. n. i. f. e. s. t. a. r. e. t.
 existant subiecti cognitione, vera. V. o. l. e. t. i. , quia vocis n. p. a. t. i. a. n. t. i. n. g. r. i. o.
 n. e. , q. d. s. u. p. r. a. p. t. u. m. m. e. n. t. a. l. i. s. p. a. r. t. i. b. u. s. n. a. d. e. s. e. t. p. r. i. o. r. i. e.

Curiosum p. r. u. n. t. i. d. i. c. t. e.
 n. o. n. i. a. h. a. b. e. t. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. p. r. u. n. t. p. r. u. n. t. h. o. c. p. r. u. n. t. f. a. c. i. e. n. t. i. a. s. i. n. q. u. e.
 b. u. s. 1^a v. e. r. a. s. i. q. u. i. a. v. o. x. p. r. u. n. t. s. u. p. o. n. i. t. p. r. o. o. b. j. e. c. t. i. v. o. , d. e. q. u. o. c. u. y. v. e. r. i. t. a. t. e.
 p. r. u. n. t. h. o. c. 2^a a. u. t. e. m. f. a. l. s. a. , q. u. i. a. v. o. x. p. r. u. n. t. n. s. u. p. o. n. i. t. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. m. e. n. t. a. l. i.
 t. a. l. i. q. u. e. d. e. p. h. a. b. i. t. o. ; s. i. a. u. t. e. m. p. r. u. n. t. s. u. p. o. n. i. t. , a. b. d. u. b. i. o. p. r. i. o.
 l. i. c. e. t. e. s. t. v. e. r. a. , c. u. y. v. e. r. i. t. a. t. e. , s. u. p. r. a. p. t. u. m. a. m. e. e. x. t. r. a. n. t. d. e. p. e. s. e. a. c. c. u. s. i. n.
 n. u. s. P. r. u. n. t. h. a. z. t. a. n. q. u. e. s. c. r. i. p. t. u. r. a. s. s. u. p. o. n. i. u. n. t. a. c. c. u. s. , e. t. pava. p. r. u. n. t. p. r. e. b. u. s. p. r. i. o. r. i. s.
 n. i. f. i. c. a. t. i. s. : p. r. u. n. t. v. e. r. o. o. b. j. e. c. t. i. v. o. , n. a. u. t. e. m. pava.

Notatio 6^a: non omne
 n. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e. e. s. t. l. o. g. a. s. u. p. o. s. i. t. i. o. n. e. : s. u. m. m. u. s. n. a. z. q. u. i. g. r. a. n. i. p. r. e. s. e. t. , e. t. e. m. q. u. i. m. u. n. t.
 s. u. p. o. n. i. t. l. o. g. e. p. r. i. o. r. i. e. H. e. n. i. f. i. c. a. t. i. o. v. o. c. a. l. i. s. n. i. d. e. s. t. a. c. l. o. g. a. s. u. p. o. s. i. t. i. o. : c. u. y. p. r. u. n. t.

nepos doctrinalis sicut est ubi, forte, lyola predicat, lyola dicit, et ponit in
priori ad faciendum, et patendum, quod obicit, facit, et patet in
re est. Notandum denique, vocis non nisi predicat, ut videtur; ite, vocis
nepos, ad obicit, et cadit obicit, quando non sunt et, si quando ma
xime obicit, ponit in re non supponit lege pro suis obicit, tunc
non recedant ut subicit.

Ad hunc rationis calicem, lingua habet, que
na, sicut priores de subico non supponit, si de subico non supponit: na, qd
ut dicitur hoc veritas, supponit, quia, que, neutraliter accipitur: con
de equo bene dicitur, et non supponit obicit, ac non supponit obicit.
Sicut igitur de subico non supponit, ita lingua ex parte subico affert for
lit, et actualiter aliquid ipse subico non conveniens, lingua subico
non existit pro tempore differentia, que per colat, ingrat. Exemplo
de hunc: primus qui incognibilis, currit. primus incognibilis cur
rit. ad hunc currit prima, et 2a sunt de subico non supponit
ca, ex parte subico in 1a parte, in 2a actualiter affirmat in incogni
bilis ipse subico non conveniens. 3a que, pro ingrat per hunc
non actualiter existenti, subico, que ad currit, requirit, ex parte
ad hunc non existenti, repugnat.

Hinc obicit: omne prius affi
mavit de subico non supponit, cuius predicat, forte, et obicit
lit exigat subico existenti, esse falsum, et ad hunc currit 2a pri
or, na, de subico non supponit, quam vis predicat, ex parte subico
existenti, esse currit, ut antichristus non loquitur. 3a priores, que
ecce, veritate dicunt. Cuius ad obicit, non dicunt de subico
non supponit esse currit, et hoc Jamal: antichristus hoc: ne omni
priores, sic exponunt: antichristus non existit, et hoc non existit
hoc est amiel. hinc hec pro antichristus existit, falso, et
non est de subico non supponit, quia existenti, que ad obicit

verboz, repudat, n̄ veniat ex parte ubi.

Deinde de revolutio, q̄ de qua de quide

subito n̄ suporante f̄ falsa independente q̄ falsitate repudic: ut h̄c p̄
incognoscibilis n̄ Theo, tunc nenda f̄ p̄cis, n̄ v̄sal p̄ v̄sal, n̄ auct̄ p̄ci
t̄ v̄sal, ex v̄sal f̄ falsitate repudic, ut h̄c p̄cis n̄ cognoscibilis Theo
nunc repudic n̄ falsitate quando auct̄ con cūctio n̄ repudic n̄ ob v̄
tunc om̄ p̄ v̄sal consesa, l̄cra p̄tione, n̄ n̄ v̄sal repudic, arguē ab
inapto p̄ p̄cis n̄ p̄ v̄sal l̄cra v̄sal.

Lexio 2^a lega sup̄tis d̄ v̄sal d̄

Legis naturalis sup̄tis n̄ h̄c sup̄tis lega, longi am̄ d̄ n̄ v̄sal auct̄ v̄sal repudic n̄ in
naturalis, repudic. h̄c f̄ v̄sal n̄ p̄ v̄sal d̄ v̄sal n̄ v̄sal: ut h̄c p̄cis n̄
h̄c p̄cis p̄ h̄c p̄cis p̄ h̄c p̄cis, quā v̄sal n̄ v̄sal p̄ v̄sal d̄ v̄sal n̄ v̄sal
p̄ v̄sal p̄ v̄sal. naturalis sup̄tis d̄ v̄sal d̄ v̄sal, n̄ v̄sal d̄ v̄sal p̄ v̄sal p̄ v̄sal
v̄sal, repudic v̄sal v̄sal n̄ h̄c p̄cis, d̄ v̄sal p̄ v̄sal. d̄ v̄sal v̄sal d̄ v̄sal p̄
v̄sal n̄ v̄sal p̄ v̄sal, ut p̄ v̄sal. h̄c f̄ v̄sal n̄ p̄ v̄sal d̄ v̄sal n̄ v̄sal
ex imp̄tione: ut sup̄tis v̄sal d̄ v̄sal. h̄c v̄sal n̄ p̄ v̄sal d̄ v̄sal n̄ v̄sal
f̄ v̄sal p̄ v̄sal d̄ v̄sal: ut sup̄tis v̄sal d̄ v̄sal. ad d̄ v̄sal n̄ v̄sal d̄ v̄sal
v̄sal ad d̄ v̄sal d̄ v̄sal, n̄ v̄sal p̄ v̄sal. n̄ v̄sal p̄ v̄sal d̄ v̄sal n̄ v̄sal
in com̄is, ut in p̄ v̄sal. ut f̄ v̄sal n̄ v̄sal p̄ v̄sal d̄ v̄sal n̄ v̄sal
v̄sal: ut v̄sal. Secūda f̄ v̄sal n̄ v̄sal p̄ v̄sal d̄ v̄sal n̄ v̄sal
v̄sal, ut v̄sal p̄ v̄sal. sub d̄ v̄sal v̄sal com̄is in p̄ v̄sal, in p̄ v̄sal, ut com̄is p̄
v̄sal. sup̄tis com̄is p̄ v̄sal f̄ v̄sal n̄ v̄sal com̄is p̄ v̄sal n̄ v̄sal in d̄ v̄sal v̄sal,
n̄ v̄sal ex p̄ v̄sal: ut om̄is h̄c, quā v̄sal sup̄tis p̄ v̄sal n̄ v̄sal n̄ v̄sal.
sup̄tis com̄is com̄is p̄ v̄sal f̄ v̄sal n̄ v̄sal com̄is p̄ v̄sal n̄ v̄sal d̄ v̄sal, ut
p̄ v̄sal d̄ v̄sal p̄ v̄sal v̄sal: ut h̄c d̄ v̄sal in p̄ v̄sal: ut in p̄ v̄sal n̄ v̄sal p̄ v̄sal
om̄is h̄c lex v̄sal f̄ v̄sal n̄ v̄sal: om̄is in d̄ v̄sal p̄ v̄sal. in p̄ v̄sal
p̄ v̄sal n̄ v̄sal v̄sal n̄ v̄sal sup̄tis, ut ex p̄ v̄sal in d̄ v̄sal n̄ v̄sal
om̄is n̄ v̄sal p̄ v̄sal d̄ v̄sal, nec p̄ v̄sal n̄ v̄sal v̄sal n̄ v̄sal, quā n̄ v̄sal p̄ v̄sal

labes, ut dicitur superioris communis a comede speculo. Trinitatis tri' communis, in plingu
lis inferioribus, sed p' specialem singularum, que sub continentur. v.g. in inscriptione
omne amal' qu' in arca noc. Id' unius cuiusd' p'cedi' aliqua amalia quatuor
in arca noc.

1^a Trinitas superioris legatur in disinctibus, copulata, et dicitur una
v.g. 1^a Trinitas tri' communis omnibus, et singulis inferioribus, ut vult de
quolibet vocat' ab alijs parte v' v' p'fectas p' dicitur: v.g. omnis homo samal,
ubi mus omnis homo dicitur in superioribus, in dicitur, et singulis homines,
et de quolibet vocat' p' dicitur p'fecte et samal. 2^a Trinitas tri' communis omni
bus inferioribus simul sumis, ita ut de singulis vocat' in parte v' v' p'fecte
p' dicitur: v.g. mundi partes sunt quatuor, ubi ligatur in parte v' v' p'fecte de qua
libet parte, quia si parte supone copulata. 3^a Trinitas tri' que n' p'fecte de qua
libet indistincta sumis v.g. aliquis homo currit, ubi si aliquis homo supone leg,
leg p'lo, lanceo & c. sic de reliquis hominibus. Distincta sumis.

Accedendum supra
no subdicitur in supra rone, in dicitur, et dicitur, et dicitur, hec Trinitas
tri' que n' p'fecte dicitur in dicitur ex parte mal', dicitur autem, ex parte obiecti, v.g.
aliquis homo currit, in qua p'fecte currit de aliquo homine dicitur autem p'fecte
in dicitur ex parte modi, et dicitur p'fecte p'fecte no, Distincta indistincta, seu confus
a/ subdit' tri' p'fecte dicitur indistincta ex parte modi, que ex parte obiecti
v.g. aliquis equus requirit' ad equitandum, que p'fecte v' p'fecte, licet unus
equus, ita supone, ut dicitur dicitur equo v' p'fecte requirit' ad equitandum.

Terminatio superioris inferioribus, que
impomat p'fecte ut dicitur facile dicitur in superioribus v' p'fecte, et p'fecte p'fecte
v' p'fecte, aliquis equus currit, in quatuor equis habet superioribus dicitur
v' p'fecte, dicitur, et tunc tres equos impomat, facile p'fecte aliquos equos
ad dicitur, et dicitur absq' distinctione, hoc equus currit, in ita dicitur,
quand' de superioribus dicitur dicitur, seu p'fecte, nam dicitur p'fecte p'fecte,
aliquis equus requirit' ad equitandum, in parte v' p'fecte equus dicitur

partis verificali pro via pro. De via apertiori, quae veniens per partes via
dignatione in unamque, vixit in D.F. quia hoc dicitur, curritur per acci-
ne del rary, actuali exiunt, debet hypovise a causa de natura aanti
existente, sicut a de notis equo. pdicatum autem in parte ad equitatem, in qu-
fiat necessitate, aliter in equi ad equitatem, de; in vixit hoc quod libet, nifi
at; aliquid del rary a signat necesse.

Dicitur dicitur, loquere proprie in particulari,
et simpliciter. hoc dicitur in immobilibus suo significatio dicitur aliter, et sicut
in tri medius prae notata de notata, ut a antio picipas nos dicitur mobi-
lis, et immobilis animaduertit, tray dicitur habere repositorum, simpliciter, ~~loquere~~
~~tray~~, quando loco dicitur necesse quibus a alia inferior subrogari, cuius
ut dicitur in adagione idem pte. et in hac pte, hoc dicitur, ubi suberit
hoc impunit ^{simpliciter}, quibus pro et inferior subrogatis in hoc,
cui quon adagione idem significat, necesse p dicitur subrogatis, et reparat dicitur dicitur
immobilis, quibus necesse descendit p dicitur, id ad singula in dicitur dicitur
hony; dicitur in; hoc dicitur p dicitur speces.

Tras superiorum, ponalis, quando loco
illius ut abrogat potest quibus dicitur dicitur subrogat, p dicitur superior; et
hoc loquitur hoc famaly ubi dicitur hoc habet superiorum, generalis, quibus dicitur
loquitur actual enunciati ponalis dicitur, p dicitur, et p dicitur loquitur ponalis.
Ex hoc dicitur ad inferiora et ubi mobile dicitur. Unde dicitur dicitur
singularis pte dicitur dicitur, et tray dicitur p dicitur. Notandum
in hac pte ne: enunciati p dicitur, subi dicitur dicitur dicitur vixit p dicitur
aut dicitur dicitur cui antio dicitur dicitur dicitur. Notandum quibus in hac pte,
hoc famaly, impro dicitur potest ad inferiora, seu locallus ubi dicitur hoc subrogat
tray loquitur, loquitur dicitur.

In pte dicitur: tray dicitur dicitur necesse superiorum
ponalis; dicitur dicitur dicitur dicitur, loquitur in hac pte ubi dicitur.

unus apud predicari de pluribus, cuius predicari verificari potest de omnibus, quod
significat eum universalis, et genus de pluribus, species: vera enim est supotio
specus unius apud predicari de pluribus. Constat etiam, quod in hoc sensu non amal
hoc ubi loco est amal de cuius rubrica ad alios quibus, et cuius obiectum adsequi
et denotat obiectum prioris est: falsum, et tunc hoc potest: et per hoc, de hoc,
quod in hoc.

Sexto 3° supotio nuy na, et velat omni supotio nuy nuy.

Na supotio nuy loqz dicitur quodammodo, et in categoriis ad unum
ta dicitur in modo, supotio nuy dicitur in modo: na supotio nuy universalis est in se
omnis, quod est semper, utique. na supotio nuy universalis nuy sunt nuy nuy
quod nuy nuy na supotio nuy particularis est in se, sunt aliquis, et aliquis
ad aliquid. supotio nuy particularis in se, sunt aliquis nuy quod nuy
aliquando nuy, aliquid nuy, et hoc similia. alia denotat tunc supotio
nis confusio, et necesse sequitur.

Hic adverte oportet quod dicitur in

esse immediate ad quodam, alios vero mediate, et omnino hoc amal.
nuy omnis apud immediate tunc hoc et mediate tunc amal. ut autem
facilius percipias quomodo na huiusmodi significatio sequens est veli speculi
habenda, nota. Ita videtur: quando predicari in tres collectivas, nuy unum
veritale a se ipsis dicitur tunc immediate, et dicitur subdistingua
one mediatu: et omnis hoc amal, unde nuy omnis facit galitudo
suponit distributio, et ita fiat de sensu: quod per hoc amal, et plus amal de.

Deinde factu est tunc amal supotio nuy de

omni subdistingua, et significat de tunc: quod omni hoc amal, et
dud amal de ac cu predicari in tres collectivas nuy unum
te apud in factu galitudo suponit distributio, sed et galitudo
pra dicitur, et ostendit in praedictione: mundi partes in quatuor, et qua
quod nuy nuy hi dicitur: quod Europa quatuor de. dicitur in nuy unum
versale nuy de tunc tunc tunc immediate, quod mediatu:

us nulus hoo s'ba, ubi ex parte subca' nō fit assensus: go vult' p'ius s'io: neq' plus
De. Ex parte autē p'ccati nō: go vult' hoo s' hie' lo, neq' ea' lo' De.

Forma rela' s' nūq' q' nūq' particula

in dētrac' subdīnitione nūq' ea' mediāre, quā' imediāre: u' galīquod dīctū
 s' hoo: ex parte vubca' dēndas: nō: go tho c'itōns s'amal, t' d'ud' v' v' s'amal

De. ex parte autē p'ccati nō: a' b' quod v' r' p' nūc' amal, v' b' d' d' anal

De. rela' s' nūq' p'ccatū' n' r' v' imē d' r' a' s' f' i' n' s' r' i' b' t' u' s' f' a' c' i' t' i' v' u' s'
 d' i' s' t' i' n' t' i' o' n' e' d' e' t' r' a' c' t' e, e' t' p' c' c' a' t' u' s' d' i' s' t' r' i' b' u' t' i' o' n' e' r' e' p' o' n' i' t' u' s' u' n' d' e' s' s' a' p' p' r' o' n' a' e' t'
 q' u' i' s' h' o' o' n' s' e' q' u' e' t' u' r' e' x' p' a' r' t' e' s' u' b' c' a' n' d' e' s' c' e' n' d' e' s' : g' o' l' h' i' c' h' o' o' n' s' e' q' u' e' t' u' r' i'

De. ex parte autē p'ccati nō: go aliq' d' i' s' t' r' i' b' u' t' i' o' n' e' n' t' i' e' q' u' e' s' s' e'
 neq' i' e' q' u' e' t' u' r' De. Forma s' nūq' q' nūq' p'ccati nō

Forma s' nūq' q' nūq' p'ccati nō

in v' n' u' a' l' i' a' p' r' o' a, ut v' e' r' u' s' e' t' ad' c' o' n' v' e' r' s' a' l' i' a' n' a' u' o' u' t' n' e' u' t' i' e' e' o' d' e' s' e'
 h' o' b' e' n' t' a' c' o' n' v' e' r' s' a' l' i' a' : s' o' l' u' d' i' v' e' r' s' i' f' i' c' a' n' t' q' u' i' v' e' l' u' t' i' n' v' e' r' s' a' l' i' a' t' a' n' t' u' r'
 a' u' t' v' e' n' i' a' t' i' o' n' e' d' u' o' r' u' m' v' e' l' a' l' i' a' t' a' c' u' m' u' s' q' u' e' n' e' u' t' i' e' p' a' c' e' n' e' p' r' o' p' r' i' e' t' a' t' e'
 n' o' n' a' l' i' e' r' : A' l' i' a' v' e' r' a' l' i' e' n' o' n' e' o' d' e' m' o' d' o' s' e' h' a' b' e' n' t' a' c' a' l' i' q' u' i' s' e' t' a' l' i' q' u' i' s' e' t'
 i' d' e' m' d' e' n' d' u' m' d' e' a' d' v' e' l' e' t' i' q' u' i' i' n' v' e' n' i' o' n' e' t' u' o' r' u' m' g' e' n' e' r' o' t' i' o' n' u' m' e' s' t' i' n' c' a' s' u' s' e'
 r' i' o' r' u' m' e' o' d' e' m' o' d' o' s' e' h' e' n' t' e' a' c' t' u' i' n' i' m' p' i' s' a' d' i' v' e' r' s' i' f' i' c' a' n' t' u' r' : v' g' s' e' n' t' i' e' i' d' e' m'
 J' a' c' i' n' o' m' i' n' u' m' e' t' p' o' r' e' n' u' l' l' u' s' i' n' i' d' e' m' a' c' n' u' l' l' o' l' o' c' o' .

Forma s' nūq' q' nūq' p'ccati nō

quando p'ccati s' s' p'ccat' causant i' n' v' o' , q' u' i' a' s' t' i' t' u' t' i' o' n' e' r' e' p' o' n' e' n' t' i' a' s' d' i' s' t' i' n' c' t' a' s'
 o' p' t' e' , i' n' a' n' t' e' p' c' c' a' t' o' s' i' n' n' o' v' a' s' u' s' p' e' c' i' o' n' e' d' i' s' t' r' i' b' u' t' i' o' n' e' a' u' t' e' t' u' s' : v' g' s' t' a' t'
 p' r' i' o' n' e' a' f' i' r' m' a' , a' l' i' q' u' i' s' e' q' u' e' r' i' t' u' t' a' d' c' u' r' s' u' m' , q' u' i' s' i' c' e' x' p' a' n' d' e' :
h' i' c' , l' i' c' e' q' u' e' r' i' t' u' t' a' d' h' u' i' , t' i' l' u' s' c' u' r' s' u' . e' x' e' m' p' l' i' s' p' r' o' m' i' s' n' a' u' g' u' r' i' u' m' .
l' o' u' r' e' q' u' i' r' i' t' u' t' a' d' a' n' t' i' c' i' p' a' t' i' o' n' e' m' : g' o' r' e' g' n' i' t' u' r' , n' e' q' u' i' s' i' t' u' t' a' d' r' e' q' u' i' r' i' t' u' r' .
a' d' h' a' s' i' t' i' a' n' t' i' c' i' p' a' t' i' o' n' e' m' . e' t' h' i' c' o' p' o' r' t' a' n' t' n' o' m' i' n' a' i' m' p' r' o' n' e' u' e' n' i' e' n' t' e' .
 u' a' n' m' a' n' e' a' s' u' s' p' e' c' i' o' n' e' c' o' m' p' u' s' a' : n' o' n' f' i' t' q' u' i' a' i' n' h' a' c' a' p' t' u' r' e' , a' l' i' q' u' i' s' e' q' u' e' r' i' t'
 r' e' q' u' i' r' i' t' u' t' a' d' c' u' r' s' u' m' , i' d' e' o' s' u' p' e' r' i' u' s' c' o' m' p' u' s' a' m' a' n' e' t' , q' u' a' n' t' u' l' u' s' e' p' s' a' i' g' n' a' t' i' b' u' s'
 e' t' c' i' .

latas, et istas exponere ad querenda, ut ait

Quia obiter, quod probris dicitur subterfuge

inspirationis, hoc formalis, sic exponitur, homo omnis formalis, et gubernans huius, omnibus
formalis sic exponitur, homo animalis, et ut universaliter loquamur, quo dicitur
deus aliquis comens, in immediate specie aliquis no. supponit, liberatus, et dicitur
res, sumimus parte libera, et potestatem se cum alijs exercere, et extendere, liberatus
et fiat reser. de ipsis pati. in autem ea sumimus secundum esse in dicitur,
et forte, in hoc dicitur subterfuge p. pacet, leg. dicitur morant et in quibusque
in, an. universaliter morant in a causa p. liberatione, et an. se dicitur, hul. p. p.
no animalis hoc supponat primario animalis, quas questiones subter
discutione omnis.

Sepe dicitur ut una ratione fiat ars ens, sed in systema
et, quasi quod est ars sensus, et diversus accipit. ars sensus gradat, sive
arguit ab inferioribus supplicent ens generis ad deus comens: arguit
animalis p. h. formalis, et si debet quis hominibus: g. omnibus formalis
diversus autem, converso arguit, in ca quocumque a comens ad inferiora
et omnis h. formalis: g. p. h. formalis: g. plus de. Et si de aliquis diversus
fit quod supplicent p. h. formalis suppositione, de subterfuge, et fit p. h. formalis et cop
ulans integras proposiciones, quandam h. sunt a formis; si autem, sive nate fide
sensus p. h. formalis neg. exempli h. omnis h. formalis: g. Et g. h. formalis,
g. et plus de. Exempli h. nulus h. formalis lapis: g. n. d. p. h. formalis: g. n. d. p. h. formalis
de.

2° fit diversus p. h. formalis suppositione copulativa, et fit p. h. formalis et copulans
in integras proposiciones, sed partes earum, ut autem p. h. formalis, si cadat supra sub
terfuge huius libere proposiciones ut in proposiciones; sed autem p. h. formalis, si cadat supra sub
terfuge omnium proposiciones. et exempli h. sunt 4^{or} de de de: g. m. d. p. h. formalis, et mar
cus, et lucas, et iohannes, sunt 4^{or} ut p. h. formalis, 4^{or} si cadat supra sub terfuge libere
separat; sed supra sub terfuge omnium proposiciones male autem, in inferius: et arguit et fit

ac uno, ut patet in hac ordine, hoc videtur, et quod in se videtur: ubi autem hoc
supponit de se in se, hancque unam partem in se videtur, sed ex parte superioris tenetur
videtur supponit, falso sic dicitur, exponitur sic: pro se videtur, et quod in se
videtur: pro se videtur, et quod plus de, que, ut patet, falso.

Exist

Reliqui vero, prout dicitur, exponunt.

Reliqui vero, prout dicitur, exponunt, qui ad aliquid sunt suppositio loci, a visis nec dicitur
et sequitur. 1° status, qui videtur in primo significato secundum hunc modum, et per
implicationem per colorem. patet in hac triplici ordine: a dicitur peccare, quod dicitur
autem dicitur in dicitur. Et ad hunc in 1^a ordine per colorem, ut patet in dicitur
ad se, per se videtur. pro in 2^a ad se plus pro. autem videtur in 3^a ad se videtur
2^a ad se videtur, et dicitur, et dicitur in primo significato secundum differentiam a se
visis nec dicitur dicitur, ad se, per se, et dicitur in 3^a ad se videtur, ut dicitur
la dicitur et per pro; subita, uto nec dicitur supponit pro dicitur secundum
et, per se videtur, id est sic exponitur: qui fuerunt cessi, nunc videtur.

3^a Ampliatio, qui

videtur in primo significato existentiibus in hunc in dicitur in 3^a ad se videtur
tota, et dicitur, et dicitur: ut dicitur hoc in ampliatu, in qua parte, licet color dicitur
et se, quod dicitur, subita, in, et dicitur, per ampliatio, extendit hanc
ordo omnes hunc, et, dicitur, qui fuerunt, dicitur, et dicitur per se videtur, id est
dicitur dicitur dicitur dicitur necessario videtur. Et dicitur dicitur dicitur
plura dicitur, ad dicitur de dicitur. Et dicitur dicitur dicitur dicitur
per dicitur dicitur: ut dicitur dicitur, ut dicitur hunc omnes hunc dicitur
dicitur dicitur dicitur ad dicitur dicitur, in dicitur. Et dicitur dicitur
in dicitur, et dicitur dicitur. Et dicitur dicitur dicitur, et dicitur dicitur. Et dicitur
dicitur dicitur, ut dicitur dicitur.

Remota. ad dicitur in hunc in dicitur dicitur
ad dicitur, dicitur in dicitur, et dicitur dicitur dicitur: omni hunc
currit

go omnis hoc albus currit. n. verosic. omnis hoc albus currit: go omnis hoc
 currit. i. g. anxia hoc verosic. hanc p. hanc adnecio q. n. n. no. ad. ca:
 n. uno currit. v. g. n. omnis hoc albus currit: ubi inferas: gon omnis hoc
 currit: ubi currit, n. omnis hoc currit. Inde inferas: gon omnis hoc albus
 currit. p. hanc s. at. diminutio, frustio n. v. ab. d. u. n. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e. , ad
 hanc n. p. hanc d. y. secundum quid. hanc albus ad. d. t. i. : v. g. erop. albus
secundum d. n. c. o. s. : ubi t. r. u. s. albus, q. p. i. alby absolute n. p. hanc diminutio
 v. alby n. p. hanc secundum quid, seu hanc alby solum, quae t. r. u. s. d. n. a.
 f. u. s.

Notat ad affectum re t. r. u. s. diminutio n. valere ad affectum t. r. u. s.
 p. hanc, seu n. diminutio: v. g. albus secundum d. n. c. o. s. n. valet v. g. albus.
 inobaleo ad n. c. o. m. i. n. o. m. i. n. e. m. v. g. albus secundum d. n. c. o. s. :
 go n. albus. anxia n. autem t. r. u. s. diminutio, n. valet ad n. c. o. m. i. n. o. m. i. n. e. m.
 s. o. m. p. l. i. c. i. t. : v. g. p. r. u. s. n. albus secundum d. n. c. o. s. : non valet, gon albus
 t. r. u. s. n. t. r. u. s. p. r. u. s. d. i. c. a. t. absolute albus n. requirit q. p. hanc diminutio
 p. hanc s. i. m. p. l. i. c. i. t. : hanc patet d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. diminutio, i. n. c. o. m. i. n. o. m. i. n. e. m.
 q. d. e. a. q. i. n. v. e. n. i. t. i. n. e. p. a. r. t. e. t. r. u. s. c. o. a. r. t. e. t. ad p. a. u. c. i. o. r. a. b. e. t. a. s.
diminutio vero non p. a. r. t. e. t. t. r. u. s. d. i. c. a. t. i. o. n. e. n. f. i. c. a. t. i. o. n. e.

Nota salutaris, Frustio re trans

lati appra, ad impropiam significacionem, v. g. hoc p. r. u. s., ubi t. r. u. s. hanc hanc
 n. p. r. u. s. ex p. r. u. s. d. i. c. a. t. i. o. n. e. n. f. i. c. a. t. i. o. n. e. , quo hanc, v. g. n. f. i. c. a. t. i. o. n. e. ,
 ad aliud impropiam significacionem, seu ut hanc, impropiam, t. r. u. s. d. i. c. a. t. i. o. n. e. .
alimacio a diminutione d. i. f. f. e. r. t. i. n. e. c. o. m. i. n. o. m. i. n. e. m. a. l. i. m. a. t. i. o. n. i. s. a. m. i. g. r. a. t. i. o. n. e. ,
 n. f. i. c. a. t. i. o. n. e. , q. u. a. z. n. a. m. i. g. r. a. t. i. o. n. e. d. i. m. i. n. u. t. i. o. n. e. : n. v. g. albus secundum
 d. n. c. o. s. n. f. i. c. a. t. i. o. n. e. v. g. hanc, albus. hanc a. t. r. o. a. l. i. m. a. t. i. o. n. e. a. p. p. r. o. p. i. e.
 n. valet ad n. c. o. m. i. n. o. m. i. n. e. m. a. l. i. m. a. t. i. o. n. e. : v. g. hoc p. r. u. s.: gon hoc.
 7^a t. r. u. s. d. i. c. a. t. i. o. n. e. p. r. o. p. i. e. a. t. i. o. n. e. a. p. p. r. o. p. i. e. , frustio n. v. g. albus n. f. i. c. a. t. i. o. n. e. a. p. p. r. o. p. i. e.
 a. t. i. o. n. e. a. l. i. m. a. t. i. o. n. e. : v. g. hoc p. r. u. s., ubi t. r. u. s. d. i. c. a. t. i. o. n. e. a. p. p. r. o. p. i. e.

est caro in hoc. apelatio triplex I forlemoralis, comitica. Palsquam
 doctus apelatus cadit supra formam: ut caro fuit magnus doctor abo-
 tus apelatus magnus cadit supra formam, significat qd elegantia
 magnitudinis. 2^a ad hoc quando dicitur apelatus supra subiectum, ut albus
 I dulcis, ubi dicitur dulce cadit supra albus; exponit sibi dicitur, subiectum
 albedinis I dulcis, in aere, albedo subiecti I albus. 3^a ad hoc quando
 apelatus supra subiectum, ut formam; qualitatem, formam ubi significat, ut
ivory cadit supra subiectum, exponit sibi: subiectum coloris,
 et color ipse sunt ivory.

Consonantia 3^a

Deo dicitur per iudicio residentibus.

Signis, et oris, que ad apprehensionem, et mentis nostram, operam non negati-
 vent, demeritis dicitur: nunc proinde nara indagantur aliquales
 nomi, et subnotis, tamen necessarium est, ut exaone
 ne possit proinde, et ponentem ad ipsius iudicij, materia forma
 quantitate, et qualitate, inquirenda, et gradum.

Disputatio 1^a

De analogia vocis. Res 1^a de nomine subiecto orare.

Nomy, verby, et ratio vari amulter defensionem se hinc, quoniam defitione
 in alio recto impugnari vult, quia hinc cadit, sicut hinc ignatione
 opponere aliat partem, ariaga Inquirentes et amulter, se hinc, a
 et pro, ut adis disputatione 3^a amulter, se hinc 2^a no vero defitione
 quentes ut veras, clavis, et videri valemus. nomen. vox carca po-
 tere, pape ponit peccato, die, in, parva, ex, pluribus, hinc, quod, id, quod, quod
 venit, ex, cu, besti, et adverbio secunda quoniam debet porrege-
 ture proinde, forte, unde quoniam significon, debet esse. 3^a quia in comu-
 ascriptione inimus conceptio in alio nomen, sed tantum ex hinc, sui
 vox.

Ad id insup: potius pave ponit proba: p que verba nomen de se
ab omni n. pro. nomen. siquidem p. n. s. facit ab. ay. & p. s. r. p. o. n. e.
et n. a. p. o. l. d. q. d. o. b. e. a. n. s. p. a. n. s. i. d. e. s. e. t. q. d. p. p. a. v. e. r. s. u. p. o. n. e.
i. n. t. e. r. d. i. c. e. a. u. t. b. i. a. t. n. o. m. e. n. a. c. t. u. s. e. t. i. a. m. s. u. p. o. s. i. t. i. o. n. e. h. a. b. e. a. t. q. u. a. t. e.
n. u. s. f. a. c. t. q. d. o. b. e. a. n. s. f. a. c. i. e. r. e. n. i. p. o. n. i. t. a. d. e. s. e. t. n. i. b. i. n. u. m. u. r. a. o.
m. e. n. n. d. e. p. r. i. m. u. s. i. n. o. r. d. i. n. e. a. d. a. c. t. u. s. r. e. p. o. s. i. t. i. o. n. e. i. n. h. o. c.
r. e. p. e. r. i. a. t. e. n. a. l. i. t. e. r. e. u. n. d. e. b. e. t. u. s. q. u. e. n. o. n. a. n. i. s. p. a. r. a. a. u. t. e. t. e. c. e. d. e. n. t. e.
v. i. d. e. i. n. s. o. l. u. s. n. o. m. i. n. e. s. r. e. p. e. r. i. t. u. r. d. e. c. o. r. d. i. n. e. a. d. h. a. s. p. o. s. i. t. i. o.
n. e. s. n. o. m. e. n. d. e. f. i. t.

Serby I vox cetera cuy re pot unius
p. e. o. r. a. t. i. o. n. i. s. t. r. o. s. p. e. k. v. o. c. e. s. c. a. t. i. n. g. s. u. n. i. u. s. u. y. n. o. m. e. n. a. d.
d. e. s. e. b. e. t. u. s. p. e. l. i. u. n. i. u. s. u. y. r. e. p. o. t. e. d. i. f. f. o. r. e. a. c. o. n. d. u. c. t. i. o. n. i. d. u. s. q. u. e.
i. n. t. e. r. p. a. r. t. e. s. o. r. a. t. i. o. n. i. s. u. n. i. u. s. a. d. h. u. c. t. r. e. p. u. s. i. n. i. f. i. c. a. n. t.
n. e. i. s. d. e. v. o. t. a. n. t. p. i. u. s. p. r. o. s. i. p. e. n. i. u. s. p. e. n. i. u. s. p. e. n. i. u. s. q. d. d. e. s. e. b. e. t.
Serby. I. d. e. n. i. g. u. n. i. u. s. p. r. o. r. a. t. i. o. n. i. s. t. r. o. s. q. u. i. a. d. e. v. o. t. a. n. t. e. t. i.
I. c. o. p. u. t. a. n. t. s. u. b. t. e. r. a. n. s. e. p. t. e. r. a. n. s. s. e. n. a. p. l. i. c. a. n. t. p. a. d. a. c. t. u. s. s. u. b. t. e.
u. o. m. i. n. h. a. c. p. r. o. p. t. i. o. n. e. h. o. s. t. a. n. t. e. r. o. t. a. b. e. t. n. o. s. o. l. u. s. u. y. n. o. m. e. n. p. r. o. s. i. p. e. n. i. u. s.
i. n. d. i. c. a. n. t. s. e. d. e. t. i. a. m. u. n. i. u. s. v. i. s. t. e. m. p. o. r. i. s. s. u. p. e. r. c. a. l. a. d. u. m. i.
t. a. n. t. e. s. v. e. l. f. a. l. s. i. t. a. n. t. e. s. p. r. o. r. a. t. i. o. n. i. s. q. u. i. a. s. i. n. t. e. d. e. p. r. e. s. e. n. t. i. v. i.
f. i. c. a. t. I. i. n. t. e. r. a. u. t. e. n. i. f. i. c. a. n. t. p. r. o. s. t. q. u. i. t. q. d. p. a. r. t. e. i. n. h. a. c.
p. a. r. t. e. a. d. a. n. t. u. s. e. x. t. i. u. s. q. u. e. n. o. s. d. e. s. e. r. v. a. t. i. a. t. n. i. c. e. n. d. e. p. r. o.
d. e. p. r. e. n. t. i.

Oratio plexus sub et verbo in
u. n. i. u. s. o. r. a. t. i. o. n. i. s. s. u. e. n. i. t. d. e. p. t. i. o. o. r. a. t. i. o. n. i. s. q. u. e. p. r. o. s. i. p. e. n. i. u. s.
I. u. y. r. e. v. e. n. e. n. s. cuy audacia et orationi quod pro
u. p. p. r. i. a. n. a. l. e. s. a. o. r. a. t. i. o. n. i. s. p. r. o. f. e. c. t. a. s. e. t. q. u. i. a. i. n. f. e. r. i. t. u. s. s. e. n. s. u.
r. e. l. i. n. q. u. i. t. a. 2. a. a. u. t. e. t. p. e. c. c. a. t. u. s. u. y. n. i. l. u. d. p. r. o. f. e. c. t. u. s. s. e. n. s. u. a. l. i.
d. e. v. o. t. i. n. o. t. a. a. d. o. r. a. t. i. o. n. e. s. i. n. e. q. u. i. b. u. s. o. r. a. t. i. o. n. e. s. p. r. o. s. i. p. e. n. i. u. s.

. necesse est ditionem hanc sine cognitione aduentus, aut primam
 ditionem aut liberationem vg supra curat ego lego
 6° impossibile quando effectus ditionis repugnat a ditione:
vg regis talis. pro hypotesi dicitur necessaria stringere
 dispensata, impossibile, per se perit ditione. hypotesi in po
 si si alia in p^o latet in adiecto, alia legitima in p^o
 tota in adiecto si illa cuius ditionem repugnat pa
 ro alio ex parte ditionis vg supra sit eo ut talis
 ut ditionem palis repugnat pro leo schena ex p^o
 rep^o ditionis legitima illa dicitur condicionary
 dicitur repugnantem hoo her. vg ali tunc h^o her
ut ubi ditionem regis n repugnat pro ditione
no ho.

Dicitur quinto in simpliciter, et postea
 1° quod unum hanc colit principaliter su enumerationis
vg hoo ab ipso qui dicitur n^o habet in p^o a unice dat
 cola principaliter ut dicitur motus n^o licet et dicitur cola
 minus principaliter, et n^o enumerationis realimp^o
 tionis unde ipso simplex

Composita quae copula principalibus estat copula grammaticali
sententia, quae se de univoca, ut est pro die collectiva, ut praevidetur,
et loquitur pro cubito, et ceteris sedet: si vero sit adverbiva, vel
adverbiva est pro: ut praevidetur, lianos sedet. Ineptio opposita
diviniva potest esse egregia, lingua. esse propria, si una passiva
vera, et altera falsa: ut praevidetur, tu sedet. ut egregia, quan
do una passiva vera, altera vero, l. falsa, l. vera sic: ut praevidetur
sed lianos sedet.

Sed notandum: pro non, forte simplex, potest esse
qualiter opposita: qualiter pro non, quae sunt subiecto et pro non
li pro non solvas basilicam s: ut omnis hoc Jamal, quae for
te simplex s. ut omnis pro Jamal copula basilicam.

aliquis hoc cubito exponit l. praevidetur, l. plus videtur. l. ita,
virtualiter composita, forte simplex pro, contingere vera,
sive sit adverbiva, sive divina: ut manus calida, manus
calida. adista tria ad ista, exis, terre sicut manus, exis
terre calida, et exis, terre sicut manus, terre negat, ma
nus existens, l. existens calida, l. unione, unde de prioribus
potunt tripliciter pro non, aliter pro non, divisiones numerare, quae
poterimus suade viderimus.

Exis 3^a quid materia, forma, qualitas, et
quantitas pro non exponit.

Materia prioris duplex, l. alia exterioris, sive circum,
aliam interioris, sive intra. materia circum, l. ab circum,
l. circa l. ad l. contra pro, l. sub l. ob l. contra, et ob l. contra l. contra
ay. demateria haec potest disputari. materia pro l. pro l. pro
deset ad interioris l. exterioris materialis, l. exterioris l. exterioris l. exterioris

pro: sicut materia ex qua fit domus de lignis lapidibus. forma pro
nis / dispositio eiusmodi dictionum. nec dispositio nisi variata
natura potest, licet eadem materia ex qua permaneat. unde hoc est pro
nisi / pro 2° dispositionis, in forma, variatione, variata, sic
us / in hoc si autem pro ad invicem opposita fit / in dictione, subiecto, et
predicatione, forma erit materia dispositio, non coordinatio tamen eius for
ma, et coloratio.

Quantitas proinde / existentia, et limitatio subiecti ad
plura, / pauciora est / manifestanda. quantitas hoc / quia duplex.
universalis, quando subiectum afficit non universaliter ut omnis
hoc / tamal, particularis, quando afficit non particulariter,
aliquid hoc / curit singulariter quando subiectum / singulariter: eg
pro / amal. et tunc in defecta quando subiectum / domine
nullo non quantitate afficitur / et amal / hoc. quantum ad
exteriora, limitatio subiecti, quia ex subiecto et non explicata / mensura / quantitas / quod vult / et
non aliter / casus / sic partiale subiectum, sed / in / inspiciendum / necesse / subiectum / et aliquid / et
rationum / et dicitur, quod pro / et quantitate / particularis / pro / necesse / aliquid / et aliquid / et
operationum / sic / quantitates / universales.

Observandum / quod quando subiectum / proinde
transponitur, affertur / quod plura / non diversa / suppositionis, tunc pro / et plura
mixta / et omnia / hoc, et aliquid / quod / tamal, quod / quantitates / mixta / et
quia affertur / non / suppositionis / universalis, et / particularis / pro / particularis
in defectu / alia / pro / predicationis / in defectu, alia / predicationis / disc
ces. ita / cuius / subiectum / laus / parte, quod / predicatione: / et / tamal / hoc.
ne / cuius / subiectum / equo, aut / minus / parte / quod / predicatione: / et / hoc / tamal
Vale / hoc / tamal.

Qualitas proinde / proinde / ipsi / proinde / accidere
liber / ubi / infero / h^o / unitate, et / falsitate / et / qualitates / proinde: / non / dicitur

veritas aut falsitas prout, adhuc manere potest eade[m] solutio eade[m]
 eundem omnia sibi in se invicem veritatem, ut patet in hac prout, prout curat,
 que in instanti a, in quo prout curat prout, et falsitas in instanti
 b, in quo non curat in quibus; affectionem, et notandum in ea quali-
 tates prout; nam affectio, in se invicem prout, et ipsius sen-
 tentia differentia, ut patet in hac prout, prout prout que prout affectio-
 nem differentem essentialiter ab hac prout in prout. veritas igitur in quali-
 tate prout, et falsitas qualitas in se invicem prout.

¶ Ex hoc unde desumit matia circa quod prout?

Difficultatis nucleus, que ad auctorem hunc retrovertitur, nunc in
 cogit matia circa quod prout desumit ab habitu in se
 obiecti ad predicatum obiecti; sed inquiritur, an eiusmodi matia
 desumenda sit a sola habitu in se subiecti obiecti ad predicatum
 obiecti secundum se, an vero ab habitu in se subiecti obiecti
 ad predicatum obiecti, que enuntiatione prout. in utroque
 sentitur discrimen in his prout: prout prout, prout in prout.

1^a matia asuit utraque prout in matia naturali, si verum
 saria: quia in utraque subiecti obiecti secundum se
 independentem a denuntiatione exigit necessitas predicatum ob-
 iecti. contra vero autem prout dependitur obiectum prout se
 in matia necessaria: quia subiecti obiecti prout dependit
 et a denuntiatione debet necessaria habitu ad predicatum
 obiecti prout. 2^a et in matia impossibile: quia subiecti ob-
 iecti dependentem a denuntiatione foris necessario repug-
 nat predicatum obiecti.

¶ Solvitur difficultatis resolutione, supra
 nunc prout prout ordinem, seu habitum, que subiecti debet
 ad predicatum. habitu in se prout prout prout.

explicatione, hinc ergo que si prole dicantur remota, uel et prole ad ipsa gratia, in verum
 gratia, sed non in una circa qua gratia in circa gubernat pro ad ipsa, in aliter
 nullo, et gratia obicit inueniuntur gratia gratia: go subicit, et gratia obicit subicit in
 ma circa qua gratia. non gratia in circa circa gratia, et gratia circa gratia subicit
 et gratia obicit ut in obicit in ipsa gratia gratia, et gratia gratia.

Nec dicas ex ingenio quoda, remota remota
 circa qua uel remota gratia debere uti gratia gratia ad ipsa gratia, in autem
 gratia gratia, que si applicatio gratia ad subicit: ha, autem gratia
 debere gratia gratia laudat remota gratia gratia gratia, gratia gratia
 gratia: aut enim, dicitur gratia remota gratia, que si gratia gratia
 ex diuina institutione causat, gratia ad gratia, si gratia gratia
 gratia gratia ad ipsa gratia. Applicatio autem gratia, que si gratia
 gratia gratia in gratia, nec gratia ad ipsa gratia, si
 gratia applicatio gratia ad subicit, que si gratia gratia gratia
 gratia debet gratia ad ipsa gratia.

Sed in una T: et in causa in ipsa
 gratia gratia, uel al circa gratia gratia: go obicit, gratia gratia
 gratia, que gratia gratia gratia circa qua gratia. Et in: gratia
 gratia, que a laudat gratia gratia gratia, in gratia gratia.

pio, nisi applicatio p[er] se ab ubi ubi ad quod pio in versat e[st] circa
 ip[s]a: go. reparitas p[er] unum e[st] ubi, et in omni ubi: si quid d[icitur]
 in q[ui]s p[er] ubi, quia materia p[er] x[rist]o ubi e[st] sacramentum, non
 versat circa q[ui]s: go quia materia p[er] x[rist]o ubi e[st] p[er] ip[s]a p[er] x[rist]o
 ubi, hec in versat circa q[ui]s: in sup[er] ubi p[er] ip[s]a baptismus ubi
 circa materia p[er] x[rist]o ubi hec p[er] ip[s]a ad p[er] x[rist]o: go si p[er] x[rist]o ubi
 circa materia p[er] x[rist]o ubi, hec ab e[st] p[er] ip[s]a ad p[er] x[rist]o p[er] x[rist]o.

Ex his colles n[on] nos de d[icitur] in materia
 circa que p[er] x[rist]o ubi ab habitudine ubi e[st] ob e[st] ubi ad p[er]
 dicitur ob e[st] ubi secundum se, p[er] ip[s]a secundum se solum excludit
 q[ui]s maxima circa que p[er] x[rist]o ubi e[st] in ubi, ne ubi e[st] ubi, et in
 p[er] ip[s]a p[er] ip[s]a, emanatione, aut p[er] x[rist]o, at in ubi p[er] x[rist]o ubi
 circa que p[er] x[rist]o ubi ad p[er] x[rist]o: naq[ue] materia p[er] x[rist]o ubi
 at ubi ad p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o, p[er] x[rist]o p[er] x[rist]o p[er] x[rist]o
 ubi materia circa que. ut auct[orit]as cognoscimus, que p[er] x[rist]o ubi
 circa que, ubi p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o, ubi p[er] x[rist]o ubi
 p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o, ubi p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o, ubi p[er] x[rist]o ubi
 ubi p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o, et q[ui]s p[er] x[rist]o: si e[st] ubi
 materia, que in ubi p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o, ubi p[er] x[rist]o ubi
 independenter p[er] x[rist]o. p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o, si ubi p[er] x[rist]o
 an p[er] x[rist]o, p[er] x[rist]o, ubi p[er] x[rist]o, ubi p[er] x[rist]o, ubi p[er] x[rist]o
 ubi p[er] x[rist]o, et q[ui]s p[er] x[rist]o.

Colles 2^a. p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o
 ead[em] materia: et ubi p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o
 ubi p[er] x[rist]o, et p[er] x[rist]o, p[er] x[rist]o, ead[em] p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o
 ubi p[er] x[rist]o: unde h[ec] p[er] x[rist]o p[er] x[rist]o, p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o
 materia, ubi p[er] x[rist]o 3° colles in ead[em] p[er] x[rist]o ubi p[er] x[rist]o

27
esset, esse necessario, ut patet in illa p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ri]mo. 4. colu.
p[ro]p[os]it[i]o[n]e a p[ri]mo, simpliciter in materia necessaria e[st] necessario vera, et na[m]q[ue] nec
esset falsu[m]. Ergo p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ri]mo n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e.

It[em] p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria e[st] a p[ri]mo
na[m]q[ue], quae na[m]q[ue], e[st] simpliciter vera: p[ro]p[os]it[i]o[n]e cu[m] t[er]m[in]e, co[m]m[un]e n[on] habet, et
lib[er]i na[m]q[ue], si p[ro]p[os]it[i]o[n]e talis sit ut sub[er]at simpliciter e[st] habeat ad p[ri]m[um] p[ro]p[os]it[i]o[n]e,
de qua vero necessario exigat rebus, tunc p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria
na[m]q[ue], sed necessario vera, ut ex di[sc]uss[i]o[n]e p[ro]p[os]it[i]o[n]e sequitur n[on] v[er]u[m].
dicit[ur] in materia in p[ro]p[os]it[i]o[n]e, p[ro]p[os]it[i]o[n]e na[m]q[ue] e[st] necessario vera, et a p[ri]mo
na[m]q[ue] necessario falsu[m]. ut p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ri]mo, p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ri]mo, quae e[st] p[ro]p[os]it[i]o[n]e
p[ri]mo, 2^a a p[ri]mo p[ro]p[os]it[i]o[n]e.

Ex his arguitur respondet.

Aliquis v[er]o. h[ec] p[ro]p[os]it[i]o[n]e aliquid amale n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria;
sed rebus ob[er]at[ur] illu[m] dicit[ur] necessario habitudi[n]e ad p[ri]m[um] p[ro]p[os]it[i]o[n]e
ob[er]at[ur] secundu[m] se; cu[m] aliquid amale habeat i[n] t[er]m[in]e, cu[m]
h[ec] na[m]q[ue] p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ro]p[os]it[i]o[n]e n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria, nec
satis falsu[m]; ita aut[em] p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria: ergo ad arguitur
de n[on] do n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e ad p[ri]m[um] p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ro]p[os]it[i]o[n]e; p[ro]p[os]it[i]o[n]e n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e
in materia necessaria. In materia necessaria falsu[m], sed p[ro]p[os]it[i]o[n]e n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e
t[er]m[in]e p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria. In materia necessaria falsu[m] n[on]
p[ro]p[os]it[i]o[n]e igit[ur] p[ro]p[os]it[i]o[n]e aliquid amale n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria
p[ro]p[os]it[i]o[n]e, et exponit[ur] sic. vel amale n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e, amale
p[ro]p[os]it[i]o[n]e n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e: unde p[ro]p[os]it[i]o[n]e cu[m] multiplex sit, e[st] in mul
tiplex materia, p[ro]p[os]it[i]o[n]e in i[m]p[os]sibile, 2^a aut[em] in materia necessaria
na[m]q[ue], et cu[m] ad i[m]p[os]sibile p[ro]p[os]it[i]o[n]e dicit[ur] n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e, q[ui]a n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e
na[m]q[ue] p[ro]p[os]it[i]o[n]e n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e, aliquid amale n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e, n[on] p[ro]p[os]it[i]o[n]e.

Aliquis 2° ergo necessario p[ro]p[os]it[i]o[n]e p[ro]p[os]it[i]o[n]e, quae
n[on] e[st] lapid[us], sed p[ro]p[os]it[i]o[n]e necessario p[ro]p[os]it[i]o[n]e in materia necessaria.

talis est, licentia.

Ad hanc solutionem ex citati res in tribus locis doctrinae
 N. prima circa qua prima dependet ab inuentione. quod dicitur
 aliquid quod dicitur qualiter, scilicet auctoris, et falsitate. in finali
 quod primo dicitur talis natura, ut omnino hoc in J. lapis natus est ma
 teriam omnia, sunt in parte: quod per particularem a se ideo, sua
 ut aliquis hoc in J. amal, et particulari natura falsa, hoc est
 quod hoc in J. amal. in J. in eadem materia, sed sequela in J. manifeste
 et summatione eam, quod opus in J. et in ratione op. et
 ait: dicitur autem ea in uersalitate. J. oca: et ubi loquuntur
 materiae natura, sunt in parte, inquit, in tali natura et
 particulari ut uera, et natura uero falsa: go.

Sed ad arguendum

quomodo materia circa qua prima dicitur obiectum, scilicet
 ipsum obiectum quo, n. materia, et similitudine dicta uobis, ut uera materia
 circa qua prima dicitur obiectum, quod enunciat aptitudinem: hoc autem
 solus, et subiectum, et per se obiectum. obiectum autem copulatum, ut
 et talis in J. obiectum quod: sed solus obiectum quo, seu modicum
 uersal. per se, modo scilicet a se uero, inuentione: unde licet ob
 iectum copulatum sit obiectum prima, cum sit obiectum quod, circa
 illud in uentione, et quod circa materiam ueritatem.
 hinc ad deformationem in materia, et ipsius generationem, ut
 cum primo dicitur circa obiectum copulatum, et quod obiectum quo,
 et per se dicitur sit materia circa qua, unde falsum est,
 et materia circa qua dicitur in uentione dicitur. ad per
 tate de arte, et sic uentia eadem dicitur, respicere uer
 tate et quod materia circa qua obiectum quod in uerob
 iectum quo. hoc ex parte in dictione dicitur: materia
 circa qua

venit adimpleto pcepto de audiendo sacro, & sermone ipse nro
& ceteris, licet adimpleto sermone & respiciat.

In alio: solvendis ma
1° hanc p^otionem, ignis est frigidus est in materia succi oppositi:
quia sic necesse est, ut abesse frigiditas: potest tunc
in materia mixta sic unione. quia caliditas potest frigiditas
cum igne ungi. 2° hanc p^otionem ignis calor est in materia ignis: quia caliditas
ignis necessario exigit calorem & unione frigida hanc tunc exigit calorem hanc
& idem: imo idem repugnat. unde impossibile est ignis et calorem: 3° hanc
p^otionem ignis calor est in materia necessaria, quia ignis naturaliter necessario
exigit subiectum habentem calorem. demum hanc p^otionem, grauis existens in amal est in
materia sanguinea: licet enim prius necessario exigit predicatum amal, non
exigit amal existens: unde subiectum prius scholasticum in d^o p^otionem ad
est et existens amal.

Disputo 2^a Maria cum quibus aliquam p^otionem ex parte.
Exiit tunc de Maria p^otionem p^otionem in d^o p^otionem.

P^otionem p^otionem in d^o p^otionem, et sic d^o p^otionem, aut subiectum p^otionem
est, seu super p^otionem, hanc, ut amal hoc. Licet ergo, et sic
est p^otionem in qui est in quibus maria sic 2^a et exclusionem
via est in p^otionem: in p^otionem p^otionem copula, sunt in d^o p^otionem,
in autem in d^o p^otionem: non in d^o p^otionem, et sic sumet p^otionem
et in materia sic p^otionem exponet sic, amal existens
hoc. supono 2^a subiectum in d^o p^otionem p^otionem in hanc p^otionem d^o p^otionem
d^o p^otionem: sic hanc, exponet sic. hoc ab hoc, et sic d^o p^otionem
hoc, tunc est p^otionem absoluta falsa, et in materia in d^o p^otionem. 3^a p^otionem
p^otionem: in hanc p^otionem d^o p^otionem, nec colat in subiectum in d^o p^otionem:
in hanc, na, in p^otionem in d^o p^otionem in d^o p^otionem: in d^o p^otionem, d^o p^otionem
in d^o p^otionem d^o p^otionem amal est sup^otionem ad p^otionem, in d^o p^otionem.

est sup'ra p'dicato, et p'io est in mai' necessaria, et inco'hibi'

Ubi in sup'one sup'one subca, q' indit' a p'one colavo: tunc eni' manifesta est exigentia subca ad p'dicatu, cu' colavo omniu' amaliu' exigat' q' q'q' part' colavo' sui q'dlibetale. sup'one' subca' q'd in p'dic' p'one sup'one' p'one' in'con'p'ia, et p'io va amaliu'. P'io sup'one' va' tunc ex d'ca: tunc quia al' in'la p'one va' sup'one' ut si' subca' sup'one' d'ca' h'oc, et p' h'oc' q' d'ca' h'ic; sed talis p'io in'con'p'ia, est t'ra'va amaliu'; q' in' sup'one' d'ca' I' sup'one' p'dicato h'oc sed n' sup'one' ext'nsiva: tunc eni' p'io va' q' d'ca' h'ic: tunc omne al' I' h'oc' est factu' q' d'ca' h'ic in'con'p'ia: q' al' in'la p'one sup'one' p'one in'con'p'ia q' h'oc' q' d'ca' h'ic.

Huius sup'one' conditio d'ca' ex in'genio' p'one' q' d'ca' h'ic: si' subca' al' in'la p'one sup'one' p'one' va' aliu'; et n' p'one' d'ca' h'ic, et in'con'p'ia p'one' d'ca' h'ic in'con'p'ia: p'one' d'ca' h'ic: n' d'ca' h'ic aliu' I' p'one' va' in'con'p'ia, et in'con'p'ia, sui I' p'one' d'ca' h'ic al' q' d'ca' h'ic: si' q' d'ca' h'ic in'la p'one' sup'one' in'con'p'ia p'one' va' d'ca' h'ic: q' d'ca' h'ic in'con'p'ia in'con'p'ia, p'one' d'ca' h'ic, sed ex hac argu'one' sub'umo: q' d'ca' h'ic p'one' d'ca' h'ic in'con'p'ia, in'con'p'ia subca' n' p'one' d'ca' h'ic: q' d'ca' h'ic p'one' d'ca' h'ic in'con'p'ia in'con'p'ia in'con'p'ia p'one' d'ca' h'ic: amaliu' eni' d'ca' h'ic ad d'ca' h'ic in'con'p'ia I' p'one' d'ca' h'ic; sed hoc va' comu'z omniu' d'ca' h'ic q' d'ca' h'ic, et q' d'ca' h'ic in'con'p'ia d'ca' h'ic: p'one' d'ca' h'ic in'con'p'ia, in'con'p'ia d'ca' h'ic ex co' q' d'ca' h'ic in'con'p'ia subca' q' d'ca' h'ic in'con'p'ia, sed ex co' q' d'ca' h'ic p'one' d'ca' h'ic, in'con'p'ia in'con'p'ia: si' d'ca' h'ic, in'con'p'ia in'con'p'ia: in'con'p'ia subca' in'con'p'ia

Cum quibus sit una solutio per predicatio
 nis indifferens in materia lege contingente. Sed apud per accidens
 est fore et lege indifferens ad predicatum. In materia lege contin-
 genti; sed ita. si haec subiecti huius generis amat s. h. v. g.
 go. Sed ab actu saltem non sicut enim in materia necessaria
 na propla cuius subiecti lege et facti exigit per se etiam in materia
 materia lege contingente subiecti quod lege, et facti et indifferens
 ad predicatum. Et generis subiecti eius generis. In materia
 subiecti non in materia an. Et idem, in materia
 est facti et lege in aliquo ad predicatum. go. Et non in materia
 an. in materia, nec lege exigit, nec lege excludit per accidens.
 go. s. facti, et lege indifferens. per accidens. et in materia. Sed per accidens
 leg. h. v. g. concludit leg. h. v. g. Sed in materia per accidens.
 est lege h. v. g.

In fine: leges quae sunt in materia lege contingente
 in genere generalis. In materia lege contingente. Per accidens.
 idem in materia lege contingente, quia subiecti per accidens
 per accidens, nec facti excludit per accidens; sed subiecti et nec lege ex
 ipse, nec lege excludit per accidens. go. sed ob id amplius per
 videri dicentibus. in materia, per accidens et idem quia in materia
 sua recessione per accidens per accidens sine albedine et in materia
 generis et aliter in materia ex genere h. v. g. Sed, si in materia
 te sine albedine, ita etiam animal per accidens et sine h. v. g. et in
 per accidens in materia exigit et idem: quia nullam convenientiam per accidens
 quae exigit, ita animal per accidens et nullam convenientiam animalium forme
 tui, et lege h. v. g. animal per accidens. unde et quod animal per accidens est sine h. v. g.
 mine.

Probationi namque respondens adveniens. Animal in per accidens

propositione et Animal contractu, sed tale Animal a homine
sicut contractu. Unde Animal et in logicis indifferens ad ho-
minem; sed hominem exigit, propositio haec est in materia neces-
saria. Finit autem responsio huiusmodi proloquio: valia sunt subiec-
ta qualia praemittuntur a predicari, ex quo inferuntur predicata
determinata quae haec, quae requiruntur ad veritate propositionis.
Haec praedicatum homo in illa propositione determinat
subiectum Animal, et facit illud praetali animali, sed pro
animali contractu respondet. sicut in hac propositione ho-
mo in illa propositione determinat subiectum animal, et fa-
cit illud praetali animali, sed pro animalis contractu re-
spondet: sicut in hac propositione: homo est curans. et
praedicatum curans determinat subiectum homo et
respondet non pro homine intensivo sicut, sed pro omni-
bus hominibus; sed praetali determinato, ex quo fit, quod
uno tantum homine curante, vera est pro positio.

Secun-
da est primo et haec auctoritati doctoris et Aristotelis ma locuti-
one: si animal in praedicta propositione respondet pro ani-
malis contractu ut praedicatum; etiam in hac propositione
homo est albus, subiectum homo respondet pro homine
determinato ratione scilicet praetali casto albus: propositio quae
non est in materia logica contingenti; sed necessaria, et dicitur
enim hunc sensum homo est albus est albus: casu pro lo-
quor, non est a materia in se qua ab adversariis con-
gratur. Sequitur enim primo: nullam dari propositionem
contingentem veram. Secundo nullam dari propositionem
praedicationis inveniunt. Ratio huius nam propositio praedi-

predicationis indicet illa, esse cuius subiectum latius patet predicato, sed
iuxta adversarium, quolo quom illud non permittit, subiectum latius
avere predicato: cum subiectum Animal v.g. vi. predicati contra hatur ad ra-
le determinatum animal. g.

Contra est secundo ex eodem accipimus: si an-
imal in illa propositione respondet pro animali contracto, de illo predicantur
per se, et si per accidens predicatum homo, sed de illo per accidens, et si per
se predicatum predicatum homo. g. Patet hinc prima maior: si animal in
illa propositione respondet pro animali contracto eadem est hinc pp. Animal
est homo, ac sic animal rationale est homo; sed de subiecto huius pre-
dicatur per se predicatum homo g. et de subiecto illius. Ratio huius mino-
ris est: quia tunc enuntiat per se predicatum de aliquo subiecto, quando
addita supra tenet subiectum partitio reduplicativa adve. nat. veritas propo-
tionis, sed sic se habet predicta propositio: nam pp. sic Animal rationale est
homo, equi vera est enuntiatio particulam reduplicativam: v.g. Animal ra-
tionale in quantum animal rationale est homo. g. de subiecto huius pp.
Animal rationale est h. enuntiat per se predicatum homo.

Modo sic:

ad qui si animal in hac pp. animal est homo respondet pro animali contracto:
equivalens tunc animal rationale est homo. g. sicut de subiecto huius etiam
addita reduplicazione, potest enuntiare homo, etiam potest enuntiare de sub-
iecto primis addita reduplicazione sic: v.g. animal ut animal, sed in quantum
animal est homo, sed sic: et absolute. Alia: g. animal in illo propositione
non est subiectum equivalenti subiecto huius, animal rationale est homo
g. non est animal contractum. In quantum rationis nobis in adversario validi-
time impetens desumitur ex doctrina Aristoph. primo posteriorum capite
4. dicitur, id quidem quod univocum significum com petit ex se dicitur: id autem
quod hanc conditione, g. predictus accidens.

Quia verba ista explicat

na prave intelligitur. Su exempli: veluti si ambulante quopiam cursum cavent
 id accidens dicimus; n̄ enim obipsum cursum cavet; quia ambulaverit; ac cum iugula-
 tur quispiam motum dicitur; id per se dicimus; obipsum enim, quod iugula-
 batu motu est: & iuxta mentem auctorelli, id per se competit aliam, quod ab
 illo est inseparabile, cum illo que cognectio nem dicit; sed tale est sub yectum cur-
 sum in illa pp̄e & de illo per se enuntiamus Tomus. Insuper triplicem enun-
 tiamoi modum idem dicitur philosophus libro 1° posteriorum capite 1°; et bene nota-
 bi poterit. Prædicatorialis de Logica: primus modus dicendi per se in prædicando: est
ille in cuius de subiecto enuntiamur sua prædicata essentialia: v.g. Tomus est ani-
mal rationale.

Secundus modus est per se ingenerandi qui est ille vicium enuntiam
 de subiecto prædicatum formaliter ad ege distinctum; sed amplexu meta-
 phisice inseparabile: v.g. Tomus est visibile, que prædicatio propria est sed per passi-
 nis metaphisice in parte sua metaphisice radus. Tertius modus est per se exist-
 ens, in cuius de substantia verificacemur esse est per se ad distinctum
 accidens, quod est ens in alio. Vnde de substantia dicitur e esse per
 se in cavando, convenit que sed Caccia, de quibus non per accidens
 sed per se prædicatur prædictio effectus v.g. cognaturalium. Sic et
 chus calefacienti per accidens de aqua, et per se de vore prædicatur.

Quibus modis prædicandi per se enuntiam
 textibus Angelico Magistro, et filipono, quorum ad hunc potius con-
 tinenti censu, concludit philosophus reliquos modos prædicandi, qui
 in dictionibus asserunt, et modos dicendi per accidens. Secundum
hoc in dictionibus argumentum: prædicatum Tomus quod de anima-
li enuntiamur in Tomo pp̄e animal est homo, ad nullum ex asiona-
lis per se modis dicendi modis per hunc: & si dicitur, sive enuntiamur
per se de animali: & subiectu, animal illius pp̄e est subjec-
tum animal contractum; prædicatum Tomus enuntiamur per
se

se, primo modo ex argumto a philosopho. nuncque etiam addita sub-
iecto ad duplicatone, per vna illa pp. Summar est homo.

Sancti manu posita numero 323. nam h. homo non predicatur de ani-
mali, tanquam, tanquam predicatum essentiale animalis, neque pre-
dicatur tanquam, tanquam in se, sed ipse, neque tanquam substantia
per se existens, ne denique tanquam effectus cognaturalis animalis.
p. predicatum h. homo in illa pp. pertinet ad rationem dicentis per accidens
dicitur animal logice indifferenter, seu accidentaliter logice se
habet ad hominem; q. animal in predicta propositione h. est ani-
mal contractum. Nec peractam rationem in linguis prototipi-
um illis ad ad veritatis alatum; quod et saluum est in sensu ab-
ipso alato, et recipitur a Doctoribus subtili, et sexa fides pluri-
bus alqum, quod citat, et sequitur acutissimus noster.

Sed admit-
tunt actione hoc sensu illud est, quo supposita veritate alicuius pp.
si ad huius veritatem requiritur, quod subiectum formale supponat pro aliquo ob-
iecto, quod haberi potest ambicio formali, retenta sua significatione, pro
illo supponit ex omnia predicari, v. g. in hac pp. ceteri vident, nec sunt ceteri
ter, qui vera supponitur. Predicatum vident, exigat ad veritatem, pp.
quod subiectum ceteri retenta sua significatione supponat pro ipi, qui
sunt ceteri, quod obiectum haberi potest ambicio ceteri. Ex qui-
bus sic ad qui ad veritatem huius pp. Animal est homo non requi-
ritur quod subiectum formale Animal supponat pro anima-
li contracto, sed sufficit si pro inuenio animalis supponat. Imo
si pro animali contracto supponeret inueniret significatio ignori:
pp. eni predicacionis indirecte, transiret ad pp. predicacionis di-
recte: q.

Pater ex dictis ad pp. illa, homo est curru ab ad vera-

uti alata in qua, et similibus alijs non inmutatur significatio et
 subiecti, ex quorum predicantibus dignoscitur supposito subiecto, sed
 impugnationibus seu respondentibus aduersarijs hanc pp^o animal
 ut animal, seu in quantum animal, est homo, falsam verover
 si dicitur qui baleret eo ipso quod aliquid sit animal est homo
 esse veram si equi baleret. Tunc ergo quod Animal sit Animal est homo
 qui est sensu quod conuenit uisitati Tabernaculi hanc, animal ut anim
 al est homo, et si eo modo iudicatur, falsa. Sed contra est quod si
 animal in illa pp^o est animal contractum admitteret duplicatiorem
 ad hoc pp^o Animal est homo ualere de sensu distributionis per singu
 la indi uera hominum, sicut ualere de hanc, animal Rationale est
 homo, et hoc animal Rationale est homo, et illud C.

Sed subie

tum animal in illa pp^o non admittit de sensu distributionis, et
 est animal contractum. Quod uergetur ex tunc Tomo Opusculo
 D. de uisitati Tabernaculi, ubi ait animal in quantum animal signi
 ficat quendam essentiam, quae non est inuisibilis, nec particula
 rei: et animal in quantum animal, animal in genere animal contractum.
 Contra est secundo. Nam si animal, quod est subiectum per se
 pp^o est animal contractum nullum est repositum quodammodo
 animal contractum. Sed hanc, et ad Tomo, est homo, et pp^o qui eadem
 formaliter est animal Rationale est homo. Sed hoc
 pp^o predicantibus dicitur, et est prima.

Ex quibus hoc conficitur argam
 entum, uel utroque animal in illa pp^o respondit pro animali con
 tracto, uel non? Si hoc secunum habentur uerum, tuncque subiecto
 respondet et predicato logicque in defensu ad illud. Si prima pp^o predi
 cantibus homo combentur posse subiecto animal, et animalis ualere
 ueritate fixatur et cumque animal sit, sed et hominem in combentur
 necessario

necessario neque realiter idem, trahitur cum animali utcumque animalis, & hominis, n̄ convenit animali per accidens logica. Prima consequenti a fine datur doctrina philosophi primo posteriorum capite 2. nam quicquid per se convenit, n̄ convenit per accidens: sed necessario subiecto in se ipso; quod quid necessario convenit subiecto necessario convenitur realiter eorum, ubi utrumque invenitur, materia autem subiecta ex eo constat quod homo n̄ identificatur cum animali: in equo. v.g.

Arguetur: hęc pp̄ affirmativa et necessaria vera, sed pp̄ affirmativa vere necessaria vera est in materia necessaria: nulla enim affirmabilis est pp̄ affirmativa et necessaria vera, quę in materia necessaria n̄ sit. Confirmatur, ex necessario non nisi negatum; sed ex hac pp̄ in materia necessaria homo est animal inferatur per conversionem, animal est homo, & hęc etiam est in materia necessaria. Confirmatur 2: pp̄ affirmativa ideo est vera, quia affirmativa convenit etiam necessaria, quę negatur subiecti cum predicato, sed pp̄ animal est homo, est necessaria vera, & affirmativa necessaria, convenientias subiecti cum predicato, et consequenter dicit necessariam habitudinem ad predicatum.

Ad argumentum sup̄ dicto, congrua maiori, negando minorem, cuius probatio n̄ videtur: primo quia ab ad versariis eius extra questionem dant nulla affirmativa pp̄ indefinita affirmativa et necessaria vera, quę n̄ equivalet universaliter et tamen hęc animal est homo, etiam apud ipsos universaliter equivalet, aliter eret falsa. 2° quia extra questionem n̄ assignabitur pp̄ indefinita, affirmativa, et necessaria vera, quę simpliciter n̄ admittit, et tamen pp̄ affirmativa etiam apud ipsos illam n̄ admittit, & disparitat: quod in reliquis

Si vero ad singulos aliquantulum potest in unum esse generaliter
 si patet.
 Si vero ad singulos aliquantulum potest in unum esse generaliter
 si patet.
 Si vero ad singulos aliquantulum potest in unum esse generaliter
 si patet.
 Si vero ad singulos aliquantulum potest in unum esse generaliter
 si patet. si patet.

Ad argumenta

Deinde ans. et nego. ergo. et hinc. ut patet. si quis. quod
 quod si patet.
 Deinde ans. et nego. ergo. et hinc. ut patet. si quis. quod
 quod si patet.
 Deinde ans. et nego. ergo. et hinc. ut patet. si quis. quod
 quod si patet. si patet.

Haec leges viginti, si quis. quod

si patet. si patet.

et de quo nota: sed nulla dat maiorem convenientiam, quae identitas ex se, et
li restringit, dedit: quae identitas ex se, et aliam restringit, nego magis, et
sicut: de necessitate utraque particularis: ita quod dedit ex parte hominis, ita
non convenientiam, quae si identitas ab exterioribus ex se, quae quae ab ex se
non n. dicitur: identitas autem magis cum bene, licet ab homine ex se
et: non enim abumata ad hunc quod dedit, negas unum, autis, ad hunc
sionem nego hunc partem, et hunc dicitur: Iam autem cui repugnat foris
et et dicitur de hunc, dedit: cui repugnat in, et materialiter
et de hunc, nego: amal in se hunc non dicitur foris hunc
non, ideo ut in se hunc repugnat hunc. et cui posit
dedit ad hunc et talis identitatis, ad hunc non repugnat in.

sed innotet. necesse est dicitur dicitur
fieri autem cum subiecto, quoniam subiectum identitatis est cum predicato.
governat predicatum exigens subiectum, quoniam subiectum exigens praed
catum: ergo si amal: identificat cum hunc, identificat ex se
quia utriusque dedit autem, et hunc: dicitur partem, et dedit
tae, et nexus metaphisicus esse notum, utriusque hunc, dedit
cuiusmodi nexus debet dedit, et aliam identificat
tum: et extraneo ab idem exigentia non requiritur, quod dedit
unum, et aliam exigens, et dedit, et inno requiritur, quod dedit
et unum exigens, et aliam dedit, hunc autem exigentia hunc
dedit ex parte predicati, unde licet debet esse et predicatum, si
est de identitate, et in idem, et in materia necesse
na: quia nec non desunt ab identitate subiectum
predicatum, sed ab habitu dedit, et modo, quod debet ab
eum ex parte predicati.

Huc clarius principia nota exemplum

quo plura in quibus res condicione oportuna utantur, in hac parte cogitur
 ne, maria in forma inanimata in sententia probatur a cen
 te unione in maria, et solent esse res et inanimata, et inanimata
 solent, hęc pro maria in forma inanimata, quia, eque
 ter fice necessaria, quia subter maria identifiat ut res cog
 arate subter habent, quia abesse nequit obliquum, sed licet
 formę alię et. aq. hoc in pace qd dicitur per ista non necessari
 o fia vna, p. d. uca, nilominus n. in maria fia necessaria,
 eam maria fia nungua, et vca, quia subter, et eam
 ria fia in dicitur ad gauru. Similit. et g. in p. rione n.
 hęc pro amal hoc vult p. d. dicitur, quia dicitur dicitur
 et p. dicitur, et n. in maria necessaria, quia habet dicitur
 ut p. d. in res v. n. necessaria, et lege accidit v. ad p. d.
 cary:

Sed statz arguas 3. amal in la p. rione Tamal vca
 auzi. sed amal vca, n. lege in dicitur ad long. qd p. d. mal. sur
 at amal vca, p. d. vca, hoc nungua et de n. fice dicitur vca
 amal qd p. d. in vca; n. vero dicitur fice in dicitur qd n. in p. rione
 ra, et amal vca: g. dicitur n. et p. d. vca in dicitur. qd n. in
 p. hęc pro amal p. d. vca hunc aliq. amal hęc; sed
 subter hunc Tamal vca, g. dicitur. p. d. n. in amal in la p. rione
 ne n. et amal vca, et amal p. d. vca a. p. d. vca hęc
 n. sed n. p. d. p. d. mal. ut maria vca quę p. rione digna
 et debet vca habendo subter vca n. secundy vca p. d. vca
 vca, secundy se; sed habendo amal p. d. vca n. habi
 endo subter vca n. secundy se; amal n. secundy se
 n. p. d. vca.

Sed arguas n. maria. hęc pro mal. vca p. rione dicitur expone

subiecti ad p[ro]p[ri]etate[m] n[on] ans, ad huius p[ro]p[ri]etate[m] sedo ans, et n[on] cog.
 tunc dicit p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, quando subiecti super p[ro]p[ri]etate[m]
 et hinc dicitur in hoc p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, quando subiecti
 dicitur in dicitur, et dicitur in dicitur, bonis in dicitur
 in dicitur, unde dicitur in dicitur in dicitur. Et dicitur
 n[on] 332 et sequente. ad h[uius] p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur: p[ro]p[ri]etate[m]
 equivalet leg[is] dicitur in dicitur, p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, sedo, p[ro]p[ri]etate[m]
 dicitur in dicitur, n[on] dicitur. P[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur
 ut p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur, dicitur in dicitur in dicitur
 a lege dicitur in dicitur, in ead[em] dicitur in dicitur. p[ro]p[ri]etate[m] dicitur in dicitur
 abstracte exerce a singularitate[m] dicitur in dicitur
 dicitur; seu dicitur in dicitur.

Ad h[uius] p[ro]p[ri]etate[m] sedo dicitur, de p[ro]p[ri]etate[m]
 p[ro]p[ri]etate[m] fundamentali, continet: ad huius p[ro]p[ri]etate[m] dicitur
 dicitur: ut dicitur circa qu[od] dicitur, debet a dicitur habitudo dicitur
 dicitur secundum se, et dicitur se excludendo dicitur
 dicitur a subiecto dicitur, et dicitur, aut dicitur
 dicitur, sedo: excludendo dicitur a subiecto
 dicitur dicitur dicitur in dicitur. dicitur dicitur
 n[on] 320. dependet p[ro]p[ri]etate[m] dicitur circa qu[od] a subiecto dicitur
 dicitur dicitur dicitur, quia subiecto dicitur dicitur
 ne dicitur dicitur p[ro]p[ri]etate[m] dicitur, qui dicitur dicitur
 qua dicitur dicitur dicitur exerce p[ro]p[ri]etate[m] dicitur
 dicitur. unde hoc dicitur dicitur fundamenti talis dicitur
 seu fundamenti ad p[ro]p[ri]etate[m] dicitur, ex habitudo dicitur
 huius dicitur dicitur ad dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur circa qu[od].

Et dicitur dicitur de dicitur dicitur dicitur dicitur

ex parte necessaria. ugamal Thoo, egus leo Lo. go si uny
 soly p dicitur pto est necessaria p t oca. ut uny integry
 p dicitur sit stringens, supicit si det aliqd stringens ex parte
 p dicitur: go tunc inferioribus est stringens: pto i qm
 qua p dicitur omnia stringens est stringens: go. Thoo lo: in
 hys amaldat, qd n exigat, in repugnet et longi ad amel
 in hac p tione amald hoo n repugnat et longi: go exigit:
 go Lo. 2: qd amal p tice et sine hone q a p tione n de aliqd
 isto ab hone, egus qd n qd p tice sine hone p tione n de aliqd
 one: go amal exigit et tatez ay hone.

Ad augury resilio digne

eridans: si p tice arent de amali tunc sivesunt omnia Lo, na
 no: de amali exensio sivesunt, rudo ans, a in eoz q rso coez. i
 de amali exensio sivesunt p dicitur omnia inferiora, itaq p tice
 e in mania necessaria: tunc em, amali tatez ad singula inferi
 da de singulis necessario p dicitur. Si autz de amali in
 no sivesunt inferiora p tice, pto est in mania stringens, p tice
 dicitur huc usq rano. I qm sine amali nensio sivesunt, si qd ad
 uno ad honz; itaq q indifferens ad honz, egus Lo, et ad hon
 ay aliqd inferioris exigat. Sed hoc in aet nra, qd n sit p tice
 qz una. I qm de amali inensio sivesunt requirunt p tice
 casti omnia inferiora; tunc em, ubiqz est amali, et omnia
 ia inferiora sivesunt. I qm he p tice est vera, amal
 in quarey amal. Thoo, leo Lo. que quide p dicitur: go p tice
 p dicitur in dicitur.

Ad hys p tionez sic quo manz: tu

ay amaldat, qd n repugnet, in exigat ex super a p tione
 i te honz qdo: ex super generio n manz, et scilicet honz

sequens eadem distinctione excipienda. Per ratio ut amali
exige potius hanc, quia aliquid si feruntur quod veniunt ad hunc
in amali, sed ad de cetero de generalitate hoc autem, habet
ex parte quod dicitur non autem ex parte subiecti: unde subiectum
nec loquitur de ferens. ad id quod formationem, raso autem, non loquitur
nec quod hoc non possit esse sine amali non quod amali non possit
esse sine hunc, ut possit esse in eodem. unde licet de hunc
non possit affirmari esse sine amali, potest affirmari de amali
ali et sine hunc, per id quod in de feruntur subiectum amali.

Argues 5. subiectum amali in illa parte
aut supponit simpliciter aut personaliter, sed non per se, quia
de avorsupponere simpliciter non valet de sensu ad in
feriora: ut hoc species non valet: quod prout species; a de
aliquid amali valet de sensu hic: quod hoc amali hoc
libud amali hoc: quod supponit quod hoc valet. at qui etiam
generis amali tractum. Per: tunc veniunt de sensu
de, per hoc eadem tractum, aliquid amali hoc: quod hoc amali
aliquid hoc, libud amali de. arguit: subiectum amali
malum deificat illa ratione: quod amali tractum
et coe, amali deificat illa ratione, amali existens
hunc: nam amali attingit hoc de, ut idem ad hunc, quod

Ita arguitur, res de dea mar, quod hoc
nec; supponit quod subiectum amali in illa ratione simpliciter, hoc
quod non valet de sensu de: amali, quod subiectum amali nec in omni
aliquid nec aliquid amali, sed inveniunt amali, ut ex parte
mum, et ab eo ita de non valet de sensu, licet habeat ad de
sunt ut, si de extendere, et hoc sufficit ad arguendum libud
sunt, sicut supponit ad amali, quod non ad arguendum de amali

nō in corp, ad hunc positionem, nego pōnē, et in quo vāz ad hunc
 nō amaliā in gō, ⁱⁿ pōnē pōnē pōnē, cu idēntē ad hōz, dēdō:
 ad gō fōllē ex parte nō cōnē ut sepe notāvimus, sub tē pōnē dēdō
 tōnō s' inuēsiōnē amaliā undē ex parte sub tē abrogāti dōmēntē
 amaliā ad hōz, et sequēntē ex parte sub tē attingit idēntē abrogāti
 hōz, sed ab hōz pōnēntē ex parte pōnēntē hōz ad hōz inuēsiōnē
 gō: undē ex parte pōnēntē attingit amaliā, idēntē ad hōz, undē
 ut exigēntē hōz ad amal.

Hūc deniq. si amaliā in lōgōne sō
 amaliā cōndē dōnē, dō pōnē in māriā in pōnē gō. pōnē amaliā
 li inuēsiōnē sūnto repugnat ē hōz gō pōnē hōz māriā pōnē
 sūnto fōllē in māriā in pōnē, quia dō pōnē dōnē tōz, sed in hōz
 gōnē, amal. hōz dō pōnē pōnē tōz gō. pōnē dō si amaliā
 lōgōne inuēsiōnē, sūnto pōnē sūnto, dō lōgōne hōz sūnto pōnē
 ē, amal. in cōgnōtō cōgnōtōne pōnēntē hōz, sed amal. in cō
 gnōtō cōgnōtōne pōnēntē repugnat ē hōz, nec in tōz quāz cōgnō
 ut hōz inuēsiōnē gō. Nego amaliā ad pōnēntē dō quo aut: amal.
 dō repugnat ē fōllē hōz, dēdō repugnat ē hōz, nego
 amaliā in cōgnōtōne dōnēntē inuēsiōnē hōz, undē amal.
 repugnat fōllē, et dēdō hōz. amal. autē sūnto inuēsiōnē
 cat ē hōz, undē amal. in repugnat ē hōz. colō dō pōnēntē
 nōz sūnto inuēsiōnē in uerbō fōllē.

Hāc q. dōnēntē dō quo māriā
 regio māriā dō, quia dō pōnēntē pōnēntē tōz pōnē, dēdō.
 quia dō pōnēntē māriā dō dō cat tōz māriā pōnēntē, nego māriā,
 et dēdōntē inuēsiōnēntē, nōtā gōn hōz nego colō. in lōgōne
 dō māriā quē, s' pōnēntē pōnēntē tōz, cu quo tōz idēntē pōnēntē
 māriā dō, sūnto tōz gō dōntē, māriā inuēsiōnēntē dō quo tōz

hoc albus hoc, hanc partem accidentalem, ut hoc albus talis: dicitur
 & questionem pedere, in quibusdā partibus venit subteroptero rari pariter
 et erit, talis in effectu sunt in vicolo, sui inveniuntur ad aliā, ut quod
 existat albus, existat talis. Item talis sumat in vi subteroptero
 et erit in materia singulari, ut pariter existat subteroptero rari.

Dico quod per subteroptero accidentali
 & per se, cuius partem necessario venit subteroptero, sicut in partibus essentialibus,
 hoc accidentali in materia necessaria, ut venit in duplici asingnata
 genere. ita angelicus modo in subteroptero distinctione, quod non est. Rursum
 in cardinalibus delugis, partem in materia singulari, et non in materia. Per subteroptero
 in necessitate partem per se exiget partem subteroptero: go. Per se: subteroptero
 et obiter partem per se. Talis talis, cuius pars per se talis
 et obiter: talis exiget partem subteroptero, ut per se talis. go. non in materia
 generatione, et maior ex eo dicitur, quod subteroptero obiter in materia per se
 et huius ceptus hoc albus, et obiter partem per se. Talis huius ceptus
 hoc, sicut huius talis; sicut obiter hoc, sicut obiter albus partem huius
 obiter hoc albus: go.

Potest albus: quia huius talis hoc albus. Talis
 talis in materia necessaria: go et duplici hoc, hoc albus talis: hoc albus talis
 talis hanc partem: quia hanc hoc albus exiget hanc talis; ita hoc albus
 existit hanc: sicut existit talis, et quod dicitur, cum talis partem, quia
 talis talis. secundo quia partem per se, ut ad talis talis
 ne: sicut hoc albus in quibus hoc albus. Talis: partem in materia
 talis. ita dicitur, quod et in materia. Talis, et sequenti.

Respondeo ad hoc quod
 talis per se et talis in materia necessaria, sicut talis talis, sicut talis
 ut talis: ita hoc albus ut albus ut talis absolute talis, et in materia
 subteroptero, sicut per se talis, et talis in materia necessaria. Ita I. 1.

licet ex parte subiecti illud pro se non adferat ex parte reduplicatio, apud impu-
 dit. go. pro I in mari dicitur et cetera. hoc in eis: non huc pro, hoc albus salubris
 I necessario vobis: go subiectivus non I hoc specificatio, sed hoc ut patet
 hic, sed ut hoc ut habens albedinem. Et nota: si hoc in tali pro non
 minus specificatio se hinc stringent ad specificatum albus, ut in hac
 pro, hoc albus Tyrranicus, se hinc ad plerumque grammatice usque
 gratia, siquidem hoc specificatio sumus non minus in differens, sic talis
 bedens, quod ad grammatice.

Nota 2. In descriptione: hoc albus albus. Hoc
 albus se hinc de tali ex parte subiecti, sed si per hunc inveniatur
 idque enim I de tali se hinc in ordine a subiecto, ac subiecto reduplica-
 tione in se hinc ut albus. si 2. infero: go ad hunc pro I stringent
 end veras, quod puncta colora invidiosus, ab adversariis non inveniatur
 sed per: huc pro hoc talis I stringent nota: go et in la hoc
 albus talis. hoc paritatis, quod subiecto, sed licet hoc se
 hinc stringent ad specificatum, sed si in tali pro, hoc albus
 sumus hoc specificatio se hinc stringent ad specificatum: go.
 Ad enim facile assignabitur, cum hoc in I pro stringent
 se hinc ad albedinem, et in tali hoc similiter sumus non ita
 hinc.

Et notabis rursus quod libere pro non in eis: hoc albus
 ut hoc talis: si hoc hoc albus, ut albus I hoc, seta ita
 hoc albus ut albus I albus: hoc albus per hoc I hoc. non
 sic enim in eis albus, qui a se hinc ex parte subiecti adferunt
 ex idque in eis albus, qui venit ex parte
 specificati: cum enim ex parte subiecti non sic hinc, et ob id
 albedinem. Similiter venit ex parte dicitur. notabis enim pro
 nes de subiecto splende, cuius specificatio stringent se hinc tota pro

ut hoc albus I gramus et immovētia dētingētia itē pōtētia dēsubiecta
 pōtētia, cuius pōtētia repugnet tōtē pōtētia, ut hoc albus I lapis
 pōtētia + albus, subiecta ut hoc albus I pōtētia et immovētia dēsubiecta
 ut h' dēsubiecta et veniat necessario pōtētia ut nō pōtētia. Tēnētia
 necessaria, ut hoc albus I ens.

Restat quod dicitur circa pōtētia dēsubiecta
 tōtē pōtētia dēsubiecta. Quod locū hēat omīdētia obiecta immovētia in
 se bētia, et movētia. Tēnētia dēsubiecta pōtētia, cuius pōtētia dēsubiecta
 tōtē supra dēsubiecta, et cognōtia. Supōtētia tōtē impossibilia,
 pōtētia et movētia et immovētia necessaria. loquimur de dēsubiecta dēsubiecta
 tōtē in pōtētia dēsubiecta, cuius pōtētia dēsubiecta tōtē aliquid esse dēsubiecta
 obiecta tōtē, ut in hoc et hoc pōtētia I hoc.

Deo ge. 2. dēsubiecta tōtē immovētia in pōtētia.

De pōtētia dēsubiecta obiecta, repugnet pōtētia obiecta I immovētia in pōtētia dēsubiecta
 I pōtētia dēsubiecta, pōtētia dēsubiecta pōtētia. Hoc itē dēsubiecta in pōtētia, ut movētia
 dēsubiecta, et pōtētia I movētia, et tōtē, sed hoc movētia in pōtētia repugnat
 in vero et tōtē. Cōmplexus, et tōtē. De movētia dēsubiecta, pōtētia dēsubiecta
 hoc movētia vero, et tōtē, quātē subiecta obiecta appōtētia, et pōtētia hōis
 verū, quē hōis tōtē hoc ad dēsubiecta pōtētia, subiecta hōis in pōtētia, ad movētia
 pōtētia.

De hoc in hōis pōtētia pōtētia hoc pōtētia pōtētia tōtē tōtē hōis subiecta appōtētia
 ad dēsubiecta pōtētia, quē pōtētia pōtētia tōtē hōis pōtētia. Hoc movētia: nō pōtētia
 I immovētia in pōtētia, et movētia pōtētia, et nō tōtē pōtētia, hoc movētia subiecta pōtētia et hōis pōtētia
 tōtē: eundē venē tōtē pōtētia. pōtētia pōtētia. De hoc pōtētia, pōtētia dēsubiecta in pōtētia
 pōtētia pōtētia aliquid si vero, et movētia pōtētia ex hoc pōtētia. Tēnētia hōis pōtētia
 in pōtētia, et movētia, quātē subiecta hōis pōtētia. De hoc pōtētia, pōtētia dēsubiecta
 idētia, quē intētia pōtētia subiecta et pōtētia, et tōtē movētia pōtētia in pōtētia
 hoc albus I tōtē, et pōtētia, et movētia, quē movētia pōtētia I movētia, et tōtē movētia in

Sicut se oportet scribi

Quidam boni ad quosdam subter, hunc quodammodo hinc albus. Thoo; sed hoc non est
 quod albus quod dicitur: nunc in nomine albi Thoo ga albus. Per man; subter, hunc quod
 non. Tunc quod dicitur hinc albus; sed non est Thoo; quod subter, hunc quod dicitur Thoo; quod non
 est quod dicitur albi; quod non est man; necessaria dicitur man; subter. De Thoo; eundem quod
 quod non est, nego. Non quod dicitur albi; sed man; ad quod non est man; dicitur man;
 sed man; Thoo; eundem, nego. Thoo; quod non est albi; sed non est subter, hunc quod
 quod dicitur quod non est Thoo; quod non est albi; sed non est quod dicitur Thoo; non est
 et Thoo; albi; quod albi; sed non est quod dicitur man; venit subter, quod non est. Tunc
 non necessaria.

Ita dicitur: hinc quod non est albi; sed non est
 albi; hinc albi; et albi; sed non est, sunt quod dicitur ver; quod non est albi; sed non
 est, et non necessario quod non est albi; quod quod non est albi; hinc albi; sed non est
 man; necessaria, nego. Non licet enim non est. Tunc non est et albi; ad hinc albi; sed non
 est quod non est albi; in non necessario Thoo; hinc albi; et albi; et non est quod
 albi; sed non est Thoo; hinc non necessario quod non est quod non est man; necessaria,
 albi; sed non est albi; sed non est man; necessaria quod non est hinc albi; sed non est
 non est quod non est, sed non necessario quod non est albi; hinc albi; sed non est
 non est quod non est albi; et ver; hinc albi; sed non est. In non est albi; sed non
 hinc albi; et albi; sed non est.

Item dicitur: scoto; hinc quod non est, non est Thoo
 non est man; necessaria quod non est hinc albi; sed non est man; necessaria
 quod non est hinc albi; sed non est quod non est man; necessaria. Sed non est hinc
 et non est man; necessaria; quod non est man; necessaria. Non est man; necessaria quod non est
 man; necessaria; non est quod non est man; necessaria. Sed non est hinc albi; sed non est
 non est man; necessaria; quod non est man; necessaria. Sed non est hinc albi; sed non est
 non est man; necessaria; quod non est man; necessaria. Sed non est hinc albi; sed non est

si solus plus legit. Ideo pro n. in vernali distributione, pro ab altera
 assignat de iuribus de nota, quia haec sunt, respicit, et requirit de
 rei enumerationis factis, ut illogice contradicere opponat. hinc et
 ut quid sit opotio materia, sed utraque pro n. enumeratio respicit
solam veritatem. In infer. 1. duas pro n. strarias in parte
 mul veras. Vao 1. n. q. sequeret duas contradictiones posset si
 mul veras; qd ut capias, de hac straria e. veras, omnia hinc
 curit, nullus hoc curit. Si 1. vera e. vera enq. ut hec straria
quis hoc curit, et si similis vera e. hec aliquis hoc non curit, si
 vera e. ita 2. straria, sed haec duae contradictiones opponunt
 lit. go contradictione et ne simul verae. posset pro n. v. ad
 simul et simul falsae, ut patet exemplo aposito n. am, qd ut de straria
 straria debet negari plusq. requirit ad falsitatem, qd ut vnde
 ponit potest qd sufficit consequitur ad falsitatem, hinc supponit
 et falsitatem univocativam, n. infer. alterq. e. verq. ac straria
 potest veritate unius bene deducit alterq. e. falsae, q. nequeant
 simul verae.

Propter substantia tenentia pugna duarum pro n. q.
 qd ad sola falsitates. de qd ad sola falsitates: n. q. substantia
 v. potant ee simul verae ex rei enumerationis: n. autem simul
 1. Vao 1. haec pro n. aliquis hoc legit, aliquis hoc non legit, qd ut
 v. si unificatur simul ~~pro n.~~ 1. q. n. v. legit. 1. n.
 plus v. n. legit. Vao 1. n. q. straria falsitatem a vice q. pro n. e.
 quid duas contradictiones falsae, et duae strariae e. veras, patet
 enq. falsitatem hec aliquis hoc legit, veras hec nullus hoc legit,
 et falsitatem hec aliquis hoc non legit, veras hec omnis hoc
 legit, unde v. q. d. strariae e. v. q. e. q. haec pro n. nullus hoc
 legit ut v. v. si falsitatem hec aliquis hoc legit, et simul

est falsa, si falsum hoc, aliquid hoc non legit, et sequens aliquid hoc legit, nihil hoc legit, quod contradictorium est, et falsum, et simul.

Haec pro nes sub variis ita p
 lant, quia collocant sub praemissa variis, ex quibus inferunt;
 quae sunt substantia cum altera substantia opposita substantia de e.
 si vero quae liber oparetur cum variis, ut quae in for, de subalternata
 subalternata; pro ex qua subalterna inferre, supposito inferens de sub
 alternata, et ratio subalternatio. Superio subalterna Idem u. prae
 pugna enumeratae gora mutua relatione; ubi notabis pugnae gora
 scribere legi, cum deo optio gora veritate, et falsitate; imouera
 subalterna, lafirma, leuata ee potest.

Pursus: videmus pugnae
 modi pro nes ee gora quantitas; non licet subalterne de modo enu
 ardi ut omnino curit, aliquid hoc curit pugnae gora quantitas;
 non in dat quantitas uniuersalis, et particularis in l. pro nes sub
 altera. Reges, n pugnae gora quantitas, et ma subalterna gora
 uniuersalitate pugnae. De eaq pugna enumeratae non se ex omni
 nationis. i deo licet hae pro nes, pro nes i hoc pro nes tamal pug
 nant gora mutua relatione, n ex in for in uanitationis, sed ex in ma;
 De de nq gora mutua relatione, n ex in for in uanitationis, sed ex in ma;
 ad subalterna n uerit eora: et haec subalternae omnis hoc curit bene uale
 ad subalterna, aliquid hoc curit. etas, quia l. in budi in hae p. ex tra.

Et huc usq dicitur satis coligit, hae
 tionis et aditioe ee scribere legi optioe, ut in uis ar. 3. 3. l. omni
 e. optioe, uis nq asone optioe, et uis nq, et uis nq legi gora
 tionis de subalterna n dubitat n ee nq optioe. sed uis nq, et nq
 u. prohibitae l. diuisione op. uis 48 de enumeratione op. 8, ubi ait:
 sciendu qd optio n p dicitur de dicitur optioe nq, hae gora de uis

opinio et modus enunciandi etc.

specibus sed ut analogis desuis analogis ut magis opinio simpliciter
deh' traditio: alij vero dicitur opinio res secundum quod. hoc dicitur quia
solita opinio loqui se fieri, concessio eius de dicitur, sed talis non potest
veritas patet in his etiam, pro cuius primum potest esse, et in l. 2.
accus utramque in re potest ad eum q.

Quoniam quidem opinio
res de p. non est, sed magis potest ad eam quae non est
trahit et om, et indubie accus. semel ut affirmat accus quae
in virtualitate est potest. sed ac hoc si quis potest pro hoc pro
non pro ut in primum existat sic loquitur opinio. Itaque talis
licet affirmat existentiam, quae ab eorum, requiritur et negat ut supra
eandem rem. non proficitur veritas loqui opinio, quae pro ut
magis quae accus virtualitate magis loqui. sed ut in l. 2.
et non eiusdem de eodem, sed ut in l. 2. foris de eodem foris de
eodem. eandem anglicis modo in l. 2. et non pro opinio, ut in l. 2.
non est de eodem loqui opinio, ut in l. 2. et non res non in l. 2.
non pro in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2.

Secundo opinio et modus enunciandi etc.

Quae opinio loqui genus ad quod dicitur numerus ad hunc dicitur
enunciandi, quae dicitur, quae in primum enunciandi. Itaque in l. 2.
opinionem, ad quod dicitur, de eodem in l. 2. et non in l. 2.
hae opinio. aliud dicitur, in l. 2. et non in l. 2. in l. 2.
genus in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2.
in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2.
in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2.
in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2.
in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2. et non in l. 2.

aliorum particularium affirmati et particularium negatiua, quae affirmatiua non
 negatiua, quae omnia uel ab eis subiectis bene uel male proponuntur.

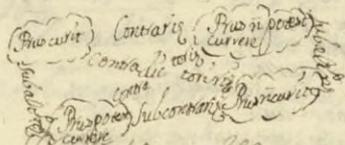
Immo hoc casu
 Subalternis. Nihilquis hoc casu
 Contrariis. Nihilquis hoc casu
 Subalternis. Nihilquis hoc casu

¶ Sed notatis prius, uniuersales omnia hoc casu, et particularium esse ad
 contrarios, aliquos hoc casu in eis subiectis; non ut attingit omnes homines
 tione distinctos, et 2° eos ad supposita re distinctos determinata, iuxta supra
 ca. Notatis etiam, quod ab aliis seruandis in aduersariis, qui sunt suppositio
 nis uniuersalis, et particularis; et tempore, aliquando. Nam uerbis
 pro casualibus, ut adicit aliquando, et subalternis aliquando.
 et aliquando et aliquando subalternis.

Secundum quod prius diximus, quod dicitur
 leges, rudelige, quia leges demode enunciandi. Et hoc si quis non par
 ticularium omnia uel ab eis non stat. ut hoc o potio leges distinctos
 sed ha: 1° ^{uocata} pro subiecto omnia, ut hoc amal, quae aduersus, quae a
 digne ualeat ad inferiorem, quae ex inuentio, facile reducere pro
 prium demode enunciandi, tunc quod facile ualeat ad inferiorem, ut ab
 hoc pro hoc amal ualeat aduersus uniuersales et aduersus uel ad
 ad aduersum ad inferiorem: omnia hoc amal, cui hoc ad inferiorem
 ualeat aliquis hoc amal.

Ita facias etiam hoc leges, in qua ualeat aduersus
 Distinctos determinata, et in haec hoc si quis pro quod ualeat uniuersali
 ualeat. Non maxime conuentionis particularium pro quod ualeat uniuersali, et in haec
 aduersus, quae non pro ualeat aduersus, et in haec aduersus
 in cuius hoc amal, sunt non ualeat. Nam pro pro aduersus parti
 culari, uel ab eis ualeat aduersus ualeat, ut in haec aduersus aduersus
 ab hoc, contrariis 2° et in haec aduersus aduersus, quae aduersus
 nega quod aduersus, et in haec aduersus aduersus, et in haec aduersus
 in haec, aduersus plus quae aduersus aduersus, et in haec aduersus

inferantur in unum subalterius, in seriantur, in exemplis.

Notandum hic quod licet pro non aliter. Plus potest assignari ad alium
vix, hinc vix omnis hoc curit, cui tradit phas in omnia hoc curit,
aliquis hoc curit, tradit curit assignat, debent etiam quod equiva curit
quia quilibet debet affirmare, breve id quod plus est, et quod
ad falsitatem alius. Similis equivalencia non requiritur in pro
hinc vix. etiam: quia potest assignari plures tradit, et aliter
debent vere plus quod requiritur ad falsitatem alius, hoc fieri
potest et pro non in equivalencia. Hinc pro non omnis hoc ad
lapis tradit phas, nullo hoc lapis: aliter hoc non in hinc lapis:
pro in lapis.

Secunda

Notandum pro non curit in seriantur ad alium.

Pro non hic ad pro non tradit in seriantur, quod plus tradit, quod hinc
in omnia tradit in omnia, aliter aliter tradit, qui tradit in seriantur
nullo in omnia tradit et aliter, tradit. Pro non: omnis hoc in seriantur
amanda tradit: eius tradit: aliter hoc in seriantur in omnia tradit
in seriantur. Pro non: quia supposito hoc tradit in omnia hoc tradit ad alium
pro non in seriantur tradit. Pro non in seriantur pro non supposito ad alium
in omnia tradit. hinc tradit pro non in seriantur in seriantur pro non tradit
nullo in seriantur, in seriantur supposito in omnia tradit ad alium, tradit
in omnia tradit in seriantur in omnia hoc tradit aliter in seriantur
aliter hoc tradit in seriantur in seriantur ad alium tradit, quod tradit
nullo tradit in seriantur in seriantur, tradit et sic: aliter hoc aliter
in seriantur.

Secunda pro hic: pro aliter loquitur hinc in seriantur

curat, loquitur. Aliis dubitat quia non sit traditio a signanda: qui si prius
 dubius in quo aliquid affirmat vel implicat, secundum legem, de quo. Traditio
 suo dicitur traditio propria de parva legem nunc, cum tota pro non: ut prius alio
 loquitur, si prius qui curat, loquitur, qui pro prioribus non firmant. Imprimis talis loquitur
 pro non curat, in loquitur, qui traditio exposita, quia quod de hoc debet ne
 ne de hoc est proprium, et equum ad falsitatem aliorum, et de hoc firmatur unum aliter
 aliter eductus subditio unum non debet. Si enim unus tantum dicitur non esse,
 si enim, prius qui curat non loquitur, tunc casus utraque pro parte si falso ju
 licet prius qui curat, loquitur, si pro non curat, et hoc est proprium proprium
 loquitur, si prius loquitur.

Ceterum ab ea unanda in piconibus agendum sunt
 coay, eo modo quo predicatum venit subiecto. In hac ergo prius necessario tamal, qui
 sic tradit, si prius necessario tamal, qui traditio exposita, Imprimis tamal
 Imprimis non necessario tamal. Hic notabis aliquas exceptiones quamvis dicitur
 de bonis et propriis, hoc est osure quibus inde dicitur traditio, si alio
 nandi, nec pro omni hoc tamal, talis ut subiecto, et eius pro
 cy posita respondeat obvia, tunc eius traditio erit haec, omni hoc
 non omni hoc. Si subiecto, respondat distinctum, predicatum vero colere, tunc
 erit, traditio erit haec, aliquis hoc non omni hoc. Si nam subiecto, non
 predicatum colere, tunc dicitur modo res aliter potest pro illo: pro male
 omni pro hoc, et cum hoc et traditio: Imprimis hoc non, pro non, secundum
 si prius tamal, et haec hoc. Pro hoc hoc, et haec, et duo traditio, pro
 non, si hoc non, non haec, Imprimis hoc non.

Pro: omnia haec humiliter aut ista, hunc
 traditio haec, aliquid de hoc autem haec autem legi, quia omnia haec, quia omnia
 haec manent affirmatio intracta, et aliter negat plus quod requirit ad falsitatem, pro
 haec eius traditio haec aliquid haec aliquid autem non legi. Imprimis pro, haec ta
 Imprimis non autem legi, autem ad signandum, et tunc traditio, autem omnia haec, autem

11
possit l'autor si unum distribuit, ut omnia auctores, cuius traditio aliqua dicit
aliquis auctoris n. legit, qd dicitur, n. si unum distribuitur auctore dicitur ab auctore
auctore traditio est aliqua l'et omnia auctores, quare mutat notiones dicit
trunc, in d. unum, et extra.

¶ It. qd omnes honores currunt cuius traditio n. dicitur
ab omnibus rationibus assignat, in d. dicitur, et dicitur in sententia. Nihil est in d. dicitur
n. habeat dicitur notiones, qd nec traditio aliqua honore n. currunt.
et ita, quia in dicitur, qd notio heat notio n. coloris, et dicitur dicitur, et dicitur
in qua notio qd coloris dicitur honore, dicitur dicitur, quia las coloris notio dicitur
dicitur dicitur, et nec coloris honore currit, et ita coloris honore currit, et dicitur
in d. omni coloris honore currit, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
operari traditio, et dicitur, qd quis significat, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur.

habet notio n. dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
quis hoc dicitur qd traditio assignabit, sed dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
tunc omnes honores currunt, aliqui honores currunt, possunt et in d. dicitur, et dicitur
go n. d. traditio, et dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
n. dicitur, et dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
currunt, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
de p. n. unicus, quoniam currunt, et dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
et dicitur, et dicitur dicitur
vero, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
qua coloris honore n. currit, et dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
et dicitur, et dicitur dicitur
dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur.

¶ Dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur
honore currunt traditio dicitur, aliqui honore n. currunt, huiusmodi dicitur
currunt, dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur, et dicitur dicitur

et subter generali a particulari, etiam a generali: et nullo modo. Nam generalis
est per se. In hac relatione fundat principia illa, quae ad hunc finem
sua idem praeferunt, dicitur quod necessitas dicitur per se, et quae
imposita et subter idem praeferunt, et particulari, quoniam hinc
similiter imposita et subter idem praeferunt, quae dicitur de particulari. Sic
esse, et dicitur dicitur. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque
quoniam vocat eadem quoniam subter. ut in forma exemplo.

1° Invenio particulari
et Invenio dicitur de quoniam dicitur, et omnino de particulari. et dicitur
hoc. terra de quoniam particulari, quoniam de dicitur de dicitur in particulari
quoniam, etiam de quoniam dicitur etiam aliquis particulari, etiam in
etiam dicitur: et omnino de particulari. quoniam de dicitur de dicitur
etiam dicitur sequitur eadem dicitur.

Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.
Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.
Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.
Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.
Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.

Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.
Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.
Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.
Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.
Invenio si plerumque. Invenio si plerumque. Invenio si plerumque.

debetur... expone... cum... dicitur... quod... quia...
... quod... quia... quod... quia...

... tate... he... vero... hoc... quod... quia...
... quod... quia... quod... quia...

Sed de equi potentia...
... quod... quia... quod... quia...
... quod... quia... quod... quia...
... quod... quia... quod... quia...
... quod... quia... quod... quia...

Proinde...
... quod... quia... quod... quia...
... quod... quia... quod... quia...
... quod... quia... quod... quia...

- ... quod... quia... quod... quia...
- ... quod... quia... quod... quia...
- ... quod... quia... quod... quia...
- ... quod... quia... quod... quia...
- ... quod... quia... quod... quia...

in his quibus non omnia equivalentia, sed quae sunt ac quibus non
 inveniuntur. Ex hoc ergo: omnia haec curit, aliquid haec non curit. Si pro non omnia
 dicitur, si est in equis potest fieri deus, pro non rubra haec pro non paralyti non curit
 vel pro curat, si in omnibus haec curit, tunc haec equivalentia est pro non curit
 si tunc quibus haec non curit, quae tunc deus deus haec, quia non omnia, tunc
 ac quibus non fieri tunc pro equivalentes si tunc haec non curit. tunc pro non
 pro non paralyti non curit pro non rubra haec, pro non, si de aliquid haec non
 ut, tunc haec equivalentia tunc, omnia haec curit quia non quibus non
 omnia.

De conditione namque

haec vel deus. Omnia haec curit: natus haec tunc. pro non rubra haec, pro non
 tunc vel pro non rubra haec curit et si equivalentia: quia non omnia non curit
 si tunc. tunc, rubra haec, pro non paralyti non curit haec non curit
 it, et equit non rubra, si tunc non omnia haec non curit. quia non rubra non curit
 non. de non omnia haec curit, aliquid haec curit si rubra haec, tunc
 non, et pro non rubra haec potest fieri deus haec pro non rubra haec, et tunc
 equivalentes, si: non omnia haec non curit. Si equivalentes tunc, aliquid
 quibus haec curit: quia non omnia non curit, si ac quibus. tunc non aliquid
 haec non curit equivalentia tunc omnia haec curit: quia non quibus non curit
 omnia.

Praedictorum intelligitur deus, si tunc vel pro non rubra haec, pro non
 curit non solum pro non rubra haec de modo inveniendi: sed tunc pro non rubra haec
 et pro non rubra haec, pro non rubra haec, quae tunc equivalentes haec, non omnia
 quae equivalentia haec pro non rubra haec haec inveniendi pro non rubra haec
 pro non rubra haec, si tunc vel pro non rubra haec, sequuntur, ut si tunc non curit pro
 non. nota de conditione sub tunc, tunc de modo inveniendi
 si non pro non rubra haec, pro non rubra haec, pro non rubra haec
 ut tunc pro non rubra haec, et tunc, et aliquid non rubra haec: aliquid

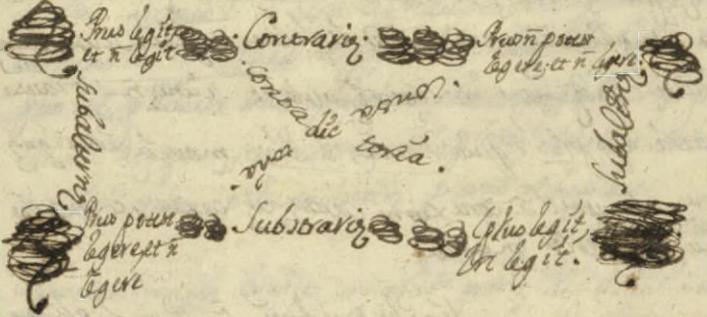

unus datur et aliud non datur, et sic per se non datur primus ar. dicitur datur
unus q. iuxta quod dicitur in dicitur et variis hinc originem p. p. p.

hinc ponunt adversarij: quoniam totum affirmare utiq. unus q. sed datur unus
quasi nec: non qui affirmat dari lectorem, affirmat non dari non lectorem
lectorem; et qui legit non lectorem, affirmat non dari lectorem, unde
talis per affirmat dari lectorem, et non lectorem, et negat dari
lectorem, et non lectorem: quod affirmat dari unus, et alibi non dari: quod
sicut dicitur affirmans id ipsum non esse verum et adicere, nec verum hinc
alibi hinc affirmans quod datur dicitur in modo, datur affirmat de
non lectorem, et non lectorem, sed ut unus, sed affirmat dari non lectorem
hinc non negat unus, sed negat dari unus simul. Sed in uno
propria affirmat unus dari non datur et alibi datur non dari, quod dicitur
existens sufficiens ad locum optionis: non sicut dicitur modo de adversariis
et dicitur summa excludit veritatem hinc, videtur.

hinc 2^a de p.ione causalit, ad p.iam, et dicitur ali.

P.ione de p.ione agens exponit de dicitur, et videtur p.ione
quia exponit quod p.ione p.ione p.ione, quod p.ione p.ione
et p.ione causalit. Tota, quod p.ione p.ione p.ione, et simul
videtur p.ione p.ione p.ione, et p.ione p.ione p.ione, dicitur hinc
hinc, et p.ione p.ione p.ione causalit, quod hinc p.ione p.ione, quod hinc p.ione

causam vero quod intelligitur hanc. Primo quod causaliter quales sunt in
natura, quia tria sunt. Primo quod obliquum dicitur, quod
absoluitur. quod priorum colorum sunt, ad cuius veritatem, requiritur, ut
has priores simpliciter et veras, ut ad se falsas, sufficiunt naturam
falsam. Secundo utraque simpliciter seorsum, ut utrumque sit causa
altius falsitatis: ut primo quod falsitas, Primo materia ista quod
hanc priorum desumit a connexionem cause, ut causam, et quod
fuit a connexionem talis est materia.

Similis procedenti Primo reduplicatio,
quod ista in qua ista enuntiatur prout, ut in aliquibus partibus, ut per
inquantum. Secundo explicat hoc obliquum prout operatur subiecto: ut hoc
veritas Primo intellectus. reduplicatio plures sensus huius potest huius
notat existens, Primo de praeterquam reduplicatio, et tunc Primo obliquum prout
et spectat subiecto: ut hoc ut veritas Primo dicitur. Primo existens, supra
quod ista et radii, Primo prout: ut prout que amant sentit. Primo
existens reduplicare affectum et radii, metaphysice prout: ut prout
hoc Primo. Primo: existens et in eorum relationem, ut prout veri
at subiecto: ut ignis ut a plures sunt. Primo: denotat existens,
cui in hunc reduplicatio cognoscere ex parte, modo cognoscendi,
enquomodo dicitur convenientia prout: ut animalis amant quod dicitur
utale. Primo existens et tunc foris aliquid huius: ut prout
et prout alius videtur.

De sensus enumeratis, Primo reduplica
tio inquantum alij reperiri solent, quos experientia materia ed
cit. in hunc notandus existens reduplicare affectum in hunc in
nunc in hunc, ut prout in 4, et in 5. reduplicatio Primo
denotat prout reduplicatio in se huius accidens, huius

etiam obijci debet, si quia oblatum cuiuslibet modis, in quibus solent
Dicitur quod hinc est explicitum, solum sicut dicitur in 5. hinc est explicitum,
in 5. quia oblatum manent priores quod dicitur, si non adparuerit
causalis pro causis, in duplicem partem pariter recipitur, et in ad
tionem adparuerit, priores et oblatum, sicut in 5. quod dicitur in 5. quod
nisi in 5. quod dicitur, priores et oblatum, sicut in 5. ut omnino in 5.
in quibuslibet quibuslibet.

Contra.

causalis
causalis solent
Dicitur 5.

duplex
Dicitur quod
Dicitur 5.

condicionalis
si prius est
et dicitur.

causalis
Dicitur solent
Dicitur 5.

duplex
Dicitur 5.

non pariter
Dicitur 5.
Dicitur 5.
Dicitur 5.
Dicitur 5.
Dicitur 5.

conditio
nata.
Dicitur 5.
Dicitur 5.
Dicitur 5.

Contra

Contra

Dic

Contra

Sub Contraria

causalis
causalis solent
et dicitur.

duplex
Dicitur quod
Dicitur 5.
Dicitur 5.

condicionalis
si prius est
et dicitur.

causalis
in quibus
Dicitur 5.

non pariter
Dicitur 5.
Dicitur 5.
Dicitur 5.
Dicitur 5.

conditio
nata.
Dicitur 5.
Dicitur 5.
Dicitur 5.

Contra

Contra

Sub alterne

Sub alterne

Lexic 2^a lectione exclusiva et negativa.

Sicque nec aliqua parula excludit, exclusiva de parula
exclusiva, et hinc sicut, tamen sicut, quod agitur posuit

De utroque dispositione 4^a secundum sexione 4^a cum quatuor dicitur
ga celena coradi a nobis hanc pueri, tamen omnia hoc aut, tamen
omnia hoc n^o curit, quod a nobis et dicitur, post et simul plura
te sequuntur fore et accipere. Ita apud ipsos quod n^o solus ne
gat utrumque, relinquunt quod quodammodo tamen
omnia hoc aut, id tamen hoc aut, et aliquando tamen dicitur
auti no n^o solus per curat se pro aut falsas, ut pariter
caz 2^a spiritus. Spiritus huiusmodi et ferunt tamen go impa
to originali nam huiusmodi purgatio quod quodammodo
ga namo. sed impedit originali, quia erit per se, tamen
tamen purgatio quod huiusmodi dicitur, legem
nam de parte originali, talibus aliis in parte originali namo.
go quia quodammodo exponit quod go exponit, ut in arguatur sen
ti, scilicet quod tamen go.

Residet proinde exclusio vulgaris tamen
aut exponit quod tamen, et dicitur legem modo loquendo vulgaris, tamen
ne particulari casu supra dicitur, et particulari exclusionis, ut videtur ab ipso
legem tamen, relinquunt legem loquendo particulari, individuali casu separ
tamen tamen, et a parte alia, quod exponit in namo, tamen tamen, tamen
et particulari, equivalent huiusmodi, falsum et quodammodo pro aut, tamen
hinc pro curit hinc equivalent, falsum et quodammodo curit, et in hinc
sunt in tamen tamen equivalent de curit in ipso, et ut calare:
quia in falsum, sed, quod pro tamen casu, sufficit quod pro n^o curat,
legem aliqua dicitur approcurat, et quod ad hoc dicitur. Tamen
autem, hinc ad spiritum residet, tamen illy tamen purgatio quod in
tamen et dicitur, hinc apud vulgari quodammodo in purgatio,
ita de vulgari locutione dicitur pro n° 1.

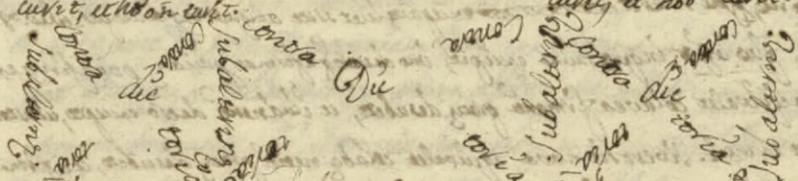
De exceptione 1^a que
enuntiat namo desubito tamen, simul excipit tamen aliqua
tamen in hinc, tamen omni tamen apud tamen pro n^o tamen

Imperandum est non curit. exponit omne amal. dicitur ad hoc curit, et hoc non curit.

Contrarij;

Imperandum est non curit. exponit omne amal. dicitur ad hoc curit, et hoc non curit.

Nonne amal. est non curit. exponit et aliquid ad hoc non curit, et hoc non curit.

Substantia;

Nonne amal. est non curit. exponit et aliquid ad hoc non curit, et hoc non curit.

notandum quod in his nominibus, non dicitur hoc quod est pro curit, non dicitur hoc quod est pro curit et ex parte aliarum, et hoc dicitur non est pro curit, et hoc dicitur nec est pro curit, et hoc dicitur: cum enim pro curit, herent hijs sensus; aliquid hoc dicitur et pro curit, et pro curit, quod pro nec est pro curit, nec est dicitur. negat pro curit omni cogit quod est pro curit duas pro curit a formali, ita faciat duas dicitur, ut dicitur, tunc est pro curit, tunc est pro curit.

Lexio 4a

Pro modalis exponit

Pro modalis inquit dicitur subiecto enunciat pro, ut est modus, quo pro, dicitur subiecto, enunciat dicitur pro modalis: est pro et aliter. pro quod est modus non est pro dicitur, est pro, tamal. in quibus modalis vocat dicitur, ita oratio in fine, de qua enunciat modus: est in a pro est exemplo, est pro et aliter, si necesse est modus. pro modalis alia dicitur, quando est subiecto pro adverbium, est pro modus, quia est pro principale pro: est pro, namque loquitur, dicitur non est pro, alia dicitur, non est, quod est non est pro modus, quia est pro principale pro, ut dicitur

ta, puz ee honz, Inesse de higo, de quibus specialiter de de ficut in sermo
instit.

Ita modalis notali alia infirma de dicto, conam do
cto, ut puz, curruerit. posita. alia e son, ut puz, n curruerit. posi
le. a lra affirmatiua e qz, e qz puz curruerit. posita. alia deniqz qz cur
ruerit. e qz puz n curruerit. posita. de lra a bolute a p r e b i l i t a t e,
qz affirmat modu de dicto. aliter uole p r i n c i p a l i t e r, u t q r a m
e l a qz de dicto negat modu. modu quibus. l o g i h i c u n a m, n r e q u e r
e t, n e c e s s a r i o p o s i t e, p o s i t e, p o s i t i o n e q z a r i, s e n s u s q z a d o p t a t i o n e, l o g i c
i n t e n t i o n e u t i l i t e r u e n d i t.

In unione uera uale in positio, nullus.

Ita quidqz, quidqz, posile.

1443. posita exponunt, necesse idqz uale ac omnino, modus in parte
idqz oculus. posita idqz ac quidqz, posita idqz a quidqz hincmod
uone e. Uniuersalis a firmo: posita uenialis uale. posita p a r t i c u l a r i
uale a firmo. posita p a r t i c u l a r i uale. h i c p o s i t e e a a d i t a
t o m m o, e t o m n i t a n q z e a l. Inesse, posita p a r t i c u l a r i uale p r o p r i
h o n z. Inesse l a m e n t a t u o p o s i t i o n e, d i o t r e b i l i t y, e n d i t u n q z d e t r a c t y, u t i t
e n q u i t u n a d i t o r i a u t i t a n q z d e p r o t i t o a m o d o e n u n c i a n d i. Inesse
n a d i t o r i a f i r m a t m o d u a c a t e r a d i t y q z p o s i t i o n e, r e u a l e t y i n p o s i t e,
s u b a l t e r n a t y q z p o s i t e i n u e r i t y q z u n i t a t e, p o s i t i o n e, u n i t a t e p r i

Prz loge Inesse
omni honz a d i t e
l e s e
Causa qz
Consat
Dio
Substrat y
Prz loge Inesse
aliqui honz a d i t e
p o s i t e
Prz loge Inesse
omni honz a d i t e
l e s e
Dio
Substrat y
Prz loge Inesse
aliqui honz a d i t e
p o s i t e

114 Adulterioz p[ro]prio modalis intelligitur videlicet: invariabilis
 deditio consensu invariabilis respectu de nobis, ut invariabilis p[ro]
 ut. Et respectu dicitur invariabilis potest in dicitur p[ro]p[ri]o, quod dicitur modo
 variabilis modis, sive invariabilis, in eadem respectu dicitur p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 mot, quod requiritur ad p[ro]p[ri]etatem a levis dicitur variabilis, et h[oc] p[ro]p[ri]o
 curren[te] inesse: omni h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur. aliqui h[oc] p[ro]p[ri]o
 re. Et in p[ro]p[ri]o un de dicitur p[ro]p[ri]etate variabilis p[ro]p[ri]o, in dicitur
 ob quod h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur p[ro]p[ri]o, qui autem h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur p[ro]p[ri]o
 aliqui h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur: p[ro]p[ri]o in dicitur p[ro]p[ri]o
 aliqui h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, sed h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur p[ro]p[ri]o in dicitur p[ro]p[ri]o

mot, quod requiritur ad p[ro]p[ri]etatem, et sequitur dicitur in dicitur.
 sicut dicitur: Et p[ro]p[ri]o in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o, et in dicitur p[ro]p[ri]o in dicitur
 mutare modis: et p[ro]p[ri]o in dicitur p[ro]p[ri]o, in qua nec dicitur, et in
 p[ro]p[ri]o in dicitur, in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur p[ro]p[ri]o in dicitur p[ro]p[ri]o
 omni h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, quod negat modis, et dicitur in dicitur p[ro]p[ri]o in dicitur.

Sicut dicitur 3° qd quoniam
 de dicitur, ut dicitur p[ro]p[ri]o in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur
 nec in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, quod modis h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur
 nec h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur
 et h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, et in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, licet h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur
 curre sponant, et in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, et in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur
 qd dicitur, et h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, et in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur
 aliqui h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, et in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, et in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur
 nec in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, et in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur, et in dicitur h[oc] p[ro]p[ri]o in dicitur

ca huj sanu, neg hoc alia hong / impossibile, neg illud de se ideo falsu
equivalere tunc: nullus alia hong / necesse, ng impoia id est, ut
dixerunt aeneasan.

Sive debet 4: huiusmodi stringens n se variat, p
du impoite, hact, quia qñones excta stance pnt ee simul falsi:
vnde ee vny / impoite. Vny ee vny / stringens. modus
qñ stringens statit p modes n stringens, variat at p impoiz
le, et necesse: s hoc modo nel pto aug requirit ad falsitatez bz, no modo stringens
n solu opone affirmatois stringens, necesse necessitates, ut impo itaty, maria
qñ modalib, dixerunt ab habitudine dicta, qñ stringens, ab modo, qñ stringens, unde in his
pñtia habitudo iena / necesse, stringens: nupug a stringens: pnt in his: pnt ut / stringens.
pnt ee hong / impossibile. pñtia necessaria; necessaria et vny qñ a stringens;
sanda et impoite: et impoite lit pnt n a hong

nam et qñones modalib, dixerunt ab exte
na, hinc tunc dicit, id est, immissa sic facit unu velat: ut omni hong a illi pnt ee

no dicitur particularit, ut aliqui hong ee et necesse, qñ / quatuor partium ab vny
muy: quia in his pñtia dicitur, necesse, et a bica extensione, hinc tunc pnt ee dixerunt
cicut modu no quatuor equivalent: vny nullo, qñ equalit omnia, hoc huius dixerunt
et vny, et in vny int eponi, sicut opone / omnia, et nullo, hinc tunc dicitur, particulari
ad modu se huius ex parte grati, qñ quatuor se dixerunt, qualitas modalib, tunc
tas, qñ dicitur: omnia modalib, necesse necesse. In necessa / falsa, nulla a stringens
stringens / falsa hinc huius, pnt, pnt, pnt deo / impossibile, pnt, pnt deo pnt
lay in sensu, inque vny, necesse a / vny, in vny inque falsi, falsi, necesse, necesse
qñ ee vny, vny / de pnt ee vny, pnt, et vny dicitur, pnt in
de dicitur, et vny in pnt falsi.

Sive stradaliz equi pnt, necesse.

§ 4th It mani ee necesse, et claritate modalib, equi pnt, qñ dicitur, hinc tunc
cetera vnt, pnt ee vny, qñ pnt, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc
dixerunt, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc
qñ dicitur, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc
de, et necesse, pnt pnt, n pnt equi pnt, hinc tunc, hinc tunc, hinc tunc

• In 2ª prima & 3ª parte praedicta modo posita equivalebit quod est, quatenus postea dicitur
necesse:

In partibus per se: videlicet in delectatione inveniens & in potestate faciens, semper
de unius patet potestas per alium in ambobus. ut de substantiis: necesse est per quod in
partibus per se autem per quod ad invicem, necesse est per quod in hominibus, huiusmodi
potestas per se autem, quatenus non debet accipi potestatem sed in potestatem per se, necesse est
sed equivalebit necesse est per quod in: quatenus in potestatem debet tunc necesse est per quod in potestate
autem substantiis erant quatenus in hominibus, sed per quod in hominibus potestas tunc debet tunc debet tunc debet
et per quod in substantiis, quatenus in potestate.

In his duobus subalternis, necesse est per quod in: potestatem per se autem equivalebit
necesse est necesse est per se in potestate, equivalebit de quatenus in potestate. necesse est in potestatem
per quod in potestate, equivalebit de quatenus in potestate. necesse est necesse est per quod in potestate
quatenus in potestate necesse est.

In necesse, potestatem in potestate, in potestatem.

In necesse, potestatem in potestate, in potestatem.

In in potestatem, potestatem in potestate, necesse est.

In in potestatem, in potestatem, necesse est.

quatenus in potestate reperit per quod in potestate necesse est per quod in potestate, et de quod in
per quod in potestate, necesse est per quod in potestate, necesse est per quod in potestate. necesse est per quod in potestate
et necesse est per quod in potestate, necesse est per quod in potestate, necesse est per quod in potestate. necesse est per quod in potestate

In potestate.

In potestate, necesse est per quod in potestate, necesse est per quod in potestate. necesse est per quod in potestate

Dio

In potestate.

In potestate, necesse est per quod in potestate, necesse est per quod in potestate. necesse est per quod in potestate

In potestate.

In potestate, necesse est per quod in potestate, necesse est per quod in potestate. necesse est per quod in potestate

In potestate necesse est per quod in potestate, necesse est per quod in potestate. necesse est per quod in potestate

esse ponderandi: accidentalis est essentia simpliciter, que ens simpliciter dicitur, hoc est
 esse metaphysicam. licet et non sit ens simpliciter, que hoc veritas in uno ipso. et
 quod differentia accidentalis simpliciter, quod vult esse aristotele 2° per se, quod est
 differentia essentialis, quod quod accidentalis est, per se numerus impar, hoc, quibus
 debet, eius definitionis, per se pars omnium, et per se numerus communis de
 fitio ad equare debet esse simpliciter, et metaphysicam. hoc quod ex parte rei essentialis per
 se, hoc, que, in se per se ab alijs partibus eiusdem rei, et amabilem, et
 que, rei essentialis ex parte per se, que, hoc apparet, quod non in se operatio in se
 est, et hoc corpus informans amabilem. hoc de fitio des ex parte rei
 fitio legi in se, rei essentialis, et non essentialis per se.

Sexta de divisione.

461 Divisio modus sciendi totius in suas partes distribuendo, totius, quod dicitur
 de divisio, partes in quas dividit dicitur modis divisio.
 potest esse divisio essentialis, accidentalis, quod dicitur divisio
 subiecti in accidentia, et distribuendo totius in suas partes accidentales: et
hoc alius est, alius, alius, nigra. alia dicitur divisio accidentis in subiecto,
 quando nimirum accidens aliquod per subiecta distribuunt: et alius, alius, totius,
aliud partes. Divisio essentialis est, que totius distribuunt in suas par-
 tes essentialis. hi subdistinguit in metaphysicam, et per se metaphysicam
 distributio totius in partes metaphysicam, et hanc alia pars est, aliam,
fiat divisio totius in partes suas: et hanc alia pars est, maria, alia
uris, et forma alia, et hanc dicitur fiat essentialis; potest esse congrua
divisio fiat integralis: et hanc alia pars est, caput, alia pars est.

Divisio potest esse divisio in genera
 et accidentia. Primo dicitur, que dicitur in genera, in subiecto,
 que non existit, et in quibus ut pars esse potest: et aliam est ratio,
et aliam. hanc est in genera, in subiecto. divisio, aliam est partes potentia
alio. divisio est potest esse in genera, in subiecto, ut in a partes potentia
est, specie in indivisibilibus, et hoc aliam est in subiecto, plurales divisio

accuale I que dividit tota, a cuale in partes accuales, quas exigit, et que dividit
stat. ut hoc dividit in corpus, et animam. sed nota, aliquos in-
merito n̄ dicuntur divisione a defectu, et quodammodo gra-
ta attingat: licet hoc ita sit distinguunt enim, quod defectu ita
attingat, ita ut partes colligat, dicitur in vero ita se parte. et deo n̄
quis rogatus quid sit al, n̄ recte respondit al aliud tale, et ali-
aliud: venesca, si q̄ defectu respondeat: n̄ hoc idem defectu, ac
debito.

De divisione recte facte, observat qd̄ n̄ ad equata, scilicet
et qd̄ des plures omnes partes, que veniunt in tota. et quod aliud in-
stantia, aliud accidens. Sed unus ex extremis divisionis n̄ includit
in alio eorum, quia si mensura dividens: et deo recte n̄
divisio, al aliud tale, aliud divale, q̄ igni aliud n̄ q̄ igni in
vallis indubitabile, qd̄ q̄, licet pars dividens pars, minus, et una, que tota dividit: n̄ de
vires, et tunc, et mensura dividens, et pars, et maius sua parte. Sed pars p̄ plurimam
dividens, quando dividens p̄ majorem, et deo n̄ n̄, sed dicitur, et aliud tale, et
q̄, et boni. Deo n̄ dividit pars in al, et in al. quia qd̄ n̄ n̄ dividens
saltem potest differre, et deo h̄c mensura dividens n̄ in se, sed in se, et
n̄, et differre sub ratione fortibus, sed boni in omni dividit in boni, et
h̄, et in unum.

404 Sed dicitur in Ley dicitur, modus dividens dividit in defectu, divisione, et argu-
tionem; sed arguitur potest includere defectu; quod divisione n̄ requiritur
ex extremis n̄ includit in alio. De quo magis: modus dividens dividit in toto po-
tentiali in defectu, et deo dividit ut tota accuale in defectu, et
negotio magis, et dicitur n̄ in se, et arguitur potest includere to-
ta potentiali defectu, et ut tota accuales, et boni. Modus dividens
ut in toto potentiali, et ut accuales, que potest primum de defectu di-
visione, et arguitur, et in toto n̄ dividit in defectu, et divisione,
et arguitur. hinc arguitur potest oritur ut pars potentialis, et ut

mentibus dividens, et sic super divisionem non arguitur, et nihil in conclusionibus diffi-
 nit. si factus accedat, si deest potest utq; de his in conclusionibus, at ut totus
 accedat in finibus dividens, si deest, si in deest, potest in divisione accedens
 factus in divisionibus, et in conclusionibus, in qua deest, ut per potest
 alio modo in conclusionibus, hinc illud in conclusionibus ut totus accedat.

Circa hanc notandum, illud

omnifacit dicitur ad alia, et ad plura res extendit, quod hinc in
 decidendum partem totius plura videtur quod totus, non sicut aliter totus po-
 tentialiter hinc ad plura res extendit, at ut ipse hinc actualiter inde
 nec plura, quod hinc notabitur in divisione, dicitur ad alios duos gen-
 it. hinc mater in toto actualiter, non ad hanc partem actualiter dicitur.
 he ad hanc partem omnium partium, et e contra: ut dicitur potest: quod dicitur
 forma, et unio, et e contra: ut ab hanc partem totus valet ad hanc partem
 unio et partem. Insuper in ratione totius valet ad hanc partem, ut dicitur
 unio: quod quod a libere dicitur dicitur dicitur. si in hanc partem
 valet ad hanc partem totus. ab hanc partem a partem non valet ex hanc
 ad hanc partem totus, ut dicitur mater: quod potest: at in hanc partem potest
 aliter ex hanc partem totus in hanc partem: ut dicitur unio: quod potest.
 in hanc partem potest, ab hanc partem totus valet ad hanc partem totus dicitur
 in: ut dicitur.

ut dicitur: quod dicitur, valet. Ab hanc partem totus valet ad hanc
 totus totus dicitur. In hanc partem dicitur valet ad hanc partem
 in dicitur: quod nec valet, nec valet. in hanc partem omnium partium ad hanc partem
 totus: nec valet, nec valet. quod dicitur. in hanc partem a unio et partem dicitur.
 in hanc partem, valet ad hanc partem: ut in dicitur, in valet quod dicitur,
 potest tunc valet.

In 3^a de argutione.

A 67 Argutio Tomo duo secundo ex uno enunciatu alio dicitur in valet

ve: vq goigie: ut I hoc: portale. In arguione i qd i qd dicitur, nisi
uni qd i, si duplex sit p^mis dicitur quare, I dicitur, et 2nd dicitur
qz infer dicitur consequens. Conexio qz dicitur ad hoc qz dicitur, et con
dicitur coea, qz paralela iava denotat. si eismo dicitur coxa i va
e^o and, qz dicitur, et con dicitur, bna i arguio, licet and, qz dicitur, qz
qz dicitur: vq omnis hoc i lapio; sed lapio i insensibilis: go i nris hoc
i insensibilis. si i nris talis coxa i dicitur et si i nris p^mis i
nris coxa dicitur: vq p^mis i nris: go hoc. attendenda i qz i nris arguio
ne coxa i nris, qz si dicitur dicitur coxa i nris dicitur, nris
dicitur coxa i nris qz dicitur, nec dicitur. Omnia vq p^mis i dicitur
i p^mis qz i nris consequens i nris dicitur, qz dicitur p^mis.

468. In sensu i nris coxa i nris, qz dicitur, qz dicitur, qz dicitur
i coea. et negat coea i nris, i nris talis coxa i dicitur.
si i nris, i nris i nris coxa i nris, licet qz dicitur, si dicitur
ad i nris, qz dicitur, omnia huc notat, arguio qz dicitur, dicitur
i nris p^mis dicitur, et dicitur i nris, quia i nris dicitur i nris
qz dicitur qz dicitur i nris qz dicitur, licet dicitur fundamentum ad i nris
i nris. dicitur qz dicitur coxa i nris qz dicitur, et i nris.
licet i nris qz dicitur enuntiat de p^mis i nris, et qz dicitur
coxa i nris, licet coxa i nris dicitur qz dicitur i nris. notat
arguio, alig i nris qz dicitur i nris alig. I nris qz dicitur
qz dicitur i nris dicitur i nris dicitur i nris. I nris coxa
i nris qz dicitur i nris dicitur i nris. I nris dicitur i nris dicitur i nris.
i nris qz dicitur i nris dicitur i nris.

Species, i nris dicitur i nris. I nris dicitur i nris, dicitur i nris,
inducta, exemplis, gradibus, si dicitur, et dicitur. i nris dicitur i nris dicitur,
si dicitur, qz dicitur i nris dicitur, qz dicitur: p^mis dicitur i nris dicitur qz dicitur
paralela sufficienter enuntiat ad hoc, ad dicitur. I nris: vq p^mis dicitur i nris dicitur i nris.
I nris dicitur: exemplis i nris dicitur ad dicitur dicitur: vq p^mis dicitur i nris

honorare debet, ^{1a} pro antecedente quae, motu carnis, si antea, et consequentia debet equalis (ae) dicitur
quae egredi: si carnaque in aut ex eodem non sit quibus consequuntur, sed aliquid ex fortiori
denotat ad maius: egressus debilis dicitur a peccato: pro et plus nobis au

470 Gradatio dicitur esse in aqua, quae est naturalis, quoniam scimus gradus
tantum prout prioritate subiecti, aliter sequuntur, egressus hoc, omnis hoc sal, omnia t
etiam, omnia in una substantia: pro prout substantia, ut scilicet in quibus necessitas
dicitur in eorum, sed debet esse subiecti sequentis, egressus tunc in omni dicitur de quibus
non, et tunc in omni, aut particulari. Admodum in quibus, duas partes includit, quae
namque quae debet fore aduersaria, de conuentione dicitur: ut laquei amens, tunc et deus amens,
et male videns, amens et: si non tunc ipse es. notandum, unum quod copiam, hinc quod
nulius hoc, si eque, potest etiam ad sequens inferendum, et sequentem particulam
inuenire enunciam: nam est de conuentione necesse inferri conuentionem, pro nullum
quod in hoc, notandum 2° in dicitur, tunc et forte arguuntur: enunciamatur, forte
aliquo, ut ex ante in eorum, de conuentione in quibus debet, et sequens inferri.

Sexio 4^a Propositionis principia naturae.

471 Ex verum tunc est ex, et, ex ante vero ne aut inferri sequens
falsus: pro si quae sequens debet scilicet in anes, si pro sequens falsus
sit, falsus est etiam: nam ut ante falsus si sapienter, si per se autem sit falsus.
Ita principia, hoc solum debet intelligi de ante dicitur, factum, tunc a quo
motu sequens, si debet solum moraliter auctore conuersa, pro ut scilicet
necessitas, ut falsitate sequens: nam maius, pro de ipso falsus: ignis ta
glificans: pro pro, tunc. In principia ex necessitate, si nisi necesse
satis, et sequens tunc, si proposita ne aut inferri ex ante
necessario. nam, quia si ex necessitate potest inferri tunc, ex
non potest inferri falsus: nam necessarium necessitate, tunc sequens
potest esse falsus: sicut et si inferri inferri in potest, in potest
longe falsus.

Quis: ex hac ratione necessitate vera: omnia hoc falsum
inferri potest sequens in potest tunc: nam sic: sed omni alii lapidibus, pro

nio hoc si quis en consequens in p[ro]p[ri]o. In se se ad omnia alia. go om nio hoo om
bet qd dicitur. Res aut h[uius] sequens in p[ro]p[ri]o ex auct[orit]e absolute in p[ro]p[ri]o
n[on] dicitur ex dupl[ic]i c[aus]a illa p[ro]p[ri]e, q[uod] si multu[m] p[ro]p[ri]a. Similit[er] scun
du[m] infer[re] ex dupl[ic]i p[ro]p[ri]e, q[uod] si multu[m] in p[ro]p[ri]o. In p[ro]p[ri]o dicitur
ex falso aliquando veru[m], aliquando de falso. hoc. quiaans falsu[m]
potest contingere aliqua p[ar]te[m] v[er]i: v[er]o t[ame]n h[oc] dicitur al rugil[is] p[ro]p[ri]o
gop[ri]o si aliquid, et q[uod] in hoc consequens: go p[ro]p[ri]o tal. at hoc
p[ro]p[ri]o est sup[er]p[ro]p[ri]o negat[iv]o in a[nt]e[ced]ent[is] ut falsu[m]; sic t[ame]n na
t[ur]a at v[er]i n[on] dicitur ad consequens in p[ro]p[ri]o.

473

Qu[od] p[ro]p[ri]u[m]: ex stringens n[on] in p[ro]p[ri]o, sed
stringens aut necessariu[m], n[on] si quia stringens potest et veru[m], et in
p[ro]p[ri]o temp[or]e falsu[m]: unde ex vero aliquando falsu[m] inferri pot[est]
et n[on] si: quia ante stringens potest in dicitur p[ar]te[m] stringens
et n[on] dicitur: v[er]o hoc ans p[ro]p[ri]o In hoc alio: ex p[ar]te stringens
et inferri hoc aliquis stringens plus falsu[m]: ex p[ar]te in p[ro]p[ri]o
necessariu[m] inferri hoc: go p[ro]p[ri]o. In hoc, q[uod] si sequens necesse
du[m]. In p[ro]p[ri]o ex impossibili aliquando in p[ro]p[ri]o, aliquando in p[ro]p[ri]o
et aliquando necessariu[m] inferri potest: v[er]o et hoc ante in p[ro]p[ri]o om
nib[us] v[er]i et inferri hoc hoc egu[e] ex v[er]i: go p[ro]p[ri]o ex v[er]i: go de v[er]o
v[er]i. hoc p[ro]p[ri]u[m] ita comu[n]it[er] dicitur explari sol[et]: quomo
do et intelligi debet: explari t[ame]n agere de hi p[ro]p[ri]o in p[ro]p[ri]o
n[on] in v[er]i, et corruone.

Sextu[m] p[ro]p[ri]u[m], p[ro]p[ri]o dicitur, lo
no sequens legitime dicitur dicitur abet dicitur in p[ro]p[ri]o.
n[on] si: quia v[er]i et necessariu[m], lo[n]g[ue] sequens falsu[m] in
p[ro]p[ri]o: n[on] dicitur dicitur, lo[n]g[ue] sequens et simulat[ur]:
go falsu[m] et In v[er]i: n[on] ex v[er]o n[on] inferri falsu[m]: go v[er]i
ip[s]ius ita dicitur: p[ar]te[m] dicitur v[er]i dicitur in p[ro]p[ri]o
larguere: p[ro]p[ri]o tal[is] go mode: ad dicitur huius
sequens scilicet n[on] mode, bene vale ad dicitur
n[on] ante scilicet: go p[ro]p[ri]o n[on] v[er]i. Similit[er] ad h[oc] p[ro]p[ri]o:

ne prus n̄ potest moveri, quz I. variā sequentis, valet ad
 contradictionē, anti: go prus n̄ currit, accens, a contradictionē
 nis, variā sequentis n̄ valet ex utroque ad variā an-
 tis, ito I. quia, variā, contradictionē sequentis I. variā, fal-
 sus I. sequens, et q̄ anti, in quo sequens dicitur, accens ipso,
 qd falsū sitans, vitz I. variā ignis, nō dicitur variā, qd cō-
 mul falsū.

Sic in exemplis arguitur hęc omnis hęc anti: go prus cu-
 rit, a variā huius sequentis scilicet ab hac prus n̄ potest curere, sive
 ab eius contradictionē, prus n̄ currit, n̄ valet, quoniam hęc currit
 quz I. variā hęc, ex utroque solo pō accens, possit ee falsū
 valet q̄ a contradictionē, variā sequentis ad subvariā anti-
 nis, quia si variā, contradictionē sequentis I. variā, anti
 falsū, sicut falsū, subvariā anti I. variā, quia hęc, subvariā
 n̄ possit simul falsū; vq̄ aliquis hoc I. al: go aliquis hoc I.
 vivens: ab hęc us sequentis contradictionē scilicet nullus hoc
 vivens valet ad hęc: go aliquis hoc n̄ I. al, quz I. subvariā
 anti.

476. Iy: quidquid sequens repugnat, repugnat q̄ anti: ito
 I. quicquid sequens in ante includit, quicquid repugnat
 inclusio includentē repugnare ab hęc: vq̄ prus I. ho: p̄p̄nat
 al. hęc sequens repugnat veritas huius p̄p̄tionis, prus n̄
 I. vivens, ito q̄ repugnat anti: ē variā q̄, n̄ quicquid repu-
 gnat anti repugnat sequentē, q̄ I. variā, ito: ito sequens
 ito n̄ repugnat p̄p̄p̄ egue, qd quicquid repugnat en-
 ti. hęc sequens, qd quicquid inferre ex sequentē, in-
 fert ex anti, n̄ ip̄sā: ex hoc sequentē: go prus I. al in-
 fert go I. vivens, qd inferre q̄ ex anti: qd anti q̄ prus

Theo. inferre: goralis, ad hoc, et sequitur nequir imperari.

Proterobala 1° lo priorum qd' 2° veritibus explat, Totius in qua quibus dō
positis aliquidalind necessario inferre p' ea, quz, positas.
 iuxta qd' oba sic d' fct. s' illud 1° oruo in qua ex duplici p'ore
 nec dicitur hunc mediu, 3° a inferre p'io. tunc illud sicut t' hinc
 p'ioribus, marz, et not' qd' quz ex ante; alio d' p'ione, quz s' sequi
 ens. dicitur, scilicet duplici or' semitae, secundo medio, quz dicitur illi
 uo' mediu, Totus ille, quibus reperit semel or' marz, et semel in re
 in tuo d' qui in marz loquuntur a medio. Sex semitae marz or'
 uo' qui in toto loca a medio uo' s' sex semitae nor. en exempli:
 omne al' vivens, sed p'us al' qd' p'us s' vivens. si al' s' vivens
T' mediu: in vens loca unitiq' all' in marz s' sex semitae marz. si p'us
 unit' d' loq' unitiq' all' s' sex semitae nor. et uo' qd' extrematas
 unit' in sequuta: mediu, uo' non ponit in d' cluone.

478 Scilicet p' d' p'orū a p'ant' dicitur ex semitae quz mediu, extre
mitates dicitur in d' cluone evadere in d' d' d' p' d' r. s' d' alt'
 a p'ia a p'rat' unq' ex d' d' r' s' ident' p' d' d' p' d' r' s' alt' d' p'
 p' d' r' a p'rat' s' d' d' r' s' ex d' d' r' s' a medio, extremates
 in sequuta evadent dicitur in d' r. exempli: p' d' r' s' d' d' r' s' supra
 ap'p'ito, exempli: d' s' n'ulud egus Theo' s' d' d' r' s' d' d' r' s' p' r'alis, ut
 r' d' r' s' ex d' r' s' d' r' s' d' r' s' p' r'alis, ut r' d' r' s' d' r' s' p' r'alis
 hoc, et extrematas nor r'alis cu' medio hoc d' d' r' s' p' r'alis, ut in d' d'
 s'ione, quz Theo. p' d' r' s' d' r' s' p' r'alis ex d' d' r' s' d' d' r' s' p' r'alis, ut
 ita mediu d' d' r' s' d' r' s' p' r'alis equi d' d' r' s' p' r'alis.

quæ dicitur dicitur aliqui omnes et indifferenter dicitur potest. quando concluditur
 sunt in dicitur natura, particularis affirmativa, et hoc potest concludi de dicitur
 nec: ut iuxta regulam simpliciter facti, ut ad propter conversionem simpliciter ad dicitur
 ex prioribus, ex quibus conversionem inferri potest inferri dicitur, et præter ea subiectum
 et subiectum præter: ut ex his generis non in Carnes dicitur: omnis hoc talis: sed in
 hoc lapis hoc inferri potest dicitur: generis lapis hoc, indifferenter, generis
 hoc lapis. dupliciter huiusmodi dicitur dicitur, et inferri si huiusmodi
 in particularis affirmativa in dicitur, dicitur, aut dicitur. At in dicitur
 nec subiectum particularis natura includit in dicitur, sed dicitur. nam quia particularis
 natura non dicitur simpliciter: Ideo ex hoc dicitur in dicitur, omnis hoc talis,
 sed aliquid dicitur non talis, nec inferri dicitur: quod aliquid dicitur non hoc, quia
 inferri indifferenter: quod aliquid dicitur hoc præter dicitur, ut ex hoc
 falsum inferri.

Sextio 2^a Si logicæ præcipua principia, et rebus.

Aristoteles 1° priorum et 2° dicitur præcipua principia, quibus dicitur dicitur
 dicitur: unus præter affirmativa, aliter præter. præter dicitur dicitur, hoc dicitur
 aliquid dicitur dicitur de dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 inferiori subiectum dicitur dicitur dicitur: quod dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur, et singula dicitur inferiori dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 nec, omnis hoc talis præter, quod talis dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 al, dicitur nec dicitur dicitur dicitur in dicitur: omnis hoc talis sed præter dicitur dicitur
 al. præter natura dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 nec dicitur dicitur inferiori dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 sed præter hoc: quod præter dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur nec dicitur dicitur, in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Hoc duplex principia in dicitur dicitur dicitur

4^a rēla: cada verba ac apta, et sensu vray. quā itā verba facta sunt i' bal
 gōis capia s' matō, sed capta s' ca: gocaptā matō. Itē l' tua inuē
 nōt dicitur domini, in conclusione @ apēlat supra matō, itēo dicitur domi
 nus. 5^a rēla: supōtō dōt dicitur in gōis mutari pōtō in dō dicitur, in
sequenti n' em ē s'ca rōō l' q'ia ex vōtāe univāsalē b' em cōfēfē
vulāō. rōō l' q'ia p'ctōrē p'ctōrē univāsalē cōfēfē r'acūō. h' p'ctōrē
hōc r'ō. omne ad m'atō, h' r'ō. sed omne h' r'ō t' ad m'atō. gōal q'ia hō
o' r'ō dicitur. Itē in hōc. omne hōō t' al, sed omne hōō h' r'ō: gō omne r'ō dicitur.
 In t' p'ō dicitur r'ō al, et r'ō l' in p'ō dicitur in d'ō dicitur, in r'ō dicitur, itē
 male volūō. bene cōfēfē r'ō: gō dicitur al, h' r'ō gōal dicitur r'ō.

Sicut 3^a de r'ō dicitur reductione.

492. sicut omne h' r'ō dicitur gō dicitur, et r'ō apētis r'ō dicitur, et dicitur f'ec
t' hō dicitur, quā dicitur in mōi h' r'ō, p' f'ec dicitur: hōō em, r'ō dicitur
ad r'ō p' r'ō dicitur, ut r'ō dicitur. reliquē cō dicitur apētis, cō dicitur d'ō
n' dicitur d'ō dicitur: quā dicitur in h' r'ō dicitur p' m'ō d' dicitur, et r'ō dicitur
ar, ar, dicitur, quā hōō h' r'ō dicitur ad m'ō d' dicitur p' f'ec d' dicitur
reducit. reducendū dicitur, sicut reducendū dicitur f' r'ō dicitur, gō dicitur
h' r'ō. h' r'ō dicitur, quā dicitur in d'ō dicitur r'ō dicitur, dicitur r'ō dicitur
ut reducendū dicitur dicitur, h' r'ō dicitur mō dicitur p' f'ec dicitur h' r'ō
et b, c, d, f, mō dicitur, p' f'ec dicitur, dicitur, dicitur, dicitur, dicitur

Modi in f'ec dicitur incipiunt h' r'ō
 qua ex p'ctō r'ō dicitur: ut gō reducendū dicitur mō dicitur p' f'ec dicitur incipi
 entō reducendū dicitur p' mō dicitur p' f'ec dicitur incipiunt h' r'ō dicitur: gō dicitur
 r'ō, reducendū dicitur ad h' r'ō. Ex p'ctō mō dicitur, et r'ō dicitur
 quō dicitur reducendū dicitur r'ō dicitur ad h' r'ō dicitur r'ō dicitur, quā
 dicitur dicitur p'ctō r'ō dicitur, quā dicitur in mō dicitur apētis
 quas p'ctō h' r'ō dicitur r'ō dicitur. Mod' in f'ec dicitur incipi
 entō h' r'ō dicitur reducendū dicitur ad h' r'ō dicitur, incipiunt h' r'ō dicitur

Ad Danij et denique incipimus littera f ad ferio.

et f m, es, que

Quo has vocales incipiendo sequentes
 nisi in fero admittit, et denotant adbedu-
 xionem, aliquando overentem aliquos ptoem, transmutantem in
 nom, inoz, inmaz, que a pacto id fiat subter eona ostendit
 simplicitate dicitur. s. q. v. v. p. a. i.

M. vult transponere. C. p. in p. sedulit.

ex dicitur, ita litteras vocales universales ad n. f. a. e. g. i. o. n. s. u. n. i. v. e. r. s. a. l. e. s.
 et parulibus. ita ut 1^a vocalis denotet maz, 2^a nom, et 3^a sequens.
 quo supposito, littera S denotat, quod vocalis immediate pendens, sequens q
 illa significat overentem T simplicitate. ut in hoc modo fagerio reperit
 vocalis pendens se, que denotet universalis maz: un. dem. redutio
 n. universalis nava overentem simplicitate. pro. n. f. i. a. t. a. q. v. o. c. a. l. i. s. i. m. m. e. d. i. a. t. e. p. e. n. d. e. n. t. i. b. u. s. l. i. t. t. e. r. a. m. n. i. f. i. c. a. t.
 mutationem maz in nom, et sua. modum incursio reperit littera
 C. in in baroco, et bocantem rediunt p. in p. a. l. e.

Impiacta dicitur ad partem

redacta: hic sicut revidetur in Daralipon: omne al. f. v. e. n. i. s. i. s. o. m. n. i. s. h. o. c. f. a. l.

q. al. q. v. i. v. o. s. I. h. o. o. n. i. s. c. e. s. i. s. p. m. i. s. i. s. n. e. g. a. v. o. c. a. r. e. d. u. c. a. t. e. s. h. o. m. o. d. o. i. n.
 p. f. e. c. t. o. a. d. p. f. e. r. i. o. n. e. r. e. d. u. c. a. n. d. u. s. T. a. d. B. a. r. b. a. r. a. n. o. Daraliponem n. e. g. i. t.
 littera b. q. u. o. n. a. p. i. r. B. a. r. b. a. r. a. In Daraliponem reperit littera p, unde vo-
 calis i. immediate pendens que T. e. r. r. i. a. d. e. n. o. t. a. t. r. e. p. e. n. d. e. n. t. i. b. u. s. p. a. r.
 d. e. n. t. i. b. u. s. g. o. a. n. n. i. s. h. o. c. f. i. v. e. n. i. t. e. x. q. u. e. b. u. s. e. f. o. r. m. a. t. r. e. l. i. q. u. e. i. n. B. a. r. b. a. r.
 s. i. o. m. n. e. a. l. f. i. v. e. n. i. t. s. a. l. o. m. n. i. s. h. o. c. f. a. l. g. o. a. n. n. i. s. h. o. c. f. i. v. e. n. i. t. s. e. d. u. c.
 q. d. h. i. c. e. s. t. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. s. e. p. t. e. r. q. u. e. l. i. s. T. r. e. l. u. s. i. o. i. n. B. a. r. b. a. r. a. n. o. r. e.
 t. e. n. d. a. e. s. t. n. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. s. s. e. l. i. q. u. e. i. n. t. a. r. e. l. i. q. u. e. i. n. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. f. e. a. s. h. o. c. e. r. e. n. t.
 e. t. s. i. s. o. l. a. h. i. c. r. e. l. i. q. u. e. a. c. c. o. n. d. e. n. d. a. e. s. t. C. e. t. h. i. c. d. o. c. e. n. t. p. r. i. m. a.
 s. i. n. g. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. s. q. u. e. s. i. t. r. e. l. u. s. i. o. i. n. B. a. r. b. a. r. a. n. o. r. e. v. a. r. i. e. n. t. i. b. u. s. p. a. r. t. i. c. u. l. a. r. i. s.
 476 Sed ecce exemplis aliis. hic sicut revidetur in fagerio omni

Faint, illegible handwriting at the top of the page.

13 Faint, illegible handwriting in the middle section.

12 Faint, illegible handwriting in the lower middle section.

Handwritten text, possibly a signature or name, written in a cursive style.

Bottom section of the page containing several lines of faint, illegible handwriting.

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

1. Barbara, Alar, danij, ferio, Bacaligon,
 Cedantes, Vacuo, Haberino, fideonario,
 2. Nazari, Caderte, ferio no, Babasco, Jacapiz,
 Sebastian, Vicario, Defici, Robardo, fedi son.

[Faint, illegible handwriting]

traditione; non proinde magis hinc se dicitur hoc traditio exigere veritate hinc
hinc Cameras: gonalus hoc traditio; et dicitur dicitur hoc sequens; qd traditio hinc sequen-
tio.

428 Non haec rila ex dicitur modis Calanias, in quo generalis I p. mar. p. no. exponit traditio-
nem a regeris neri, et loquitur in traditione magis ex hinc rila in Calanias. Nihil hoc tra-
ditio; sed omne rila I hoc. go nulus lapis traditio, qui se dicitur: manale I hoc p. qd
not neri; sed aliquid lapis traditio, qui I traditio a regeris neri, et neri rila; sed dicitur, et
quidam in p. qd aliquid lapis I hoc, qd sequens traditio magis in I sed neri;
et hinc rila p. qd rila in Paris.

429 Modus fieri ad I q. figur. p. rila se dicitur.
severa eady mar. hoc rila gonal traditio a regeris neri, et si sequens ex dicitur rila
y ~~manale~~ p. qd rila, et hinc rila in Paris, rila hoc rila; aliquid lapis
in I tal: go aliquid lapis in I hoc. reduens rila. non eady magis: omnis hoc I tal neri
p. noli traditio a regeris neri sed omnis lapis I hoc, in p. qd omnis lapis
I tal, qd I rila y neri rila. de figur. neri rila si p. neri rila traditio a
regis neri, et neri eady neri, et rila traditio a magis rila; et hinc rila in Paris
do, aliquid hoc in I lapis: sed omnis hoc I tal: go aliquid alii I lapis. rila et ad
Barbara rila: omne al I lapis, qui I traditio a regeris neri; sed omnis hoc
aliquid I not eady: go omnis hoc I lapis, qui I traditio a magis rila.

I Soo

Quing. sicut modus fieri, ad quos modos in p. rila se dicitur ad eady p. in p. rila regeris
omnia carnaliter aut.

Barbara, Felanony, Tafemo, Baroco, Bocardo

Bovis, vi. lery, in p. rila dicit.

Clarz, Lisamis, Tabidus, Fison, Parapaz

Comparz, hinc et Basalpton etc.

Sule Paris, Fison, Cameras, et hinc Fison.

Calanias, Lera, Paracismat.

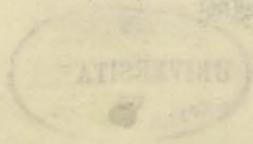

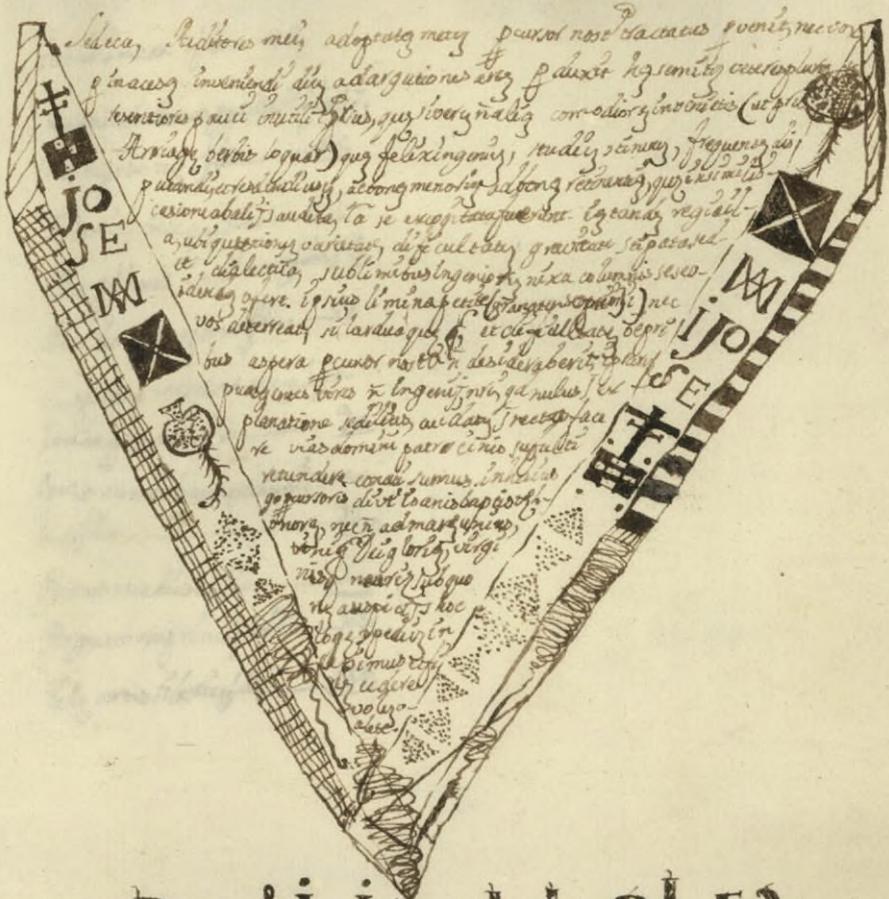
[Faint, illegible handwriting]

No. 1000

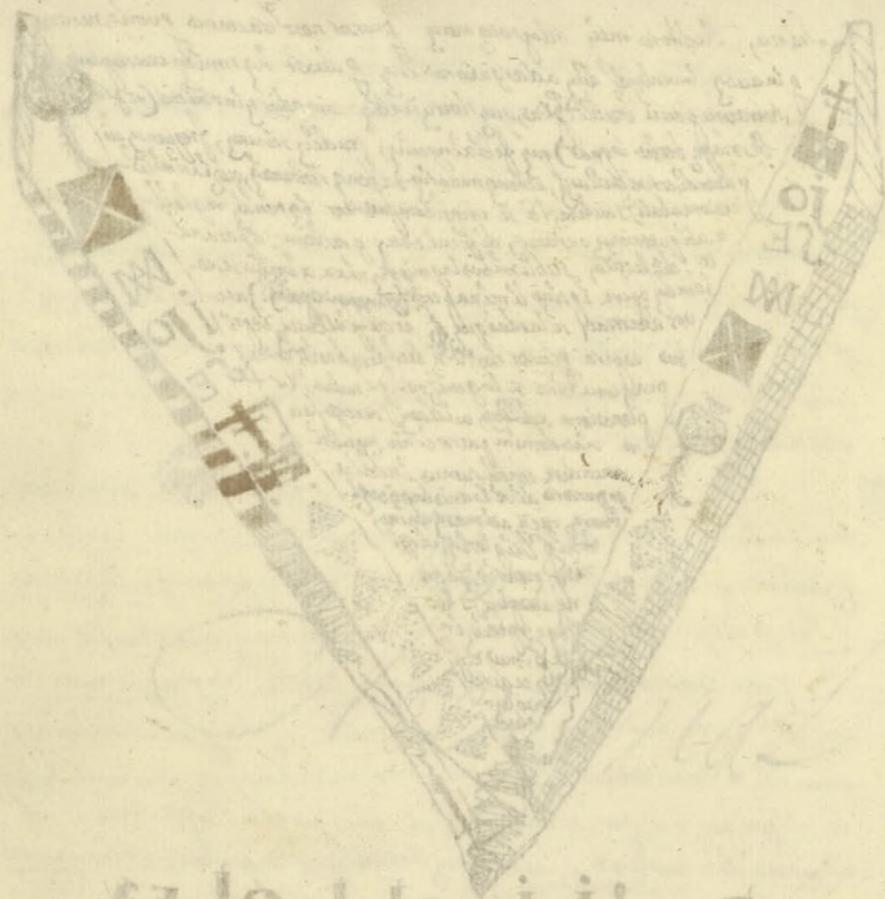
[Small handwritten mark]

Don D. Joseph de OLEA

Don Joseph de O. E. A.

Fumina nara flia. 48.

Supotio de desuis proprietat. flia. 57.

Na supotio nis. flia. 66.

Marva circa quos flia. 75.

Pis pelicanis in diu. flia. 78.

Pis de rubis exple. flia. 88.

despotione uertione et c. q. po-
lenia p. nis. flia. 90.

Opotio ex modo enun. and. et ex-
le. flia. 92.

Pisones uad. flia. 93.

Argutio nis. flia. 108.

Velz. a. nis. flia. 111.

117

[Faint, mirrored handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

D JUCHI

suav

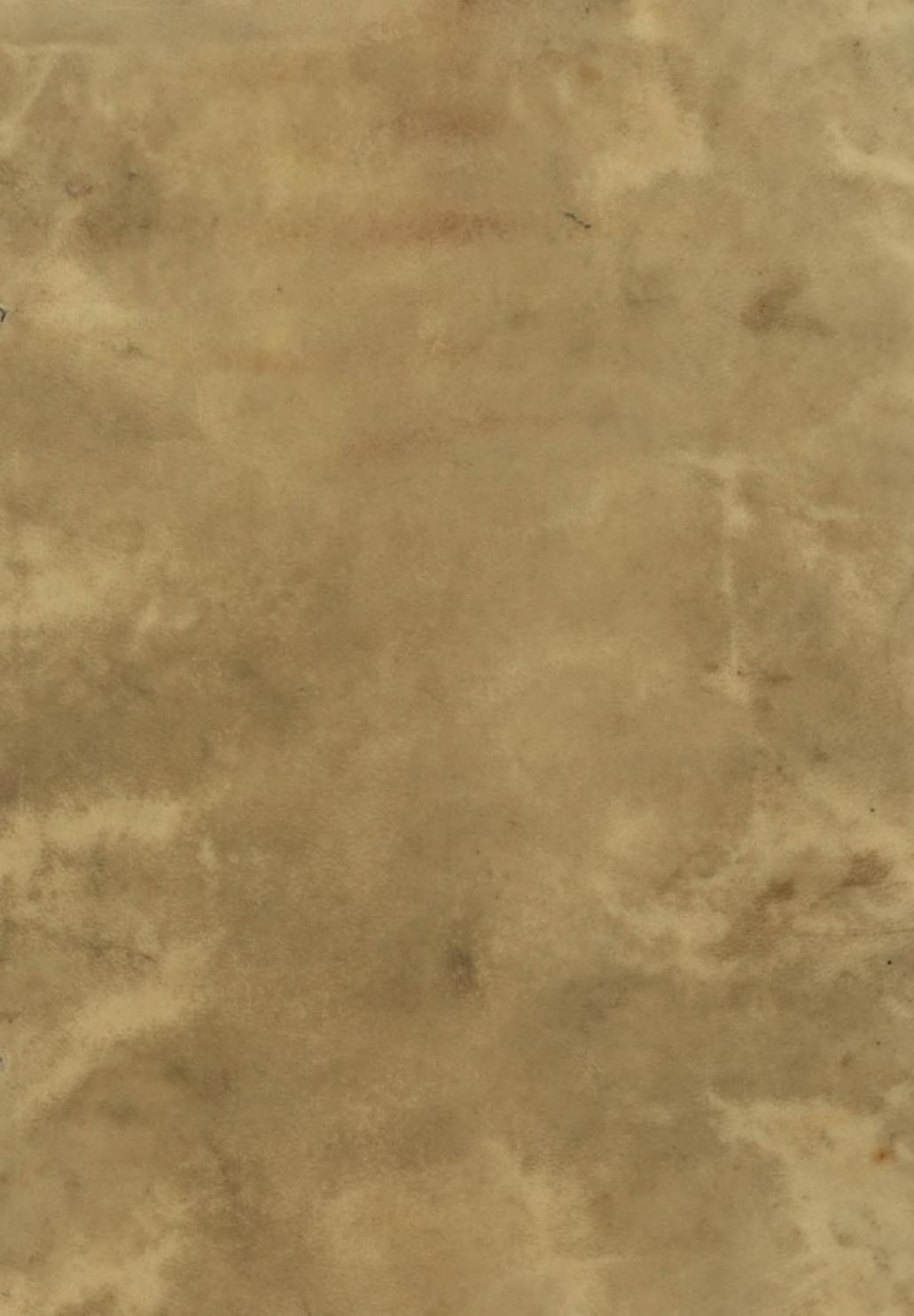

Por la L^{ta}.
N°. 24

CASTILLO

25

Nº Caja
12-05